

COMUNITATEA

1926

Comunitatea

Chișinău: AO „Solaris”, 2023
Traducere din limba rusă, confruntată cu ediția
în limba engleză.
Titlul original: *Община, Рига, 1926*
Traducători: AO „Solaris”
Redactori: AO „Solaris”
ongsolaris.md
ong.solaris@gmail.com

Descrierea CIP a Camerei Naționale a Cărții din Republica Moldova

Comunitatea: traducere din limba rusă, confruntată cu ediția în
limba engleză / AO „Solaris”. – Chișinău: S. n., 2023 (Print-Caro). – 256 p.
Tit. orig.: *Община, Рига, 1926.* – Bibliogr.: p. 256 (6 tit.). – [1000] ex.
ISBN 978-9975-165-80-8.

141
C 63

Tiparul executat la tipografia „Print Caro”
mun. Chișinău, str. Columna, 170

Chișinău, 2023

Comunitatea
ISBN 978-9975-165-80-8

9 789975 165808

PREFAȚĂ

Învățătura Eticii Vii sau Agni Yoga reprezintă următoarea parte de cunoștințe transmise omenirii de către Învățătorii Shambalei în pragul celui de-al treilea mileniu. Aceste cunoștințe au drept scop ajutorarea omenirii întru depășirea etapelor dificile în noua Epocă de Foc și sunt calculate pe o perioadă de asimilare de peste 2000 de ani. Seria dată de cărți este rezultatul colaborării Marelui Învățător Moria și al discipolei Sale, Elena Ivanovna Roerich. Această lucrare este scrisă în stilul scripturilor sacre – mantram, unde sunt coordonate culoarea, sunetul (fiecare sunet are culoarea sa) și ritmul, de aceea uneori s-ar părea că se face abstracție și de unele reguli lingvistice. Fiind expusă în ritmul Focului, ea dă posibilitate rațiunii să se mențină la înălțimea necesară inspirațiilor intuitive, iar structura spiralată și multinivelară a textului ajută la asimilarea mai subtilă a materialului dat. Agni Yoga este predestinată acelor puțini oameni care-și doresc să meargă pe căile înălțării spiritului, dar și celorlalți ea va fi utilă, întrucât fiecare va găsi pentru sine un punct de aplicare pentru creșterea și desăvârșirea conștiinței.

COMUNITATEA

Prietene-drumețe, să mergem împreună. Noaptea e aproape, animale sălbatice sunt în jur și focul rugului se poate stinge. Iar dacă vom fi de acord să împărțim veghea nocturnă, noi vom păstra puterile.

Mâine avem o cale lungă și ne putem istovi. Să mergem împreună. Sărbătoare și bucurie la noi va fi. Îți voi cânta cântecul mamei, și al soției, și al surorii tale. Tu însă vei povesti legenda tatălui despre erou și fapta eroică. Calea noastră comună va fi.

Să nu calci pe scorpion și să mă avertizezi despre echidnă. Prietene-drumețe, ține minte că trebuie să ajungem într-o localitate montană.

Drumețe, fii prietenul meu.

Spulberăm superstiția, ignoranța și frica. Forjăm curaj, voință și cunoaștere.

Orice aspirație spre iluminare e binevenită. Fiecare prejudecată a ignoranței e demascată.

Muncitorule, sunt aprinse oare în conștiința ta bazele conlucrării și comunității?

Dacă această flacără deja a iluminat creierul tău, atunci asimilează semnele Învățăturii munților Noștri.

Muncitorule, să nu obosești înaintea enigmei unor expresii. Fiecare rând scris e cea mai înaltă măsură a simplității.

Salut muncitorilor și căutătorilor!

COMUNITATEA

1. Familia, neamul, țara, uniunea popoarelor – fiecare unificare tinde spre pace, spre îmbunătățirea vieții. Fiecare conlucrare și conviețuire necesită perfecționare. Nimeni nu poate arăta limita evoluției. Astfel muncitorul devine creator. Să nu ne speriem de sarcina creației. Să găsim pentru știință căi neaglomerate. Astfel gândul despre perfecționare va fi un semn al bucuriei.

2. Mâhnirea este dușmanul fiecărei perfecționări. Nu poate exista făurire în îndoială. Nu va fi învățare în teamă. Observarea este un pas spre dreptate. Egoismul este o trădare a abnegației de sine. Fără faptă eroică cale nu există.

3. Mănăstirile adesea se numeau comunități. Viața comunitară deja era un indiciu al conlucrării și respectului reciproc. Astfel și fiecare atelier va fi un început al comunității, unde fiecare aduce dibăcia sa. E nevoie de bunăvoință ca să oferi propria măiestrie pentru cauza comună.

4. Unitatea e indicată în toate credințele ca unicul bastion al reușitei. Se poate de consolidat cea mai bună realizare, dacă există încredere în unitatea conlucrătorilor. Se poate de enumerat o mulțime de

exemple, când încrederea în conlucrători a ajutat la decizii înalte. Fie ca oamenii, de la vatra casei până la predeterminările spațiale, să țină minte valoarea conlucrării. Se usucă sămânța muncii fără vlaga reciprocității. Să nu ne uităm prea mult înapoi. Noi, condrumați grăbiți, vom obosi, dacă ne vom ghionti. Vom conștientiza o semnificație minunată, dacă vom putea rosti marele concept de prieten. Comunitatea poate fi formată din prieteni.

5. Calea vieții este ajutorul reciproc. Participanții la munca măreață nu pot fi cei care poartă ură față de oameni. Lungă e o asemenea definiție a urii rușinoase. Poate că oamenii o vor ține minte ca să aibă rușine.

6. De asemenea să nu uităm – cunoașterea se simplifică printr-o conștiință clară. Dar să nu pierdem Calea cea mai scurtă. Prețios e timpul. Nu putem priva pe cineva din cauza propriei neîndemânări. Lenea și ignoranța dorm într-un leagăn.

7. Răutatea admite și ciurma, și lepra. Răutatea transformă un cămin pașnic într-o adunătură de șerpi. Trăsăturile răutății nu sunt potrivite pentru comunitate. Lucrul comun este Binele Comun.

8. Conlucrarea trebuie să se bazeze pe un regulament ferm. O asemenea condiție te învață să fii ordonat, adică ajută la intrarea în ritm. Astfel, chiar și

În lucrul zilnic sunt exprimate marile legi ale Universului. Mai cu seamă din copilărie e necesar să ne obișnuim cu munca permanentă. Fie ca cea mai bună evoluție să se construiască pe muncă ca pe o măsură valoroasă.

9. Și o altă condiție obligatorie trebuie să fie îndeplinită. Munca trebuie să fie benevolă. Conlucrarea trebuie să fie benevolă. Comunitatea trebuie să fie benevolă. Nicio forțare nu trebuie să înrobească munca. Condiția acordului benevol trebuie pusă la baza reușitei. Nimeni nu poate aduce dezintegrare în casa nouă. Muncitorii, făuritorii, creatorii se vor asemui vulturilor ce planează la înălțime. Doar într-un zbor larg cade praful și gunoiul descompunerii.

10. Și va intra calitatea înaltă în munca curată prin meseria iubită. Se va afirma în toată viața această calitate frumoasă. Nu va rămâne nimic în întuneric. Ignoranța va fi o crimă rușinoasă. Dacă întunericul e contagios, atunci și Lumina e atractivă. Astfel vom afirma meseria iubită ce va înălța întreaga viață.

Știință, tu indică calitatea cea mai bună. Știință, atrage energiile cele mai puternice. Cunoașterea spiritului să strălucească peste fiecare strung de lucru.

11. În jurul conceptului de muncă s-au acumulat multe neadevăruri. Încă nu demult munca se dispre-

țuia și se considera dăunătoare pentru sănătate. Ce ofensă se conține în recunoașterea muncii ca fiind dăunătoare! Nu munca e dăunătoare, dar condițiile ignorante ale muncii. Numai conlucrarea conștientă poate însănătoși munca sacră. Nu doar calitatea muncii trebuie să fie înaltă, dar trebuie să se întărească dorința reciprocă de a face condițiile de muncă clar înțelese. Nu e voie de blestemat cu muncă, e necesar de distins cel mai bun muncitor.

12. Astfel e necesar de absorbit respect față de meserie, pentru a o înțelege ca o distincție superioară. Străvechile comunități-ateliere de lucru au lăsat dovezi ale vitalității lor. Se poate vedea, cum oamenii excelau în perfecționare. Erau apti să se apere reciproc și păstrau demnitatea comunității lor. Atât timp cât oamenii nu vor învăța să păstreze demnitatea conlucrătorului lor, ei nu vor înțelege fericirea Binelui Comun.

13. Pe baza muncii se va stabili conceptul dreptății. De asemenea, curajul crește cu ușurință prin solidaritatea de grup. Anume, toți ca unul, dar fiecare va aduce capacitățile sale. Nu vom distruge, dar căldura inimii vom da.

14. Sentimentul de lipsă a specializării e sentimentul Nostru, pentru că Noi trăim pentru întregul complex al vieții. Fiecare specialist, apropiindu-se de

Noi, inevitabil pierde ochelarii unicolori. De aceea străduiți-vă ca deja acum specialitatea să fie una din felurile de mâncare pe masa voastră. Precum păsările deasupra pământului, precum albinele peste toate florile, Noi putem absorbi integritatea Universului.

Fără specialitate e mai ușor să te pregătești pentru următoarea sarcină a evoluției – către legătura cu lumile îndepărtate și către transformarea lumii astrale, lumii obiceiurilor pământești depășite și întunecate. Înglobarea conceptului de comunitate va făuri Porțile spre următoarele realizări și termenele lor depind de oameni înșiși. De aceea Primim orice căutări ale comunității.

15. Din desigururile năvalnice mă Apuc să fac o dumbravă, dar piatra șlefuită de frunți umilite nu va rodi grâne.

16. Printre realizările mecanice ale civilizației moderne o deosebită atenție merită mijloacele de circulație. Această devorare a spațiului este deja o anumită victorie asupra sferelor suprapământești. Desigur, cercul materialismului inferior scufundă aceste realizări în limitele materiei inferioare și aduce mai multă daună, decât folos. Pericolul principal în această accelerare a mișcării se conține într-un sentiment sporit de iresponsabilitate. Ieșind

din limitele obișnuitului, omul obține o senzație de ușurință, dar din cauza sentimentelor brute el pierde conștiința responsabilității.

Cine poate să zboare cu o viteză de patru sute de mile pe oră sau să-și ia zborul mai sus decât alții, obține psihologia campionului de pumni și conștiința responsabilității spirituale îl părăsește.

Să înnoobilezi cucerirea e posibil, lipsind-o de orice sportivitate și direcționând-o spre muncă. Avântă-te spre salvarea nefericiților, zboară spre unificarea omenirii! Atunci aceste cuceriri vor intra în evoluție, fiindcă oamenii trebuie să introducă în viața cotidiană aspirații suprapământeste, fără a uita de responsabilitate. Deocamdată aceste cuceriri rămân la stadiul de centauri hidoși. Când oamenii vor înțelege, încotro și pentru ce ei trebuie să zboare, atunci va fi posibil de înzecit aparatele zburătoare.

Se pot sugera o mulțime de experiențe utile în straturile spațiului: energia atomică, condensarea pranei, razele colorate în spațiu, recolta în legătură cu explozii repetate și multe altele destinate omenirii.

17. De multe ori ați auzit de urmarea Indicațiilor Noastre și v-ați putut convinge că îndeplinirea exactă a Ordinului e practică și utilă. Aceasta e prima treaptă. După ea trebuie să înceapă auto-acțiunea.

Cunoscând baza Învățăturii Noastre, trebuie să ne regăsim ca ucenici ce crează în deplină comensurabilitate și imuabilitate. Când Învățătorul va spune: „Acum singuri arătați consecințele Indicațiilor Mele”, asta nu înseamnă să scoateți hainele învechite, să vă certați, să vă supărați și să vă lezați unul pe altul. Acestea le puteți lăsa gonașilor de catâri. Voi însă trebuie să țineți minte de Comunitatea Noastră și s-o preluați prin muncă armonioasă. Când va veni timpul de a schimba cursul navei, va veni și Ordonanța. Dar pentru a face cârpala la talpă, Ordonanță nu așteptați. Altfel, curând vom începe să ne felicităm reciproc cu ziua Îngerului păzitor.

Trebuie pentru totdeauna de înșușit importanța și demnitatea adevăratei activități și de dat la arhivă obiceiurile copilărești.

E posibil, fără a renunța la principii, de găsit sute de soluții demne. Vreau să vă văd pe treapta următoare.

18. Unii visează să cadă la picioarele Învățătorilor, dar să meargă cu Ei la luptă nu îndrăznesc. Dar acum, anume, e luptă și Putem chema doar la luptă. Noi afirmăm lupta, dar cea legitimă prin cunoașterea deplină a adevărilor Binelui și responsabilitate personală.

19. Înșușiți cum să rămâneți plini de vigoare pe tot parcursul Luptei. Abia începe Bătălia Lumi-

noasă – milioane sunt în ea, fără să cunoască rezultatul final. Voi însă cunoașteți și această cunoaștere trebuie să vă facă înțelepți, trebuie să aducă la o decizie demnă. Spiritul vostru trebuie să se înaripeze în numele adevărului. Cum e posibil de înălțat prin fapta eroică a evoluției Lumii? Raza Mea cere să nu-i fie stingherită lumina. În loc de aripile faptei eroice e ușor de crescut coarne negre – aripile rațiunii false. La spiritele inferioare, emanațiile negre sunt asemenea coarnelor.

20. Trebuie să râvnim spre absolutul maxim. Atracția absolut maximă va fi spre lumile îndepărtate. Frumusețea pământească se pierde în strălucirea razelor suprastelare. Știința pământească, ce cu dificultate își aduce aminte de ziua de ieri și nu știe de ziua de mâine, e infimă în procesul de formare a aștrilor.

Cum e posibil de apropiat de Absolutul sus menționat? Prin tehnică nu e posibil, prin știința pământească nu e posibil, prin arta plastică nu e posibil. E posibil doar prin extinderea conștiinței, când ființa pământească e absorbită de emanația sferelor îndepărtate. De aceea, cine se apropie de Noi sau, mai corect spus, de granițele orbitei Pământului, își pierde specialitatea. Doar în conștiința atotcuprinderii se poate de transferat lumina aștrilor. Dar

pentru a îngloba această lucoare, trebuie aprinse focurile lăuntrice proprii.

Stihia focului e cea mai uimitoare și cea mai transcendentală, iar dacă doriți să clasificați Comunitatea Noastră pe stihii, atunci atribuiți-o marelui Foc, care este atotdătător, atotpurificator și nimic nu cere.

21. Noi nu suntem amatori ai lumii obiceiurilor trupești depășite, dar ea nu poate fi evitată în dezvoltarea spirituală, precum și tot ce există. Lumea obiceiurilor trupești depășite conține unele elemente necesare pentru relaționarea cu alte lumi. De exemplu, modul de deplasare, e puțin perceput de locuitorii Lumii Subtile. Având posibilitatea să aspire în sus, ei sunt ocupați de construcțiile caselor întunecate, imitându-le pe cele pământești. Însă dacă pe parcursul vieții și-ar fi extins conștiința, atunci ar fi putut măsura poalele veșmântului Maicii Lumii.

Cine poate percepe cu ajutorul conștiinței spirituale, poate trezi cele mai bune posibilități. Dar păstrarea conștiinței este posibilă prin perceperea ei pe parcursul vieții. Atunci starea lumii moderne, a obiceiurilor trupești depășite, aproape că se va șterge. Nu rugăciunea „odihnește-te în pace”, dar „învață-mă în spațiul Luminii”. Cu întreaga conștiință țineți minte sarcinile evoluției. Când năzuința către odihnă va dispărea, atunci se vor apropia Porțile.

22. Se poate ajunge la Noi doar în armonie. Noi nu avem nevoie de zeificare, dar de o anumită calitate a spiritului, asemenea unei lămpi cu tensiune concordată. Lampa intermitentă e insuportabilă pentru ocupații îndelungate. Legile sunt peste tot la fel, dar după legea dreptății lampa intermitentă își dăunează sie însăși. Pot sfătui lampelor Mele să nu lumineze cu întrerupere. Dinamo-mașina, de la calitatea lămpilor, nu se deteriorează, dar desincronizarea volților lămpilor adesea se termină cu un jalnic – „dang”! Și metalul de bază trebuie să fie pus din nou. Legile peste tot sunt la fel.

23. Nu există dreptate fără suflet, dar numai o conformitate luminoasă cu scopul. Cu adevărat, minunata conformitate cu scopul nu poate tiraniza, dar poate deschide Porțile minunate. Astfel, chemarea conformității umple spațiul cu sentimentul victoriei. Nu cioburi mici, învechite, dar părți prețioase ale Cosmosului manifestă în sine evenimente și creații, ce au înțeles conformitatea cu scopul.

Doar conștientizarea individualității cosmice poate lumina treptele evoluției. Altfel, în înțelegerea pământească evoluția va rămâne doar o investiție profitabilă de capital. Dar știți deja că capitalul lipsit de conformitate cu scopul e doar o piatră de moară la gât. Și precum manifestarea infecției produce

ulcere spirituale și trupești, la fel și apariția smintelii lăcomiei aduce daună spiritului și corpului.

Pe Pământ avem grijă și de corp, de aceea trebuie de pătruns în proveniența bolilor. Medicul ar putea spune bolnavului: „Aveți o criză de lăcomie”, sau „anemia îndoielii”, sau „pietre de trădare”, sau „scabia bârfelii”, sau „lovitură dată de ură”.

La cimitire ne place să amintim de meritele celui plecat, dar nu ar încurca să stabilim adevărata cauză a bolilor – spectacolul ar deveni instructiv.

Prieteni! Repet – mențineți gândurile curate; aceasta e cea mai bună dezinfectie și cel mai renumit remediu tonifiant.

24. Ce este profetia? Predicția unei anumite combinații de particule ale materiei. De aceea profetiile pot fi împlinite, dar și denaturate de o atitudine nepotrivită, exact ca într-o reacție chimică. Anume acest lucru nu pot înțelege oamenii, deși au perceput semnificația barometrului.

Profetiile pot fi împărțite în cele cu termen și cele fără termen. Când avem de-a face cu o profetie în termen, înseamnă că trebuie de înțeles toate condițiile intermediare.

Termenul mare constă din termene mici, de aceea e corect de respectat termenul mic.

Trebuie de reținut că forțele tenebre lucrează la termenele mici, încercând să-l împiedice pe cel mare.

25. Pot oare profețiile să rămână neîmplinite? Desigur, pot. La Noi există un depozit întreg de profeții ce au fost ratate. O profeție adevărată prevede cea mai bună combinație de posibilități, dar acestea ar putea fi ratate.

Tema împlinirii profețiilor e foarte profundă, în ea se îmbină cooperarea și cea mai înaltă cunoaștere a spiritului. Neînțeleptul va spune: „Ce bucătărie!” Dar bucătăria ușor se transformă într-un laborator.

Din cele mai străvechi timpuri, profețiile vin din Comunitatea Noastră ca semne bune omenirii. Căile profețiilor sunt diverse: fie sunt sugestionate unor persoane aparte, fie sunt lăsate inscripții de cineva necunoscut. Profețiile cel mai bine anunță omenirea. Desigur, simbolurile sunt adesea umbrite, dar sensul interior creează o vibrație. Desigur, profeția necesită vigilență și aspirație.

26. Dacă materia este pretutindeni, atunci chiar și lumina lasă protoplasma sa. Toate manifestările luminii nu pot fi considerate accidentale. Ochii unora prind plasa luminii. Datorită nobleței energiei luminii, toate aceste formațiuni sunt foarte frumoase. Disonanța sunetului e mult mai frecventă. Protoplasma de lumină nu este ceva abstract, sedimentele ei înfrumusețează regnul vegetal. Ritmul valurilor și al nisipurilor, și scoarța planetei se normalizează

considerabil prin nodurile plasei luminii. Învățați a iubi formațiunile luminii. Nu atât imaginile redată pe pânză, cât observarea vibrației luminii are importanță. Calitatea privirii este complet neapreciată – ea e asemenea razei pentru pelicula fotografică. Trebuie de amintit că prin privirea spirituală fixăm chipul spiritelor stihilor. La fel de exact privirea fizică reține în spațiu plasa luminii. Semnificația acestei cooperări trebuie știută. Fiecare mișcare a omului este legată de esența stihilor.

Voi mai indica cât de importantă era joaca pitagoreicilor la răsărit de Soare. Lumina este cel mai bun filtru de curățare pentru sunet. Numai sălbăticierea omenirii poate închide sunetul în praful întunericului.

27. Gândul curat, îmbibat cu frumusețe, indică calea spre Adevăr. Învățătura ce restricționează presupune îngăduință față de inferiori. Însă conștiința extinsă manifestă nu stagnare, dar un mers fără restricții. Viețile pline de frumusețe permit să plecăm liber, generos, pentru a reveni învingători. Nu se poate sfii cel care merge cu conștiința frumuseții. Doar sfiiala poate bara calea.

Nu e corect de spus: „Frumusețea va salva lumea”, mai corect e de spus: „Conștientizarea frumuseții va salva lumea”.

Prin obstacolele urâteniei se poate merge la farul frumuseții, nenumărate semințe împrăștiind. Când se poate face o grădină a frumuseții, atunci teamă nu există. Nu există oboseală, când grădina spiritului va admite noii veniți!

28. Fenomenul de atrofie a Pământului a ajuns la limita extremă. Considerăm, sunt necesare măsuri extreme ca spiritul din nou să se trezească. Cu zâmbete nu se realizează Învățătura. Apariția deșerturilor a marcat demult începutul sălbăticiiei. Semnele au fost demult date și a fost timp dat pentru a ne dumeri. Indicațiile au fost manifestate, dar nimeni în seamă nu le-a luat.

29. Învățătura Lumii Noi va acoperi toate incomoditățile. Adevărat, doar scutul comunității poate da sens existenței pe Pământ. E nespus de frumos să cugeți despre cooperarea cu lumile îndepărtate! Cooperarea aceasta, începută conștient, va atrage în orbita legăturilor lumi noi și această cooperativă cerească va extinde la infinit posibilitățile sale.

Dacă toate posibilitățile sunt condiționate de comunitate, atunci manifestarea lor va avea loc prin canalul spiritului. Se spune că sunetul va ajunge primul. Fie ca aceste fragmente să fie rudimentare, precum primele creștături ale eolitului. Treacă ani întregi până la înțelegerea complexității conținutu-

tului. Însă e indiscutabil că această cucerire va începe nu în observatoare și nici în magazinele optice. Auzul spiritului va aduce primele vești nu pentru disertații magistrice, dar pentru viața care forjează evoluția. Învățătura poate spune celor sensibili: trezindu-vă, țineți minte de lumile îndepărtate; plecând la culcare, țineți minte de lumile îndepărtate.

Auzind orice fragmente de sunete, nu le respingeți, pentru că fiecare fragment poate mări posibilitățile omenirii. Treptat pot pătrunde cuvinte necunoscute. Nu trebuie să vă mirați de acest fapt, știind că pe vremuri, când termenul se apropia, conștiința la fel se extindea.

Voi înțelegeți că fără comunitate Pământul a trăi nu poate. Voi înțelegeți că fără extinderea căilor cerești existența devine neînsemnată. Lumea Nouă necesită granițe noi. Căutătorii trebuie drum să aibă. Oare acesta e îngust pe tot orizontul? Fericirea e în faptul că căutătorii nu trebuie să aplece urechea la pământ, dar pot îndrepta privirea spre înălțimea spirituală. Razei îi este mai ușor să caute capurile ridicate. Și fiecare mișcare a lumii e condiționată de comunitate.

30. Se poate felicita cu extinderea conștiinței. Nici un laborator nu poate oferi această senzație de continuitate a posibilităților infinite. Se poate doar

personal, conștient și liber de preluat din spațiu trepte neîntrerupte. Învățătura poate deschide ușa, dar să intri poți numai de unul singur. Nici recompensa, nici dreptatea, dar legea incontestabilității conduce spiritul reîncarnat pe spirala ascendentă, dacă el a conștientizat necesitatea mișcării. Învățătorul nicicum nu poate mișca această conștiință, pentru că fiecare sugestionare ar încălca reușita personală.

E una să reflectezi abstract despre lumile îndepărtate și cu totul altceva e să te autoconștientizezi ca participant al acestora. Doar cel care nu și-a închis calea spre frumusețe, poate înțelege, cât de aproape-i este manifestarea lumilor îndepărtate.

Cu urechea poți prinde fragmente ale Marii Respirații, dar cunoașterea spiritului va oferi omului loc printre infinitate.

E util de privit în epocile îndepărtate, când această conștiință se trezea. Noi vom vedea că nu în zilele înfloririi științei, dar în zilele prevestirii religiei se trezea conștiința cosmică, pentru că nu ipotezele, ci doar cunoașterea spiritului duce spre căi înstelate. Regret, dar niciun fel de calcule astronomice nu vor apropia momentul comunicării, la fel cum o furnică nu va trage dintr-o pușcă gigantică. Este deosebit de valoros că o asemenea faptă eroică trebuie să

se manifeste prin mijloacele spiritului. S-ar părea că noi vorbim în mod materialist, dar fără spirit nu poți aplica această energie. Însăși spiritul dă materiei o anumită calitate. Starea Pământului necesită un medic extraordinar. Planeta e bolnavă și dacă nu reușim să o mișcăm înainte, atunci mai bine ar fi temporar să o scoatem din lanț – precum Luna. Focarele straturilor inferioare ale Lumii Subtile au devenit insuportabil de periculoase. De asemenea, nu trebuie de uitat cum omenirea a nimerit sub influența straturilor inferioare ale Lumii Subtile.

Comunitatea va ajuta în toate, dar comunității îi va ajuta extinderea conștiinței.

31. Învățătorul apreciază dorința de a spăla praful de pe Mărețele Chipuri. Învățătorul apreciază dorința de a stabili exprimarea simplă a cuvintelor mărețe. Învățătorul apreciază dorința de a elimina vorba multă. Pentru a evidenția esența, este necesară abordarea de la aspectele fundamentale.

Se poate ști una: nici un monument nu a ajuns fără deteriorare. Este posibil să modelăm ca din lut amprentele unei comunități de cooperare rațională și ale năzuinței dincolo de limitele vizibilului. Învățătura poate fi exprimată prin motto-ul: „Cel care nu e de acord, să demonstreze contrariul”. Mai bine e să măsuраți înapoi, decât să vă acoperiți cu praful

de neșters. Anume, cunoașterea principiului conducător va lumina simbolurile mutilate.

Voi știți, cum se vorbește despre voi în viață, ce va fi însă peste secole? Dar principiul crește inevitabil și impulsurile intensificării lui agită scoarța pământului.

Națiunile plecate lăsau patina în libertatea spiritului. Întrebați: „Unde-s însă cei prizoniți?” – după aceste semne mergeți. Veți vedea primii creștini și budiști prizoniți, dar când templele s-au dezis de Hristos și Buddha, atunci prigonirile au luat sfârșit.

Indic Învățătura s-o păstrați simplu. Nu e nevoie de expresii complicate, pentru că viața e frumoasă în simplitate. Adesea e necesar de afânat planta, de aceea repetările sunt inevitabile.

32. E importantă evoluția nu a omenirii pământeste, dar a omenirii Universului. Dacă această formulă simplă ar putea fi cuprinsă de inimile oamenilor, toată bolta cerească ar deveni tangibilă. Adevărat, ființelor altor lumi le-ar fi mai ușor să străpungă atmosfera sufocantă a Pământului, dacă în întâmpinarea lor ar veni în grabă apelurile celor reîncarnați pe Pământ.

Dar unde sunt cele mai apropiate lumi, spre care noi am putea îndrepta conștiința noastră? – Jupiter și Venus.

Gândiți-vă la cuvântul „om” (*chelovek*¹, n.tr.), acesta înseamnă „spirit” sau „gânditor” (*chelo*), ce trece prin veacuri (*vek*). Toată succesiunea de reîncarnări, toată valoarea conștiinței sunt exprimate într-un cuvânt. Puteți oare numi o altă limbă, unde un om reîncarnat este numit la fel de spiritual? Puțin exprimă alte limbi ideea de acțiune. Învățătorul poate enumera sute de cuvinte pentru „om”, dar ele vor fi sau prea pline de vanitate, sau inexpresive.

33. La ce bun miracole ce sunt contrarii naturii? Iată o minune, când poți urca pe cal și cu sabia poți apăra Comunitatea Lumii. La fel de simplu va începe Lumea Nouă. Precum fructele coapte vor fi culese faptele. Învățătura magneților, desigur, nu e o minune, dar manifestarea legii atracției. Nu închi-deți manifestarea spiritului și sabia va sluji ascensiunii evoluției.

Pot da bucurie doar celui care a primit comunitatea nu în incantații, nu în tămâiere, dar în viața de zi cu zi. Învățătorul poate trimite raza în ajutor, dar nu va lupta, dacă sabia înfățișată se va îndrepta împotriva prietenilor comunității, sabia se va transforma în biciul fulgerului.

34. Cum poți mișca inimile? Fără a pierde simplitatea. Succesul vine nu cu magie, dar prin cuvântul

¹ Человек [*chelovek*] (rusă), om. (n.tr.)

vieții. Lecția noastră o putem îndeplini, fiind ați să ne apropiem de cel mai simplu. Mă voi gândi, cum truiditorilor să dau strălucirea lumilor îndepărtate. Când cel mai gârbovit va privi la cer, atunci putem aștepta panglica curcubeică din lumile îndepărtate.

35. Paracelsus iubea să spună: „Per aspera ad astra”. Mai apoi, această maximă remarcabilă a devenit deviza scuturilor și blazoanelor, pierzând orice sens. Adevărat, înțelegând sensul acesteia, e dificil să te legi doar de Pământ. Ca fumul prin conductă, spiritul cunoscător se avântă în spațiul manifestat. Ce dimensiuni au pentru el hainele pământești? Ce fel de mobilitate poate manifesta spiritul pe suprafața Pământului? Cu ce fel de gânduri se poate împărtăși el în sfera pământească?

Vor întreba, de ce însă Noi pierdem atâta energie deasupra Pământului? Nu de dragul Pământului, dar pentru corectarea căii. Când răufăcătorul defectează șinele, inginerul adeseori dedică mult timp corectării. Dacă Noi am putea imediat transfera de pe Pământ pe cei ce au conștiința Cosmosului, oare ar fi posibil de oprit dorința Noastră? Deci, năzuința Noastră este de a accelera acest proces. Simt, poate curând condițiile cosmice vor permite să începem aceste lucrări întru comunicarea cu lumile îndepărtate. În același timp, toate considerentele despre

frumusețe, despre avântul auto-trimiterii sunt necesare. Adevărat, deasupra așa-numitei frumuseți este conceptul atotcuprinzător – îmbunătățirea Cosmosului. Raza curcubeului poate depăși imaginația. Lumina argintie marchează începutul curcubeului. Curcubeul vizibil în condițiile pământești se aseamănă cu grimarea văzută de aproape. Puțini pot presimți curcubeul suprapământesc.

36. Simt, cum stratificarea evenimentelor aduce valuri de accelerare. La construcția cosmică vor servi aceste valuri.

Eu notez însemnările Mele despre posibilități și ajung la concluzia că totul e posibil acum. Rareori când credința supremă merge pe aceeași cale cu necredința supremă; când hula și proslăvirea pot fi într-un cor; când furia și tăcerea dau naștere bucuriei. Când ghinionul este semnul norocului, când îndepărtarea slujește ca semn al apropierii, atunci fluxurile de emanații ale astrilor se îmbină cu focurile interioare. Asemenea vremuri indică un ciclu nou și însăși comunitatea, ce încă nu este înglobată, servește ca o punte.

Vom încheia cu o glumă – se poate oare spune pe Jupiter despre speculațiile bursei sau pe Venus despre casele toleranței? Există concepte pur și simplu indecente. Chiar și hornarul, mergând în

ospete, își va spăla fața. Oare oamenii sunt mai răi? E timpul ca Pământul să se pregătească de o nouă cale!

37. Abilitățile trimiterii îndepărtate sunt extrem de rare. Ca totdeauna, trebuie de distins calitatea consecinței. Există trimiteri agitate ca muștele – acestea sunt alungate; există grele precum capacul sicriului – de acestea se îngrozesc; există ca şuieratul săgeților – acestea neliniștesc fără a fi înțelese. Rareori când trimiterile sunt clare; rareori când ele provoacă cooperarea centrilor corespunzători. Putem parțial atribui acest fapt aurei, dar semnificația principală e în calitatea trimiterii. Această calitate se numește utilitatea voinței, care manifestă înțelegere față de cantitatea volților de tensiune ale corespondentului. Ca lampa electrică să se aprindă, e nevoie de concordanța de volți. Nu doar conținutul trimiterii, dar calitatea e importantă. Cunoașterea spiritului conferă trimiterii utilitate. O consecință a utilității trimiterii va fi bucuria primirii, fiindcă tot ce e proporționat corespunzător va fi o bucurie.

38. Manifestarea Învățăturii curate trebuie conectată cu încrederea. Ulterior va fi necesară dezvoltarea unei asemenea încrederi, pe care și dovezile cele mai evidente nu o vor putea zdruncina. Raza Mea poate ști unde e răul.

39. Creați atmosfera disponibilității pentru acțiune. Când lovitura e dată, multe bariere vechi cad pe neașteptate. Multe lupte au rămas în urmă, dar și mai multe urmează. Fiecare atom al Cosmosului luptă. Liniștea morții nu Ne este cunoscută.

40. Învățătura Nouă onorează Purtătorii Învățăturilor precedente, dar vine fără bagajul vremurilor terminate. De altfel, caravana ajutoarelor va căpăta dimensiuni de nedescris. Cel mai practic ar fi fost distrugerea tuturor comentariilor făcute după trei secole de la plecarea Învățătorului. Trebuie într-o bună zi de curățat rafturile. Datorită acestei curățări, Chipurile Învățătorilor Luminii vor căpăta măreție.

41. Noi vom izgoni orice frică. Noi vom lăsa să fie duse de vânt toate penele colorate ale fricii: penele albastre ale fricii împietrite, penele verzi ale trădării tremurătoare, penele galbene ale retragerii pe furiș, penele roșii ale bățăilor supraexcitate, penele albe ale reticenței, aripile negre ale căderii în beznă. Trebuie de repetat despre diversitatea fricii, altfel va rămâne undeva o pană surișoară a gânguirii lingușitoare sau chiar un puf de forfotă pripită, iar în spatele lor – același idol al fricii. Fiecare aripă a fricii duce în jos.

Binecuvântatul Leu, în curaj îmbrăcat, a poruncit de învățat manifestarea curajului.

Înotătorilor, dacă veți face tot ce vă este în putință, unde vă poate duce cel mai distructiv val? Acesta vă poate doar înălța. Și tu, semănătorule, când vei împărți semințele, vei aștepta recolta. Și tu, păstorule, când îți vei număra oile, vei aprinde lumina clară.

42. Cosmosul este creat prin pulsație, altfel spus, prin explozii. Ritmul exploziilor dă o structură armonioasă creației. Anume, cunoașterea spiritului transpune firul Cosmosului în viața manifestată. Trebuie cu sabia strălucitoare de separat treapta nouă. Trebuie să înțelegi, când să păstrezi florile luminii, altfel ele iarăși se vor descompune în negura stihțiilor.

Grădinarul știe, când e timpul de strâns florile, pentru că el a pus semințe invizibile. Nu cel care a cumpărat semințe la bazar; nu cel care în lenevie a ordonat să fie semănat semințele, dar grădinarul spiritului – cel care devreme, pe timp urât a dosit semințele în pământul primăvărat.

Da, da – el, grădinarul spiritului, va ști timpul răsării. El va distinge lăstarele tinere de buruiene, pentru că a înfăptuit cea mai tăinuită muncă și lui îi aparține cea mai bună floare.

Adevărat, un lucru măreț este ca în momentul presimțit să ridici sabia, iar în momentul exploziei brațul să-l ridici.

Adevărat, iată din nou coboară șuvoaiele Cosmosului pe Pământul pregătit, iată de ce e prețioasă cunoașterea spiritului. Acesta e curcubeul ceresc, reflectat în picăturile de rouă pământească. Oare lumina nu discerne cunoașterea spiritului? Pentru spiritul sălbatic, Materia Lucida este un haos cârlionțat, dar pentru spiritul ce știe este harpa luminii. Ca bătaia ritmică a strunelor, năzuiesc valurile materiei luminoase și spiritul făurește din ele simfonii ce răsună misterios. Între lumi, asemenea firelor, e întinsă Materia Lucidă. Doar distanța nemăsurabilă îmbină valurile de fire în vibrația curcubeului ceresc.

Aspirarea spre lumile îndepărtate poate fi începută, urmând firul Luminii conștientizat de spirit – aceasta e o experimentare foarte științifică. După cum s-a spus, acțiunile mici necesită asistență și dispozitive, dar nimic exterior nu e necesar pentru o acțiune măreață.

43. Presimt, Învățătura poate fi asemenea unui ciocan greu pentru cei timizi. Încă nu demult, groaza ar fi străpuns inimile la o singură pronunțare a cuvântului „comunitate”, dar acum câteva bariere deja au fost înfrânte. După renunțarea la proprietatea veche urmează încă o încercare grea pentru omenire. Asimilând semnificația spiritului, e deosebit de greu să renunți la minuni. Chiar și Arhații aleși de Buddha, cu greu se despărțeau de această oportunitate.

Trei Arhați îl rugau neconținut pe Buddha să le permită a trăi un miracol. Buddha i-a plasat pe fiecare într-o cameră întunecată și i-a încuiat. După multă vreme, Binecuvântatul i-a chemat și i-a întrebat despre cele văzute. Fiecare a povestit diverse vedenii. Dar Buddha a spus: „Acum voi trebuie să fiți de acord că minunile nu sunt utile, pentru că minunea principală voi nu ați simțit-o. Pentru că ați fi putut simți existența dincolo de vizibil și această senzație ar fi putut să vă direcționeze dincolo de limitele Pământului. Dar voi ați continuat să vă percepeți stând pe Pământ și gândurile voastre atrăgeau spre Pământ valurile stihțiilor. Mărirea formelor stihiale a provocat zguduiri în diferite țări. Voi ați distrus stânci și cu uraganul ați nimicit nave. Iată tu ai văzut o bestie roșie cu coroană înflăcărată, dar focul extras de tine din beznă a ars casa neajutoraților – du-te și ajută! Tu ai văzut o reptilă cu chip de fecioară, tu ai impus valurile să inunde bărcile pescarilor – grăbește-te să ajuți! Iată tu ai văzut un vultur zburând și uraganul a distrus recolta muncitorilor – du-te și despăgubește! Unde însă e utilitatea voastră, Arhaților? Bufnița din scorbură a petrecut timpul mult mai util. Fie vă trudiți în sudorea frunții pe Pământ, fie în minutul singurătății vă înălțați deasupra Pământului. Dar perturbarea inutilă a stihțiilor să nu fie ocupația înțeleptului”.

Adevărat, pana căzută din aripa unei păsări mici produce un tunet în lumile îndepărtate.

Inspirând aer, ne racordăm cu toate lumile. Înțeleptul merge de la Pământ în sus, căci lumile își vor deschide reciproc înțelepciunea sa. Această parabolă s-o repetați celor ce minuni vor cere.

44. Esența avântului spre lumile îndepărtate se conține în asimilarea conștientizării vieții noastre în acestea. Posibilitatea vieții în acestea este pentru conștiința noastră asemenea unui canal de apropiere. Anume această conștiință trebuie să fie săpată ca un canal. Oamenii pot înota, dar o parte considerabilă din ei nu înoată. Acest fapt evident precum existența lumilor îndepărtate, deloc nu atrage interesul omenirii. E timpul să aruncăm această sămânță în creierul omenesc.

Cei fără de neam și nefericiți pot mai bine primi acest gând. Legăturile pământeste nu sunt puternice pentru ei. Cea mai rea situație e la oamenii înstăriți. Destul de ușor pot accepta acest gând orbii, dar cel mai greu e pentru cei încrucișați, căci încrucișarea falsă a curenilor va distorsiona mereu amploarea aspirației. Încercați să tăiați diferit spiralele unui tun – rezultatul va fi rău. Desigur, cele spuse se referă până la un anumit nivel de încrucișare², care afectează centrul nervoși.

² Strabism (n.tr.)

45. Voi indica că e important la timp de trimis săgeți binefăcătoare, atunci spiritul simte ușurare. Fragmente ale gândurilor străine ca un roi cenușiu se învălmășesc. Treptat ele îngrădesc spațiul și infectează aerul – atunci săgeata spiritului e asemenea fulgerului. Ea ajunge nu doar la persoana desemnată, dar și purifică spațiul. Această purificare a spațiului nu e mai puțin importantă. O săgeată mai pură, fiind un magnet mai puternic, atrage spre sine fragmente cenușii și le duce înapoi. Astfel, gândurile cenușii se întorc la sursa primară cu greutatea lor, dar fără daună pentru alții. Aceste gânduri cenușii, ca fumul se depun pe aură și cine le-a semănat – culege. Înțelept e să trimiți cuvântul „nu atinge”! Anume această formulă conține cea mai mică lovitură inversă. Anume aceasta e formula veche protectoare. E practic să trimiți fie o chemare binevoitoare, fie o formulă protectoare. Orice trimitere răutăcioasă nu e practică. Adevărat, puteți admite sabia indignării spiritului, dar numai în cazuri rare, pentru că indignarea spiritului uzează învelișul său.

46. Niciodată Eu nu am vorbit despre ușurința transpunerii în viață a conștiinței noi. Nu distrugătorii, dar virtutea cea condiționată și mucegăită e dușmanul. Distrugătorii cunosc instabilitatea distrugerii și principiul de a da pentru ei e mai ușor. Dar

virtutea rumeoară iubește cufărul cu agonisiri și mereu îl va apăra cu elocvență. Vor spune cuvinte sacre din scripturi și vor găsi dovezi subtile de ce ei sunt dispuși să dea nu acestui om anume, dar altuia care nu a existat.

Virtutea condiționată este o aviditate la superlativ și îi place să minciunească. Și asemenea învățători rumeori ai virtuții sunt cu chip binevoitor și blânzi ca untul. Eroismul spiritual, eroismul omenesc nu le sunt cunoscute învățătorilor virtuoși și veșmintele fastuoase le sunt scrobite cu robie!

47. În școli trebuie să fie predat respectul față de conceptul rostit. Căci papagalii pot direcționa fără sens concepte în spațiu, adesea de o valoare măreață. Dar oamenii trebuie să înțeleagă că fiecare cuvânt e ca o săgeată de tunet purtătoare și cuvântul – ca o pedală a gândului.

Pierderea adevăratelor semnificații ale conceptelor a contribuit mult la sălbăticia contemporană. Precum nisip, oamenii împrăstie perle. Adevărat, e timpul de înlocuit multe definiții.

48. Anume fără teamă și pe cât e posibil de sine-stătător. Corectă e manifestarea responsabilității personale. Nici minuni, nici citate, nici manifestații, dar afirmare întărită prin exemplul personal. Chiar și o greșeală săvârșită la îndrăzneală e mai ușor de corectat, decât gârboveala mormăielii.

Prețioasă e acțiunea care nu are nevoie de aparate și de ajutori. Cel care a descoperit o formulă prețioasă nu o poate divulga strigând peste fereastră, pentru că dauna va acoperi cel mai mare folos.

Anume ca un vas închis, ca un munte nedevastat, ca un arc încordat de săgeată – așa stați! Precum băutura din vas e înflăcărată, precum muntele e inepuizabil, precum săgeata este letală – așa acționați! Căci cine va îndrăzni să afirme că dificultatea nu este cea mai rapidă realizare! Râurile de lapte se vor înăcri și țărmurile de jeleu sunt incomode pentru șezut. Astfel, în armura de responsabilitate personală să ne grăbim.

Observați, succesul a fost doar acolo unde a fost manifestat curaj deplin. Îndoielile mici vor da naștere unei frici servile.

Anume în zilele de boală gravă a planetei trebuie să ne umplem de curaj. Pe dibuite nu e de trecut, dar sabia poate scinda negura dăunătoare. E un moment foarte important și trebuie de adunat tot curajul.

49. Fie ca cineva să dea mai mult, acela mai mult și va primi. Dar au uitat popoarele cum să dea, chiar și cel mai mic gândește cum să primească. Între timp, planeta e bolnavă și în această boală totul se scufundă. Cineva dorește să evite bătălia finală prin

infectarea întregii planete. Cineva speră să înoate pe bucățile sfărâmate, uitând că oceanul la fel va pleca. E ușor să-ți imaginezi că corpul planetar poate fi bolnav la fel ca și orice alt organism, și spiritul planetei corespunde stării corpului. Cum de numit boala planetei? Cel mai bine – febra otrăvirii. Gazele sufocante din acumulările straturilor inferioare ale Lumii Subtile separă planeta de lumile care ar putea aduce ajutor. Destinul Pământului se poate sfârși printr-o explozie gigantică, doar dacă grosimea negurei nu va fi străpunsă. O accelerare uimitoare obligă toate liniile să oscileze. S-ar fi putut aștepta ca accelerarea să fie necesară pentru o anumită țară, dar ea e necesară pentru planetă.

50. Indiferent e cum va intra Lumea Nouă – în caftan, în redingotă sau în cămașă. Dacă noi vom stabili semnificația cosmică a comunității, atunci toate detaliile sunt doar un fir de praf de sub picior. Se poate ierta orice absurditate, dacă ea nu e împotriva Lumii Noi.

51. Când Repet de multe ori un cuvânt – aceasta înseamnă umplerea spațiului. Acesta e un ritm pierdut, degenerat în mormăit. Această repetare, ca lovirea valurilor de țărniș, distruge stâncile. De asemenea, într-un marș trebuie să existe un ritm al sunetului. Ritmul sunetului reține mulțimea de la vorba goală.

52. Cum e posibil să pătrunzi în adâncurile tainice ale spiritului? Doar prin neobișnuit. Legenda despre războinicii sfinți are la bază spiritul ascuțit prin neobișnuit. Între timp, un brutar molatic rareori primește cheia către spirit, doar dacă joaca zilnică a flăcării nu-i va dezvălui lumina stihilor.

Iarba folositoare trebuie strânsă, dar locul ei de creștere trebuie căutat fără prejudecată.

53. Voi explica, de ce numim „atacul lui Purusha”. Ar fi bine, dacă oamenii ar putea asimila același principiu al tensionării comune. Manifestarea pericolului comun trebuie să provoace aceeași tensionare comună. Prima condiție a succesului este eliberarea de ocupațiile obișnuite. Centrii obișnuiți ai creierului trebuie să-și diminueze activitatea, pentru a da posibilitate de manifestare a unei noi combinații de curenți nervoși. E același principiu ca la evitarea oboselii. Și o astfel de tensiune nouă, dacă este lipsită de elementul personal, e numită „atacul lui Purusha”.

Pentru a găsi bețișorul ascuns, trebuie să caute căutătorul, dar nu cel care l-a ascuns. Nu în zadar hindușii numesc Ființa Supremă un „Jucător”. Adevărat, Pământul se salvează cu mâinile pământeste și Forțele Cerești trimit cea mai bună mană cerească, dar nefiind adunată, ea se transformă în

rouă. Cum să nu te bucuri, când există culegători; când, ignorând derâderea, acești căutători înaintează, ținând minte de Scutul Nostru.

Niciodată nu e posibil de provocat tensionarea lui Purusha fără mobilitatea gândului.

Spiritul trebuie să se avânte printr-un singur canal, ca un glonț – printr-o țevă de armă. Apariția circumstanțelor noi nu trebuie să deterioreze spirala țevii.

54. Stingătorii de lumină sunt slujitori speciali ai forțelor tenebre, care se ocupă cu stingerea focurilor în Lumea Subtilă. Cu cât e mai puternic asaltul întunericului, cu atât mai puternic ei distrug fiecare punct luminos. Noi nu cunoaștem un timp mai întunecat în Lumea Subtilă. Toate Olimpurile false s-au scufundat în amurg. Dar acum nu e timpul pentru a ne ocupa de ele. Acum e rândul planului pământesc. Lumea în starea ei actuală e ca marea în furtună.

55. Aspirația e luntrea Arhatului. Aspirația e unicornul manifestat. Aspirația e cheia pentru toate peșterile. Aspirația e aripa de vultur. Aspirația e raza soarelui. Aspirația e armura inimii. Aspirația e floarea de lotus. Aspirația e cartea viitorului. Aspirația e lumea manifestată. Aspirația e miriadele de stele.

56. De ce găsirea semnelor viitorului e similară țesutului? În lucrarea țesătorului, urzeala are o

anumită culoare, iar grupurile de fire sunt împărțite după culoare. E ușor să determini urzeala, cu ușurință poți să găsești grupul de fire, însă desenul acestui grup permite diverse combinații în funcție de miile de circumstanțe curente. Desigur, atitudinea interioară a subiectului însuși va fi condiția principală. Însă dacă aura lui va oscila prea intens, atunci prognoza va fi relativă. Astfel, va fi asemenea unui joc, în care sunt câteva puncte împrăștiate și trebuie de identificat o anumită figură.

Deci, unde însă e cel mai bun ferment, care să stabilizeze oscilarea aurei? Cel mai bun ferment este aspirația. Corpul aflat în avânt nu poate fi înțepat sau distrus. Avântul în mișcare obține legitate și, transformându-se în lege, devine de neoprit, deoarece intră în ritmul Cosmosului.

Așa să mergeți în mic și în mare, și țesătura voastră va fi irepetabilă, cristalin-cosmică, pe scurt – frumoasă.

Nimic altceva, cu excepția aspirației, nu dă posibilitate de a stăpâni stihiile, căci calitatea de bază a stihiilor e aspirația. Și în această stare voi coordonați stihiile cu creativitatea superioară a spiritului sau deveniți deținători ai fulgerului. Va veni omul – deținător al fulgerului. Aveți încredere, doar prin aspirație veți învinge.

57. Oare clopotul de alarmă nu se aude în fiecare mișcare a planetei? Oare nu răsună alarmarea în fiecare mișcare a existenței? Oare nu răsună revoltă în fiecare mișcare a spiritelor făcute una cu pământul? Oare au existat vremuri mai bune?

E mai bine, dacă abcesul se va sparge și va fi posibil de astupat gaura. Dar puroiul trebuie scos, de aceea Noi nu acceptăm jumătăți de măsuri.

Noi așteptăm acțiuni ample și în timpul alarmei nu trebuie de gândit la o bucată de țesătură.

58. Deja cunoașteți utilitatea obstacolelor, deja cunoașteți utilitatea neplăcerilor. Poate chiar și beneficiul groazei. Desigur, groaza nu există pentru Noi și pentru voi în sens obișnuit. Dimpotrivă, groaza fără frică se transformă într-un act de frumusețe cosmică.

E posibil oare de gândit la frumusețe fără răsunetul admirației? Acum Noi strigăm, Noi trimitem semne de luptă, dar mai presus de toate este admirația față de deciziile mărețe. Curajul deschide toate ușile. „Este imposibil”, rostim noi înșine, între timp, toată existența strigă: „Este posibil!”

Fiecare epocă are cuvântul său. Acest cuvânt este precum o cheie pentru zăvoare. Învățăturile antice vorbeau permanent despre un cuvânt puternic, care era cuprins într-o formulă exactă și concisă. Aceasta

este invariabilă ca un cristal cu compoziție cunoscută – nu e voie de rearanjat cuvintele acestor formule, nu e voie de prelungit sau de scurtat. Garanția Cosmosului e în formarea acestor semne. Însuși întunericul absolut tremură în fața sabiei Ordonanței Mondiale. E mai ușor ca razele și gazele să lovească întunericul acolo, unde a lovit Sabia lumii.

Să primim porunca Cosmosului nu supus, dar furtunos! De aceea vine momentul, când Lumina-Forța arde întunericul. A sosit timpul inevitabil și ora nu se poate întoarce înapoi.

E posibil de urmărit cuvintele tainice ale tuturor epocilor și e posibil de văzut o spirală a luminii pătrunzătoare. O legiune de viermi nu modifică ascuțișul spiralei și obstacolele doar intensifică raza luminii. Legea reflexiei creează forțe noi. Și unde vorbitorul va tăcea, acolo mutul va vorbi.

59. Ordinul clar și scurt e dificil, dar în schimb el e mai puternic decât un sceptru magic. Afirmarea e mai ușoară, dar ordinul este ca un stâlp de foc neașteptat din vulcan. Sentimentul concentrat de responsabilitate personală se conține în ordin. Indicarea forței inepuizabile răsună în ordin. Aspirarea Cosmosului se manifestă în vehemența ordinului ca un val distrugător. Ștergeți lacrimile de blagă – Noi avem nevoie de scânteile indignării spiritului!

Ce baraj fac regretele, dar aripile cresc pe vârful sabiei! Nisipurile pot ucide, dar pentru Noi norul de nisip este un covor-zburător.

60. Se pot ierta multe celor care și în întuneric au păstrat conceptul de Învățător. Învățătorul înalță demnitatea spiritului. La Noi conceptul de Învățător e asemenea lampadei în întuneric. De aceea Învățătorul poate fi numit farul responsabilității. Legăturile Învățăturii sunt asemenea unei funii salvatoare în munți. Învățătorul este revelat din momentul aprinderii spiritului. Din acel moment, Învățătorul e inseparabil de ucenic.

Nu Vedem sfârșitul lanțului Învățătorilor și conștiința plină de Învățător înalță realizarea ucenicului ca o aromă prețioasă, atotpătrunzătoare. Legătura ucenicului cu Învățătorul formează o verigă protectoare în lanțul de unire. În această protecție înfloresc deșerturi.

61. Mâna Mea va trimite soluția printre stâncile lumii. Considerați acoperișul din scânduri mai tare decât fierul. Considerați momentul prestabilit mai lung decât o oră. Calea lungă e mai scurtă decât prăpastia directă. Veți întreba: „Pentru ce trebuie enigme, pentru ce trebuie ezoterism?” Ghemul de evenimente e plin de fire multicolore. Fiecare cupă din fântână are o altă culoare. Printre evenimente

sunt o mulțime care se grăbesc. Acești prieteni îndepărtați fără conexiune în exterior umplu coșul Nostru și lumina finală triumfătoare este.

62. E o bucurie când gândurile insuflate se îmbină cu propria gândire, deoarece în cooperare nu există hotare de separare a muncii, dar există doar consecințe. E imposibil să dezmembrăm funcțiile Cosmosului când acțiunile curg ca un râu.

Ce importanță are structura valurilor, care aduc un obiect util? Important este ca obiectul să nu piară!

63. Principala neînțelegere va fi în faptul că munca e odihnă. Multe distracții va fi necesar de anulat. Principalul, trebuie de înțeles că operele științei, artei se referă la educație, dar nu la distracție. Un șir de distracții va trebui distrus precum un focar de vulgaritate. Avangarda educației trebuie să curețe tavernele cu proști care stau la o halbă de bere. La fel și pentru înjurături trebuie de găsit o pedeapsă mult mai severă. De asemenea fenomenul de specializare îngustă trebuie să fie condamnat.

64. Trebuie de spus despre necesitatea comensurabilității. Consider necesar de a fi distinse lucrurile repetabile de cele irepetabile. Se poate de amânat un lucru cotidian, dar chemarea termenelor trebuie percepută imediat. Se poate de afirmat că momentul

de posibilitate cosmică e de neînlocuit. Există bucate care pot fi digerate doar într-o anumită ordine. Și vânătorul nu merge la vânătoare din trândăvie, dar găsește cea mai bună oră și nimic nu va opri vânătorul.

Poți să găsești Piatra Mea în deșert, dar iarăși Piatra să n-o vezi, dacă imediat n-o ridici. Cei care Mă cunosc înțeleg semnificația urgenței, dar cei noi trebuie să memoreze această lege, dacă doresc să se apropie. Adevărat Spun: timpul este scurt! Cu grijă Spun: nu pierdeți ora, pentru că firele ghemului sunt multicolore. Nu în plăcerea odihnei, dar în întunericul furtunii e utilă vocea Mea – fiți capabili să auziți!

Cunosc oameni care au scăpat momentul chemării din cauza ciorbei. Dar săgeata Mea se lansează în zbor în ora necesității. Mâna Mea e gata să ridice paravanul conștiinței, de aceea e nevoie de co-măsurarea a ce-i mic și ce-i mare, a ce-i repetabil și ce-i irepetabil. Faceți efort ca să înțelegeți unde-i ceea ce-i mare! Spun: timpul e scurt!

65. Condiția Noastră pentru conlucrători – dorința deplină de a aplica în viață fundamentele Noastre. Nu teorie, dar practică.

Învățătorul poartă flacăra de nestins a eroismului spiritual. Învățătura nu se întrerupe nici de oboseală,

nici de mâhniri. Inima Învățătorului trăiește cu eroismul spiritual. El nu are teamă și cuvintele „mi-e frică” nu sunt în vocabularul Său.

66. Evoluția lumii se formează din revoluții sau explozii ale materiei. Fiecare revoluție are o mișcare progresivă în sus. Fiecare explozie, după structura ei, acționează spiralat. De aceea fiecare revoluție în esența sa e supusă legilor spiralei.

Structura pământescă e asemenea unei piramide. Acum încercați din fiecare punct al spiralei ce progresează să trasați în jos patru laturi ale unei piramide. Veți obține parcă patru ancore coborâte în straturile inferioare ale materiei. O astfel de construcție va fi iluzorie, pentru că va fi construită pe straturi agonizante.

Acum să încercăm să construim din fiecare punct în sus un romb și vom obține corpul de cuceriri ale straturilor superioare, ce a depășit mișcarea spiralei. Aceasta va fi o construcție demnă! Desigur, ea trebuie să înceapă în necunoscut, extinzându-se în paralel cu creșterea conștiinței. De aceea construcția în revoluție este cel mai periculos moment. O mulțime de elemente imperfecte vor tensiona, presând structurile în jos, în straturi de substanță uzată și otrăvită. Doar curajul nesăbuit poate întoarce structura în sus, în straturile neîncercate și frumoase prin conținutul

elementelor noi. De aceea Vorbesc și voi Vorbi pentru a evita în construcție formele învechite. Scufundarea în recipientele vechi e inadmisibilă. E necesară înțelegerea Lumii Noi în toată severitatea ei.

67. Ce este necesar Comunității Noastre? Întâi de toate comensurabilitate și dreptate. Desigur, a doua rezultă în întregime din prima. Desigur, trebuie să uităm de bunătate, pentru că bunătatea nu e blagă. Bunătatea e o surogată a dreptății. Viața spirituală e reglementată de comensurabilitate. Omul ce nu distinge ce-i mic de ce-i mare, nimicnicia de măreție, nu poate fi dezvoltat spiritual.

Se vorbește despre fermitatea Noastră, dar aceasta e doar rezultatul comensurabilității dezvoltate de Noi.

68. Să înțelegeți cum este numit fiul fricii și al îndoielii – regretul e numele său. Anume regretul despre aderarea la Marea Slujire taie toate rezultatele fostelor acțiuni. Cel care se îndoiește, își leagă o piatră de picior. Cel care se teme, își întretaie respirația. Dar cel care regretă de munca sa în numele Mării Slujiri, pune capăt posibilităților de apropiere.

Cum să nu distingem, atunci, curajul ce duce la realizare? Cum să nu ținem minte mâna ce a reținut pumnalul inamicului? Cum să nu fie încinsă forța ce a dat totul pentru creșterea lumii? Să înțelegeți, Voi

repetă fără sfârșit, până când podul curcubeului nu va întruchipa toate culorile.

Cedrii păstrează rășină tămăduitoare, dar zâmbesc când sucul minunat e folosit la gresarea încălțămintei.

Astfel vom păstra căile principale prin aplicarea detaliilor pentru un avantaj util.

69. Răgetul și urlatul sălbatic umplu Pământul. Răgetul sălbatic a înlocuit cântecul omenesc. Dar cât de frumoase sunt focurile faptei eroice!

70. Măinile Mele nu cunosc odihnă. Capul Meu susține povara activităților. Rațiunea Mea caută fermitatea deciziilor. Puterea experienței sparge slăbiciunea străină. La limita păgubirii Umplu posibilitățile noi. Pe linia de retragere Construiesc cetăți. În ochii dușmanului Ridic steagul. Numesc ziua de oboseală o zi de odihnă. Admit neînțelegerea, ca gunoiul în prag. Pot ascunde sacrul în faldurile hainei de lucru. Minunea pentru Mine e doar o urmă de potcoavă. Curajul pentru Mine e doar arcul în tolbă. Fermitatea pentru Mine e doar pâinea de la prânz.

71. În primul rând uitați de toate popoarele și înțelegeți, conștiința se dezvoltă prin perfecționarea centrilor invizibili. Cineva așteaptă pe Mesia pentru un singur popor – acest fapt e ignorant, căci evoluția planetei are doar dimensiune planetară. Anume

manifestarea universalității trebuie să fie asimilată. Un singur sânge curge și lumea exterioară nu va mai fi împărțită în rase de formații primare.

72. Comunitatea-Cooperarea poate accelera nemaiauzit evoluția planetei și oferi noi posibilități de comunicare cu forțele materiei. Nu trebuie de crezut că comunitatea și cucerirea materiei se găsesc pe diferite planuri. Un singur curs, un singur drapel – Maitreya, Maica, Material!

Mâna care discerne firele, indică calea spre Comunitatea Noastră. Desigur, nu vom vorbi despre un timp exact de apariție a locului Nostru. Cataclismele au format condiții favorabile și prin cunoștințele Noastre se poate ocroti Centrul de oaspeți nepoftiți. Dușmanii aprigi Ne-au permis să închidem intrările și mai bine, și să învățăm vecinii despre buna tăcere. A încălca și a trăda – înseamnă a fi nimic.

73. Esența Lumii Noi conține pustietatea care se numește „nodul imobilității”; acolo se adună sedimentele manifestărilor de neînțelegere a sarcinilor evoluției. Dacă creierul se va atinge de aceste căi până la faptul de neînțelegere a spiritului, atunci accesul la trimerite Noastre aproape că se pierde. Oare chiar oamenii vor uita creația îndreptată spre înfrumusețarea vieții?

74. Este necesar de urmărit ceea ce nu poate fi amânat. Este necesar de păstrat entuziasmul

personal. Este necesar ca fiecare să meargă independent – fără mână pe umăr, fără deget pe buze. Amar de cel care a reținut straja. Amar de cel care a turnat orez peste scut. Amar de cel care duce apă în coif. Și mai ales amar – fricii cenușii. Cu adevărat, plasa lumii a fost aruncată în larg. Aceasta nu poate fi ridicată fără pește prins. Cu adevărat, nici cel mai mic lucru nu va fi uitat. S-a plătit pentru grâne. Nu e admisă violența. Să meargă fiecare, dar Îmi este milă de cei care nu ajung. Cât de întunecată e calea de întoarcere! Nu cunosc nimic mai amar, decât a păși pe calea vecină. Spuneți fiecăruia: „Mergi singur până când vei primi indicația Învățătorului”. Să te bucuri trebuie de vuietul mării. Manifestați înțelegeri față de timpul măreț. Ridicați cupa. Eu vă chem.

75. Cu adevărat, se poate de așteptat cum se vor împlini toate profețiile. Nu văd când se vor schimba termenele. Gândiți-vă la învelișul evenimentelor și să înțelegeți că nu e important exteriorul, numai semnificația interioară este vitală. Semănatul generațiilor începe a răsări, începe sămânța a încolți.

76. Trebuie de cunoscut metoda de Luptă numită „doborârea stâncilor”. Când Bătălia atinge o tensiune anumită, atunci Conducătorul smulge porțiuni din aura sa și le aruncă peste hoardele de inamici. Desigur, la fel de puternic sunt smulse și

aurele luptătorilor, de aceea în acest moment plasa de protecție nu e puternică, dar în schimb inamicii sunt răpuși deosebit de puternic. Țesătura aurei frige mai tare decât fulgerul. Numim această metodă „eroică”. Nu trebuie de crezut că mergem într-un tren confortabil – mergem pe o scândură peste abis. Frânturile de aură sunt ca aripile de vultur străpunse de glonț. Trebuie să ținem minte că urcăm pe ziduri fără nicio protecție. Orice sticlă spartă nu răsună dintr-o dată, dar când ajunge la adâncul defileurilor, atunci cioburile zăngănesc. Celelalte să le înțelegeți singuri. Cele mai mari Forțe sunt în Lupta pentru salvarea omenirii.

77. Manifestarea trebuie înțeleasă ca fiind evidentă nu pentru ochi, dar pentru conștiință. Aceasta e diferența dintre înțelegerea Noastră și a voastră. Ce voi numiți un fapt este o consecință, în timp ce Noi putem discerne adevăratul fapt, invizibil pentru voi.

Un orb judecă despre fulger după tunet, dar cel care vede, deja de tunet nu se teme. Astfel trebuie de învățat distingerea faptelor adevărate de consecințele lor.

Când Vorbim despre un eveniment predestinat, Vedem adevăratul său început. Dar cine va judeca numai după consecințele vizibile, acela va întârzia

în judecata sa. Când Spunem – mergeți împotriva evidentului, vrem să spunem – să nu cădeți sub iluzia evenimentelor trecute. Este necesar să distingem clar trecutul de viitor. Tocmai de această indiferență suferă omenirea, rotindu-se în iluzia consecințelor.

Scânteia creativă se află în manifestarea evenimentelor, dar nu și în consecință. Preocupată de consecințe, umanitatea este ca un orb care nu simte decât tinetul. E posibil de imaginat diferența dintre cei care judecă după evenimente și cei care judecă după consecințe.

Spuneți prietenilor voștri să învețe a observa existența potrivit apariției evenimentelor. În caz contrar, vor rămâne cititori ai unui ziar elaborat de un escroc.

Tensionați conștiința pentru a percepe apariția evenimentelor, dacă doriți să luați parte la evoluția lumii. Pot fi numite nenumărate exemple de neînțelegeri jalnice, criminale și tragice, din cauza cărora termenele se încurcau.

Un stejar crește dintr-o ghindă sub pământ, dar un nerod îl observă doar atunci când se împiedică de el. Multe împiedicări pătează scoarța pământescă. Destul cu greșelile și neînțelegerile în ceasul tensiunii mondiale!

E necesar a înțelege cât de grijuliu trebuie folosită energia. Trebuie de înțeles că numai ușile corespunzătoare vor conduce spre încăperile Binelui Comun.

78. În fiecare carte trebuie să fie un capitol despre iritare. E necesar de scos această fiară din casă. Severitatea o Salut, precum și fermitatea. Indic cum de izgonit glumele batjocoritoare. Trebuie de ajutat fiecăruia să depășească greutățile. Trebuie de oprit fiecare germene de vulgaritate. Trebuie de permis fiecăruia cuvântul să-și spună și răbdare să găsească. Zvonurile goale de stopat și de găsit zece cuvinte împotriva fiecărui cuvânt ce ponegrește Învățătorul. Anume, să nu rămâneți tăcuți la săgeata împotriva Învățătorului. Maica și Învățătorul – aceste două concepte trebuie să fie ocrotite în fiecare carte. Lumina măreției nu o vom stinge.

79. În timpul construcțiilor cosmice, Slujirea obligă schimbarea conștiinței. Greșeli pot fi. Cea mai mare greșeală poate fi justificată, dacă sursa ei e curată. Dar măsurarea acestei purități e posibilă doar printr-o conștiință luminată. Bucuria Slujirii se poate manifesta doar având o conștiință extinsă. Trebuie de ținut minte că fiecare perioadă de trei ani reprezintă o treaptă a conștiinței; la fel cum fiecare perioadă de șapte ani reprezintă o reînnoire a centrilor. Să reușiți a înțelege că termenele conștiinței sunt irepetabile și de aceea nu trebuie ratate.

Este just de întrebare un om care intenționează să intre pe calea Marii Slujiri, la ce e gata să renunțe.

Sau el speră doar să obțină realizarea celor mai dulci vise? Sau pentru un bob de credință îi este convenabil să-și atribue bogății pământești și să ocupe o poziție improprie conștiinței sale?

E imposibil să enumerăm toate mijloacele de extindere a conștiinței, dar în toate se află conștiința adevărului și sacrificiului de sine.

80. Trebuie înțeleasă claritatea gândirii și aplicată la viitor – astfel poate fi evitat modul de acțiune neîndemânatic. Trebuie de mers diferit de ceilalți. Prețios e fiecare bob de fermitate. Vreau să vă împlinesc cu îndrăzneală. E mai bine să vă considere neobișnuiți, decât să vă deghizați în uniforma vulgarității. E necesar de citit Învățăturile Mele. Trebuie de năzuit spre aplicarea acestora la fiecare manifestare a vieții, și nu doar de sărbători. Întrebați-vă – e posibil oare să năzuiești dimineața și să papagalicești seara?

81. E înțelept de trasat o linie între trecut și viitor. E imposibil de enumerat tot ce s-a făcut – e incomensurabil. E mai bine de spus – ziua de ieri s-a stins, să învățăm a întâmpina zorii noi. Noi toți creștem și faptele noastre se extind odată cu noi. După douăzeci și șapte de ani, nimeni nu e tânăr. Și noi putem înțelege eroismul Slujirii. Nu este bine de răscolit praful zilei de ieri. De acum încolo stabilim o nouă treaptă. Vom începe să muncim, înconjurându-ne

cu o mie de ochi. Să asimilăm puritatea gândului și comensurabilitatea acțiunilor. Astfel vom umple zilele noastre, să ne obișnuim cu mobilitatea și fermitatea. De asemenea, să nu uităm că pe Pământ nu există nimic mai presus decât planul dat al Binelui Comun. Să manifestăm înțelegerea Învățăturilor vieții. Precum Moise aducea demnitatea umană, precum Buddha îndrepta spre extinderea conștiinței, precum Hristos învăța utilitatea de a da și cum Lumea Nouă e îndreptată spre lumile îndepărtate!

Cugetați, ce comparații ne înconjoară! Gândiți-vă la piatra de temelie. Cugetați despre calea dată. Cugetați, cum hotarele Cosmosului de voi se ating. Reamintiți-vă de pașii tensionărilor minunate nu în carte, dar în viață. Cugetați, câte n-au fost ridicate și incluse, și totuși ne aflăm la locul indicat. De aceea, nu vă descurajați din cauza greșelilor, dar înaintați prin Ierarhia Învățăturii.

82. În ziua începerii treptei noi vom spune fără reproș despre timpul măreț, când vom învăța să ne desprindem de Pământ și, fiind deja în corp, să ne alăturăm lumilor superioare.

Nimeni nu e lipsit de nimic – vino, întinde mâna spre hrana spiritului. Afirmă spiritul, de la materie pornind, și ține minte cum vibrează inima în fața strălucirii munților.

Cuvântul Meu trebuie să vă afirme în frumusețea faptei eroice. Înainte de drum să lăsăm ordonanțele acțiunilor, să adunăm din nou conștiința deasupra scoarței terestre. E minunat să ai deja corp subtil, când spiritul deja nu se va neliniști înainte de zborurile îndepărtate. Prin urmare, să ne bucurăm de fiecare mișcare pe scoarța Pământului – în acestea de parcă învățăm să zburăm.

Zbor – ce cuvânt minunat! În el e deja începutul destinației noastre. Când e greu, gândiți-vă la zboruri. Fiecare să se gândească la aripi. Trimit celor curajoși toți curenții spațiului!

83. Adevărat, trebuie să aveți zeci de căi de ieșire pentru un incendiu. Intensificată e acțiunea, când există zeci de soluții în spate. Cei lipsiți de experiență au nevoie de un incendiu în spatele lor, dar cei chemați pot avea toate intrările deschise.

Trebuie să puteți înțelege, cum se îndoiaie sabia dușmanului. Să puteți zâmbi, când tropăitul calului inamicului se aude. Să puteți înțelege, când săgeata zboară deasupra capului, ca să nu vă aplecați.

84. E dificil de a cuprinde marele, dar e mult mai dificil de a cuprinde micul, având o conștiință extinsă. E dificil de aplicat o realitate mică la amploarea înțelegerii mărețe. Cum să pui o sabie mare într-o teacă mică?

Doar o conștiință verificată înțelege valoarea seminței realității. Împărăția nu e în coroane și nici în mulțimi, dar în idei cosmico-spațiale. Astfel Învățăturile vieții se completează reciproc, fără nevoia de a atrage mulțimile.

V-am spus că voi Da a treia carte, când va fi acceptată comunitatea. Dar Noi nu avem nevoie de mulțimi, doar de conștiințele celor, de care Avem nevoie; de aceea Oferim a treia carte. De aceea încă repetăm despre faptele Adevărului și de aceea Noi preferăm să binecuvântăm spre naștere și nu Ne asumăm procesiuni funerare.

Pentru unii e necesar de trâmbițat în urechi Învățătura, pentru alții se poate doar de stabilit reperatele, pentru ceilalți e posibil numai de dat indicii monosilabice, dacă conștiința lor poate cuprinde chiar și ce-i mic. Astfel Învățătura salută pe cei care pot lua fiecare fărămă, apreciind semnificația mondială a fiecăreia!

Fiecare dezintegrare de eoni strămută lumi întregi. Astfel gândurile voastre sunt chemate spre păstrarea energiei mentale.

85. Fiecare organism e mișcat de o anumită energie, dar trebuie de stabilit direcția exactă a aspirației de bază. Odată ucenicii au întrebat Binecuvântatul: „Cum să înțelegem îndeplinirea poruncii

de renunțare la proprietate?" – „Un discipol s-a dezis de toate lucrurile, dar Învățătorul continua să-i reproșeze în privința proprietății. Altul rămânea înconjurat de lucruri, dar n-a meritat nici un reproș. Sentimentul de proprietate se măsoară nu prin lucruri, dar prin gânduri. Astfel comunitatea trebuie să fie acceptată prin conștiință. Poți avea lucruri și să nu ai simțul de proprietate.”

Învățătorul trimite bunăvoința ca evoluția să crească potrivit legilor. Învățătorul poate distinge pe cei care au eliberat conștiința.

Așa a spus Cel Binecuvântat și a rugat deloc să nu se gândească la proprietate, pentru că renunțarea e purificarea gândului. Pentru că numai prin canalele purificate poate străbate aspirația de bază.

86.Voi aminti o poveste auzită de Akbar.

Conducătorul a întrebat un înțelept: „Cum să văd cuibul trădării și fortăreața devotamentului?” Înțeleptul a arătat spre o mulțime de călăreți împoțoți și a spus: „Cuib de trădare”. Apoi a indicat la un călător singuratic și a spus: „Fortăreața devotamentului, pentru că singurătatea, de nimic nu poate fi trădată”. Și din acea zi conducătorul s-a înconjurat cu devotament.

Învățătorul a acceptat măsura deplină a devotamentului. Mâna Mea pentru mâna drumețului e foc

în întuneric. Scutul Meu are liniștea munților. Știu, Știu, cât de strâmt îi este comunității Mele. Manifestarea principiilor construcției se manifestă în liniște.

Înțelegerea materiei poate crește doar acolo, unde trădarea e imposibilă.

87. Când va apărea o dificultate cu moștenirea, se poate spune: „Se poate lăsa comunității urarea ca utilizarea anumitor obiecte să fie transmisă unei anumite persoane pentru o perioadă de probă de trei ani”. Astfel, moștenirea va fi transformată într-o cooperare a celor demni. Se poate de încredințat unor oameni speciali, aleși să urmărească calitatea lucrărilor. E util de aprofundat conștiința că poporul e pus permanent la încercare, căci acesta încă nu știe să lucreze, conștientizând faptul că e pus la încercare. Între timp, toată substanța lumii e pusă reciproc la încercare. Însă „încercarea” trebuie înțeleasă ca „îmbunătățire”.

88. Noi întotdeauna începem cu o mică proiectare schematică. Aceasta reprezintă experiența multor secole și principiul cosmic de bază. Sămânța tare și indivizibilă va produce o creștere a elementelor. Dar șovăiala și lipsa de sensibilitate, care se manifestă în mod repetat, duc la neclaritate. Sensibilitatea față de principiul vital obligă economisirea semințelor tari. Astfel prețuiește chimistul corpurile indivizibile.

Adevărat, construcția trebuie să fie indestructibilă, când ea e determinată de necesitatea evoluției. E necesar de înțeles diferența dintre ce-i admisibil și ce-i dat în mod incontestabil.

89. Comunitatea Noastră nu are nevoie de afirmații și jurăminte. Adevărate sunt cheltuielile muncii și de neuitat sunt manifestările datoriei. Oare poate exista pălăvrăgeală acolo, unde viețile au fost luate în custodie, unde ora poate fi ca cea mai lungă măsură? Pot fi oare trădate posibilitățile timpurilor, în care se neagă spiritul și mișcarea? E necesar de depășit timiditatea și de simțit vârtejul spiralei și în axa vârtejurii de avut curajul liniștii.

Atâtea am Spus despre curaj și împotriva fricii, pentru că la Noi e doar o metodă științifică, cosmică! Când intri, trebuie să-ți dai seama, unde ți-e frica și dacă curajul este ferm.

Nu Văd nici un detaliu al dialecticii sau metodicii. Cunoaștem doar florile aspre ale necesității. Și trebuie de ajuns la Noi în conștiința de imuabilitate.

Severitatea nu e uscăciune și imuabilitatea nu e limitare. În pofida întregii gravitații a pământului veți simți vârtejul spațiului și veți întinde mâna spre lumile îndepărtate. Nu e posibil de impus perceperea manifestării lumilor, dar anume prin această conștiință acceptăm munca responsabilă. Ne transferăm în posibilitățile reale ale evoluției.

90. Pentru a înțelege mobilitatea acțiunilor, trebuie tulburată suprafața bazinului și urmărită imobilitatea straturilor inferioare ale lichidului. Dar suprafața trebuie agitată în așa mod, pentru ca același ritm să pătrundă în adânc fără refracție. Forțele negative nu au o conductă până în adânc, căci pentru aceasta trebuie de descompus substanța primară. Un astfel de experiment nu stă în puterea lor.

Nou-veniții adesea întrebă: „Unde e însă hotarul dintre stratul mobil și fundamentul incontestabil?” Desigur, nu poate fi un hotar stabilit, dar legea refracției e stabilită și o săgeată nu poate ajunge fără să intersecteze linia predeterminată.

Cum oare de evitat distrugerea straturilor? Desigur, trebuie de introdus piloni tari, ce divizează fluxul. Am menționat despre axa spiritului în mijlocul unei spirale – această structură să o memo-rați, pentru că neclintirea înconjurată de mișcarea centrifugă poate rezista tuturor agitațiilor. Construirea Comunității Noastre amintește de aceiași piloni înconjurați de spirale puternice. Aceasta e cea mai bună construcție pentru luptă, sfârșitul căreia e prestabilit. Astfel trebuie înțelese construcțiile Noastre în plan material. Și de ce trebuie o abatere neclară, dacă principiul Cosmosului e unul? Și sistemul de creștere a cristalelor arată cât de diversă

e lumea gravitației. Cei care caută, pot înțelege cum material trebuie de mers în cunoașterea superioară. Cine nu iubește claritatea cristalelor, nu va ajunge la Noi. Irepetabilitatea pură aduce forma la perfecțiune. Se poate de arătat cristalul unui copil, iar el va înțelege desăvârșirea. Anume structura cristalului comunității va da perfecțiunea formei.

91. De ce este necesar să fiți neîndemânatici? De ce este necesar să creați impresia de ignoranți? De ce ai Noștri trebuie să fie neglijenți? De ce, când are loc o dispută, ai Noștri trebuie să fie certăreți? De ce ai Noștri trebuie să pălăvrăgească fără măsură? Ocoliți murdăria inutilă. Vedeți cum fiecare detaliu trebuie accentuat, altfel obiceiul Comunității Noastre nu se va consolida în voi.

Disciplina libertății distinge comunitățile Noastre. Nu doar spiritul e disciplinat, dar și calitatea acțiunilor externe. A ne întrista prea mult, nu e obiceiul Nostru. A muștra prea mult, nu e obiceiul Nostru. A conta prea mult pe oameni, nu e obiceiul Nostru. A aștepta prea mult, nu e obiceiul Nostru. Trebuie să avem puțința de a înlocui un plan complicat cu unul mai simplu, niciodată invers, pentru că adversarii Noștri acționează de la simplu la complex. Gândiți-vă cum să întăriți prietenii voștri.

Mențineți în locuințele voastre aerul curat, îndreptați spre cei care vin cele mai bune urări și

așteptați-Ne cu ardoare. Fie ca orice comunitate să aștepte Învățătorul său, căci comunitatea și Învățătorul constituie extremitățile unei coloane. Chiar și în mărunțișurile zilnice e necesar să ținem minte de temelia casei. Din nou ajungem la necesitatea de a schimba calitatea conștiinței, atunci trecerea e ușoară.

92. Măinile ce vă înfricoșează, nu vor ajunge la voi, atunci când mergeți înconjurați de spirala devotamentului. Dacă ochiul cu vederea fizică ar putea vedea armura devotamentului, atunci omul nu ar mai fi în conștiința inferioară. Lecțiile vieților anterioare nu ajung la ochii închiși. Anume, oricine se apropie de Comunitatea Noastră într-o conștiință învechită, rămâne fără aripi peste abis. Asemenea exploziei ozonului va fi lovit oricine încearcă în mândrie să pătrundă la Noi. Cum însă de explicat că nu Noi, dar cel arogant însuși pe sine se înfrânge? La fel precum piere cel care intră cu tălpi metalice într-o încăpere cu praf de pușcă. Capacitatea de a utiliza cuie de oțel pe tălpi te face să devii un alergător bun, dar fiecare muncitor va sfătui de pus pantofi moi pe o suprafață explozivă. Astfel, e nevoie de o zonă de protecție pentru o atmosferă saturată.

Voi indica la Cel Binecuvântat – când mergea în munți, El la fel repartiza timpul pentru a face trecerea

mai ușoară. Prin aceasta se obține economia de energie. Adevărat, aceasta e unica economie admisibilă și justificată. În caz contrar, între lumi se pot forma caverne și cine știe cu ce gaz ele ar putea fi umplute? Pot sfătui să economisiți energia, pentru că fiecare risipă inutilă afectează spațiul la distanțe mari precum lovirea unei coarde. Trebuie în fiecare fir de iarbă de protejat Cosmosul, dacă suntem pregătiți să devenim cetățeni ai Universului.

93. Despre calitatea călătoriilor.

E necesar de a însuși cum trebuie de călătorit! E necesară nu doar desprinderea de casă, dar și depășirea a însuși conceptului de casă. Mai exact spus, trebuie de extins casa. Acolo, unde suntem noi, acolo e și casa. Evoluția renunță la fenomenul de casă-închisoare. Succesul descătușării conștiinței va da posibilitatea de a deveni mobil. Și nu fapta eroică, nu lipsurile, nu preamărirea, dar calitatea conștiinței desprinde de locul de trai îndelungat. Într-un loc ocupat de mult timp există atâta afumare, atâta aciditate și praf. Noi suntem împotriva pustniciei, dar casele mici cu atmosferă mucegăită sunt mai rele decât peșterile. Chemăm pe cei care pot da vastitate gândului.

Vreau să vă văd mergând pe fața Pământului, când de la mulțimea hotarelor se șterg naționa-

litățile. Cum putem zbura, când suntem priponiți de un cui mic?! Gândiți-vă, cât de mult are nevoie omenirea de călătorii!

94. Deseori spuneți despre imperfecțiunea cărților existente. Voi spune mai mult: greșelile din cărți echivalează cu o crimă gravă. Minciuna din cărți trebuie să fie sancționată precum calomnia gravă. Minciuna unui orator e sancționată după numărul de ascultători. Minciuna unui scriitor – după tirajul cărții. A ocupa cu minciună locul în bibliotecile publice e o infracțiune gravă. Trebuie intuită adevărata intenție a scriitorului pentru a evalua calitatea greșelilor sale. Ignoranța va fi cel mai rău temei. Frica și ticăloșia vor ocupa locul cel mai apropiat. Toate aceste particularități sunt de nepermis în comunitate. Eliminarea lor trebuie să fie realizată în noua construcție. Măsurile de interzicere, ca întotdeauna, nu sunt potrivite. Dar o greșală descoperită trebuie eliminată din carte. Necesitatea de eliminare a greșelii și retipărire a cărții va face scriitorul mai prudent și responsabil. Fiecare cetățean are dreptul de a dovedi greșeala. Desigur, nu e voie de a bloca noile viziuni și structuri, iar datele incorecte nu trebuie să ducă în eroare, deoarece cunoștințele sunt armura comunității și apărarea cunoștințelor e responsabilitatea tuturor membrilor.

Nu mai târziu de un an trebuie să fie verificate cărțile, în caz contrar numărul victimelor va fi mare. Mai ales trebuie ocrotită cartea, când meritul ei e perturbat. Pe rafturile bibliotecilor sunt focare întregi de minciună. Ar fi inadmisibilă păstrarea acestor paraziți. Am putea spune: „Dormiți pe un pat rău”, dar e imposibil să propunem citirea unei cărți false.

De ce să transformăm cel mai bun colț al căminului într-o bufonerie falsă! Anume cărțile impurifică conștiința copiilor. Ar trebui de relevat problema cărții!

95. Odată o femeie s-a oprit între imaginile Binecuvântatului Buddha și a lui Maitreya, neștiind cui să aducă venerație. Și imaginea Binecuvântatului Buddha a rostit: „Potrivit testamentului Meu să venezi viitorul. Fiind în protecția trecutului, îndreaptă-ți privirea la răsărit”.

Țineți minte cum Noi lucrăm pentru viitor și toată ființa voastră îndreptați-o în viitor! O Învățătură străină lumii vom aduce în razele cunoașterii, pentru că lumina omenirii e acoperită de întuneric.

96. Accelerarea termenelor e necesară, altfel ignoranța se densifică. La limita Lumii Noi s-au îngrămădit toate ulcerele. Vârtejul a adunat grămezi de gunoi. Capacitatea de a privi curajos în ochii ignoranței mârșave generează măsuri neobișnuite.

În cele din urmă, trebuie de știut a arăta distincția oamenilor utili. De ce oamenii capabili trebuie să moară printre lanțurile prejudecății?

Copiii trebuie întrebați, dacă pot să nu mai aibă frică de a fi ridicoli în ochii mulțimii? Sunt gata oare să renunțe la confortul personal de dragul Lumii Noi? Trebuie de întrebat sever, pentru că flacăra manifestată nu se teme de vânt.

Devotamentul te trece peste abis, dar vibrațiile sensibilității trebuie să înaripeze acest devotament.

97. Pe drum să nu te odihnești sub un copac putred. În viață să nu te atingi de oamenii cu conștiința stinsă. Conștiința nedezvoltată nu e așa de contagioasă, precum conștiința stinsă. Conștiința stinsă este un vampir adevărat. Nu e posibil de umplut din afară abisul conștiinței ignorante. Anume acești oameni absorb inutil energia. După ei oboseala este enormă. Precum duhoarea, aceștia trebuie evitați, creând baraj fluizilor de descompunere. E dificil de a distinge hotarul dintre nedezvoltare și stingere. Însă o calitate va fi neîndoielnică. Conștiința nedezvoltată va fi sau poate fi însoțită de palpitarea devotamentului, dar un crater stins e plin de cenușă și sulf. Învățătura nu refuză utilizarea energiei pe cei nedezvoltați, însă există un nivel de stingere, când abisul nu poate fi umplut cu o substanță nouă. Doar

un cataclism, cu teroarea lui neașteptată, poate topi lava întărită.

Țineți minte de comoara conștiinței. Palpitarea substanței Cosmosului manifestă pulsația conștiinței ce se deșteaptă. Anume curcubeul cunoașterii curge din vibrația conștiinței. Un râu vizibil – dintr-un izvor invizibil.

Cu toate experiențele trecutului și cu toate realizările viitorului țineți minte de conștiință.

98. În frig chiar și un câine încălzește. Atât de puțini oameni sunt, de aceea chiar și inamicii nenorociți nu pot fi alungați, dacă în ei nu s-a îmburuienat celula spiritului.

Aș dori să amintesc cum Binecuvântatul manifesta atenție chiar și față de inamici. Această carte se citește în ajunul creării comunității. Trebuie de prevenit pe cel care intră despre toate nedumeririle sale posibile. Se pare deseori că contradicțiile sunt de nerezolvat. Dar, drumețele, unde însă sunt contradicțiile, când vedem din abundență doar semne de drum? Abisul e barat de munte și muntele e mărginit de mare. Încălțăminte de munte nu e potrivită pentru mare. Dar cei care intră sunt nevoiți să-și schimbe înarmarea la fiecare oră. Nu doar mobilitatea, nu doar rapiditatea gândului, dar e nevoie de deprinderea de a schimba arma. Nu e atât

de ușor să te obișnuiești cu schimbarea armei. Sentimentul de proprietate stă alături de deprindere și e greu de înlocuit adaptarea la obiecte cu adaptabilitatea conștiinței. Pentru gândirea superficială acesta e un simplu joc de cuvinte, dar ar trebui conducătorii destinelor națiunilor să înțeleagă diferența de concepte!

E imposibil pentru o conștiință otrăvită să discearnă momentul de libertate și cel de dependență. Omul care s-a pierdut în presupuneri, unde e robie și unde e libertate, nu poate cugeta despre comunitate. Omul care reprimă conștiința fratelui, nu poate cugeta despre comunitate. Omul care denaturează Învățătura, nu poate cugeta despre comunitate. Baza comunității e în libertatea de gândire și în respectul față de Învățător. A accepta Învățătorul – înseamnă a sta în rândul muncitorilor în timpul incendiului. Dacă fiecare se va îndrepta de la izvor spre incendiu fără o anumită ordine, atunci și izvorul va fi călcat în picioare fără niciun beneficiu.

Cât de bine trebuie înțeleasă prudența în conștiință, aceasta va ocroti conceptul de Învățător. Deoarece Învățătorul, cunoașterea, evoluția lumii vor fi căi spre lumile îndepărtate! Despre lumile îndepărtate vom descrie în cartea „Infinitul”. Aici însă vom reține că Porțile comunității duc spre lumile îndepărtate!

99. Sigiliul este străjerul tainei. Taina a existat în toate timpurile. Unde e puțină cunoaștere, acolo și taina este. E înfricoșător a gândi că o anumită calitate a conștiinței cu nimic nu diferă de nivelul epocii de piatră. Gândirea străină, nu cea omenească, nu vrea să avanseze; anume că nu vrea.

Învățătorul poate revărsa cunoștințe, dar ele slujesc mai mult saturației spațiului. De aceea cel care învață, nu e singur, chiar și fără ucenici vizibili. Țineți minte acest fapt, cei care vă apropiați de comunitate! Țineți minte taina de a nu dispera.

Taina viitorului se află în năzuința stihială. Erupția unui vulcan nu poate fi amânată, la fel și Învățătura nu poate fi amânată. La Ordonanța timpului nu există întârziere – fie că el se va revărsa în cupa conștiinței sau se va înălța în spațiu. E imposibil de calculat când conștiința individuală sau multiplicatorul spațiului e mai important. Și în acel minut, când cel de aproape nu va auzi, ecoul spațiului va răsuna ca un tunet. De aceea să nu disperați, apropiindu-vă de comunitate.

Cartea „Chemare” nu a știut de obstacole. Cartea „Iluminare” e unei pietre asemenea. Cartea „Comunitate” e asemenea unui navigator înainte de furtună, când fiecare velă și fiecare funie conțin viață.

Manifestarea comunității e ca o combinație chimică. De aceea să fiți puri, să fiți pătrunzători și să

uitați de lanțurile negării. Prin interzicere și negare să nu imitați tiranii și fanaticii. Prin ignoranță și vanitate să nu vă asemănați proștilor auriți.

Desigur, comunitatea nu va admite hoțul care prin furt afirmă cel mai rău tip de proprietate. Manifestați severitate, fiți capabili să onorați taina în așa mod, încât și pentru voi înșivă să nu repetați termenul – precum valul primește piatra doar o singură dată.

100. Să înțelegeți Învățătura. Să înțelegeți că fără Învățătură nu treceți. Trebuie această formulă repetată, căci în viață multe se fac fără Învățătură. Învățătura trebuie să coloreze fiecare faptă și fiecare discurs. Colorația, ca o stofă frumoasă, va împodobi efectele vorbirii. După efecte e necesar de judecat despre calitatea trimiterii. Trebuie să ne obișnuim că trimiterea însăși poate părea de neînțeles, pentru că numai sensul ei interior are scut.

Obișnuți-vă să puneți semnificație în fiecare discurs, alungând bâlbâiala inutilă.

E dificil să renunți la sentimentul de proprietate, la fel e dificil să depășești bâlbâiala.

101. Fiți în stare să acceptați, când vă vor numi materialști. În acțiuni și în gândire să ne separăm de materie nu putem. Noi apelăm la straturile superioare sau la cele mai primitive aspecte ale aceleiași materii. Se pot arăta științific aceste inter-relații. De

asemenea științific se poate demonstra cum calitatea gândirii noastre acționează asupra materiei.

Gândirea egoistă atrage straturile inferioare ale materiei pentru că acest mod de gândire separă organismul – precum un singur magnet nu poate atrage mai mult decât propria intensitate. Alt lucru este atunci când gândirea se produce la scară mondială; se formează de parcă un grup de magneți și astfel se poate obține acces la straturile superioare.

Mai bine se poate de observat pe un aparat sensibil, care fixează calitatea gândirii. Se pot vedea spirale, ce vin de sus sau sunt scufundate în abur întunecat – cea mai convingătoare învățare a gândirii materialiste datorită calității potențialului interior. Aceste manifestări simple indică o dublă semnificație: prima – ele demască ignoranții, care își imaginează materia ca ceva inert și ce nu are nimic în comun cu începutul conștiinței; a doua – are importanță pentru cei care caută, care își vor da seama de calitatea gândirii.

E instructiv de a observa, cum gândul contaminează spațiul, rezultă o analogie cu procesul de împușcare. Glonțul zboară departe, dar fumul se răspândește în dependență de condițiile atmosferice. Densitatea atmosferei forțează fumul să stra-

tifice pentru mult timp zorii dimineții. Astfel aveți grijă de gândirea voastră. De asemenea învățați-vă să gândiți frumos și concis. Mulți nu văd deosebirea dintre un gând pentru acțiune sau un reflex al creierului. Trebuie să fiți apti să suprimați spasmele reflecției, care conduc la semiconștientizare. Dezvoltarea activității reflectorii e similară turmentării.

La comunitate se ajunge în claritatea gândirii. O luminoasă, inexprimabilă responsabilitate aduce fenomenul gândirii. Avem o deosebită grijă să nu vă părăsească conștiința responsabilității.

102. Educația unui popor trebuie începută de la instruirea inițială a copiilor la o vârstă cât mai fragedă. Cu cât mai devreme, cu atât mai bine. Credeți-mă, extenuarea creierului poate fi numai din neîndemânare. Fiecare mamă, apropiindu-se de leagănul copilului, va spune prima formulă de educație: „Tu poți totul”. Nu sunt necesare interzicerile; să nu interziceți chiar și ce-i dăunător, dar mai bine să îndreptați atenția spre ceva mai util și atractiv. Va fi mai bună acea educație, care va putea să proslăvească atractivitatea binelui. Cu toate acestea nu trebuie desfigurată Chipurile frumoase, motivând că e în numele neînțelegerii copilărești – nu umiliți copiii. Ferm țineți minte că știința adevărată e întotdeauna chemătoare, concisă, exactă și

frumoasă. E necesar ca în familii să existe cel puțin un germene de înțelegere a educației. După șapte ani deja multe sunt pierdute. De obicei, după trei ani organismul e plin de percepții. Mâna conducătorului, deja la primul pas, trebuie să atragă atenția și să indice spre lumile îndepărtate. Infinitul trebuie să fie perceput de ochii tineri. Anume ochii trebuie să se obișnuiască cu admiterea Infinitului.

De asemenea e necesar prin cuvânt să fie exprimat un gând exact. Se alungă minciuna, grosolanția și derâderea. Trădarea, chiar și la etapa incipientă, e inadmisibilă. Munca „ca adulții” este binevenită. Doar conștiința până la trei ani va îngloba cu ușurință comunitatea. Cât de greșit e a crede că trebuie să dăm copilului lucruri proprii, căci copilul va înțelege cu ușurință, cum lucrurile pot fi comune.

Conștiința „pot totul” nu e laudă, dar numai coștientizarea aparatului. Cel mai nenorocit poate găsi firul spre Infinit, pentru că fiecare muncă, prin calitatea sa, deschide zăvoarele.

103. Școlile trebuie să fie un bastion de învățare în toată deplinătatea. Fiecare școală, de la cea mai primară, trebuie să reprezinte o legătură vie între toate școlile până la cea mai superioară instituție. Cunoașterea trebuie să fie completată toată viața. E necesar de predat știința aplicativă, fără a rupe de

la știința istorică și cea filozofică. Arta de a gândi trebuie să fie dezvoltată în fiecare lucrător. Numai atunci el va înțelege bucuria perfecționării și va putea folosi timpul liber.

104. Fiecare școală trebuie să fie o adevărată asociație a învățământului. În școli trebuie să fie un muzeu util, în care elevii înșiși trebuie să se implice. Trebuie să existe o cooperativă, iar elevii trebuie să învețe și o astfel de conlucrare. E necesar să se desfășoare diverse manifestări de artă. Fără căile frumuseții nu poate exista educație.

105. Învățătura va fi cea mai plăcută oră, când învățătorul va evalua aptitudinile celor care învață. Numai discernerea capacităților va permite o atitudine echitabilă față de viitorii lucrători. Adesea, înșiși elevii nu-și înțeleg menirea. Învățătorul, ca un prieten, îi îndrumă pe cea mai bună cale. Niciun fel de violență nu poate fi admisă în școli. Numai convingerea poate corespunde cunoașterii. Mai multe experimente, mai multe discuții. Atâta bucurie e în aplicarea forțelor proprii. Cei mici iubesc munca „celor mari”.

106. Când familia nu este aptă, fie ca școala să învețe despre curățenia în viața cotidiană. Murdăria nu e din sărăcie, ci din ignoranță. Curățenia în viață e un început al curățeniei inimii. Cine însă nu vrea

ca poporul să fie curat? Trebuie dotate școlile astfel, încât acestea să fie centre pentru înfrumusețarea vieții. Fiecare obiect poate fi gândit cu dragoste. Din fiecare lucru trebuie făcut un părtaș la viața fericită. Cooperarea va ajuta la găsirea formei pentru fiecare mod de viață. Unde nu găsești soluția de unul singur, acolo va ajuta comunitatea. Nu luptele cu pumnii, dar creatorii vor fi mândria țării.

107. Școala trebuie să înglobeze nu doar dragostea de carte, dar trebuie să învețe a citi și ultimul fapt nu-i mai ușor decât primul. Trebuie să poți a concentra gândul pentru a pătrunde în carte. Nu ochiul, dar creierul și inima citesc. Cartea nu ocupă un loc de cinste în multe case. Datoria comunității este să afirme cartea ca un prieten al casei. Cooperativa, în primul rând, are un raft de cărți, conținutul cărora e foarte divers. Se va povesti despre valorile patriei și legăturile ei cu lumea. Vor fi arătați eroii, creatorii și muncitorii. Și concepția de onoare, și datorie, și responsabilitate față de cei apropiați se vor consolida, precum și miloserdia. Sunt multe exemple ce cheamă spre cunoaștere și descoperiri.

108. Școala vă va învăța a respecta invențiile utile, dar vă va feri de robia mașinilor. Orice robie va fi distrusă ca fiind un semn al întunericului. Învățătorul va fi un prieten-călăuză pentru a arăta calea cea

mai scurtă și mai bună. Nu manifestarea violenței, dar zâmbetul chemării. Însă dacă în școlile vieții a pătruns trădarea, atunci cea mai severă condamnare va pune capăt unei astfel de nebulii.

109. Școlile vor înțelege, unde e lene și unde e un caracter neobișnuit, unde e nebulie și unde e nevoie de înțelegere.

110. Fie ca printre obiectele școlare să fie predate bazele astronomiei, aceasta fiind o introducere în lumile îndepărtate. Astfel, școlile vor deștepta primele gânduri despre viața în lumile îndepărtate. Spațiul va învia, astrochimia și razele vor umple imaginația despre măreția Universului. Inimile tinere se vor simți nu furnici pe scoarța terestră, ci purtători ai spiritului și responsabili pentru planetă. Să concentrăm atenția asupra școlilor, pentru că conlucrarea se va afirma, pornind de la ele. Făurire nu va fi fără conlucrare. Nu va exista statornicia statului și a uniunii, când va domni egoismul primitiv.

111. Mult am Avertizat împotriva egoismului. Această soră mortală a ignoranței omoară și stinge cele mai bune focuri. Să nu considerați avertizarea despre egoism nepotrivită în crearea cooperativelor. Dimpotrivă, fiecare statut trebuie să fie scris nu pentru sine, ci pentru ceilalți. Printre diverse denumiri, cuvântul „prieten” va fi cel mai cordial. Anume

inima nu admite egoismul. Inima trăiește prin abnegație de sine. Astfel, inima e puternică când are grijă de viitor, fără a se gândi la sine.

112. Cel mai util e să poți combina tandrețea dragostei cu severitatea datoriei. Viața nouă nu se va înfricoșa de contradicții. Ea nu va exercita constrângere cu un singur jug, dar va da amploare percepției. Nu se cuvine ca oamenii să stea în colivie. E timpul să cunoaștem planeta și s-o ajutăm. Nu ne pot liniști calculele: peste câți ani se va stinge Soarele. O multitudine de condiții variate pot da peste cap toate calculele. Nu poate fi uitat și faptul că oamenii se pot distruge reciproc. Acest considerent nu trebuie uitat în furia ce inundă Pământul.

113. Lăcomia e o ignoranță primitivă. Numai conlucrarea adevărată poate salva de la o asemenea crustă malignă. Omul lacom are pe fața sa o pecete. El nu are legătură cu inima – cupa lui e amară. Și Lumea Subtilă, pentru cel lacom, e doar o sursă de chin.

114. Oamenii studiază viața albinelor, furnicilor, maimuțelor; oamenii admiră păsările călătoare, ordinea lor, zveltețea lor; dar totuși nu trag concluzii adecvate pentru îmbunătățirea vieții pământești. Istoria științelor naturii trebuie să fie predată în școli cât mai complet și mai captivant posibil. E necesar

prin exemple din regnurile vegetale și animale să se dea de înțeles ce comori sunt ascunse în om. Dacă organismele comparativ inferioare simt bazele existenței, atunci omul, cu atât mai mult, trebuie să depună eforturi pentru avansare. Multe indicii valoroase peste tot sunt revelate. Încă de la primele lecții, fie ca elevii să se bucure de minunile vieții. De asemenea, fie ca ei să înțeleagă cum să se comporte cu zborurile și clar-auzul. Astfel, clar-auzul va fi o condiție firească. La fel și Lumea Subtilă va fi studiată alături de energiile subtile. Nu va fi nicio diviziune între fizic și metafizic, pentru că totul există – înseamnă că totul e posibil de perceput și de cunoscut. În sfârșit, vor fi distruse superstițiile și prejudecățile.

115. Nimeni nu îndrăznește să se răscoale împotriva școlii, dar puțini sunt care se gândesc la îmbunătățirea acesteia. Programele școlare nu sunt revăzute de ani de zile, între timp, descoperirile înaintează grabnic. Datele noi vin de pretutindeni: și sferele de aer, și adâncimile oceanelor, și comorile munților povestesc despre sine lucruri minunate. Trebuie de grăbit, altfel săpăturile vor modifica datele istoriei convenționale. În școlile noi trebuie anulate interdicțiile, ca elevii să vadă realitatea, care-i minunată, dacă e arătată adevărat. E vast câmpul competițiilor mintale!

116. Protejați copiii de tot ce-i fals; protejați-i de muzica proastă; protejați-i de vorbe murdare; protejați-i de competiții false; protejați-i de afirmarea egoului, cu atât mai mult că trebuie de cultivat dragostea pentru cunoașterea continuă. Mușchii nu trebuie să oprime mintea și inima. Ce fel de inimă va îndrăgi loviturile de pumn?

117. E absurd să gândești că sudoarea e doar o manifestare fizică. În timpul activității mentale se emite o anumită emanație valoroasă pentru saturația spațiului. Dacă sudoarea corpului poate fertiliza pământul, apoi sudoarea spiritului restabilește prana, chimic transformându-se sub razele Soarelui. Munca e cununa Luminii. E necesar ca elevul școlii să țină minte importanța muncii ca factor al Universului. Ca rezultat al muncii, va exista fermitatea conștiinței. Aprig trebuie evidențiată atmosfera de lucru.

118. Vă pot întreba: „Ce trăsături ale Învățătorului trebuie prețuite?”

Voi deja știți despre calitatea acțiunii și puteți deja aplica metode noi în acțiune. Trebuie să dați preferință aceluia Învățător, care merge pe căi noi. Fiecare cuvânt al său, fiecare faptă a sa poartă în sine o pecete a inovării de neuitat. Această distincție creează o putere chemătoare. El nu e un imitator sau tălmăcitor, dar un miner puternic de zăcăminte

minerale noi! Trebuie de acceptat ca bază chemarea inovării. Există perioade, când se poate merge doar înainte. Să păstrăm chemarea voinței în goana neconținută și peste prăpastie să nu încetăm.

E necesar de spus făuritorilor vieții să găsească cuvinte noi, forjate de necesitatea nouă. Conștientizarea inovării fiecărei ore va da impuls.

Indicați prietenilor, ce fericire e să fii veșnic nou. Și fiecare electron din Lumea Nouă va da o putere nouă. Înțelegeți puterea chemării noi. Puteți s-o aplicați în viața de fiecare zi.

Știți destul de bine că Vorbesc pentru aplicare.

119. Corect considerați că fără realizările tehnicii e imposibilă comunitatea. Fiecare comunitate are nevoie de dispozitive tehnice și Comunitatea Noastră nu poate fi planificată fără simplificarea vieții. E nevoie de o posibilitate reală pentru a aplica realizările științei, altfel vom deveni o povară reciprocă. Ca practicieni realiști, Noi putem afirma cu îndrăzneală acest fapt. Mai mult decât atât, Noi putem muștra insistent toți pseudo-realiștii. Știința lor umilită și lipsa de vedere îi împiedică să realizeze ceea, spre ce tind.

Exact ca fariseii din antichitate, ei ascund frica în fața acceptării a ceea ce pentru alții e deja evident. Nu iubim ignoranții, nu iubim lașii ce sfidează în groază posibilitățile evoluției.

Voi, cei care stingeți focurile, care urâți lumina, ce contează din ce parte vă târâți? Voi doriți să stingeți flacăra cunoașterii, dar o comunitate ignorantă e o temniță, pentru că comunitatea și ignoranța nu sunt compatibile. Trebuie să știți. Să nu credeți, dar să știți!

120. Suntem gata să susținem fiecare inventator, căci până și cel mai mic inventator încearcă să introducă o îmbunătățire în viață și să manifeste o atitudine economă față de energie. Învățătorul recunoaște responsabilitatea și grija față de păstrarea energiei. Această atitudine economă și persistentă permite de avut încredere în ucenic. Desigur, această atitudine economă e departe de zgârcenie. Comandantul oștii care păzește soldații distinși, acționează conștient. Fiecare posibilitate e luptătorul nostru, dar trebuie de înțeles lucrurile prin abordare holistică.

Cât de prudenți trebuie să fiți cu invențiile, pentru a nu le priva de menirea directă! Fie ca conștiința evoluției mondiale să vă ajute a găsi săgețile potrivite. Urechile voastre trebuie să audă pașii evoluției și fermitatea nu trebuie să se înșele.

Cât de rea e dezordonanța la inventator, cât de distrugătoare e reacția nechibzuită, cât e de neiertată greșeala ignoranței!

Noi putem aprecia munca inventatorului la scară mondială prin conștientizarea direcției evoluției mondiale. E dificil de înțeles cât de aplicabile sunt legile dinamicii, până când nu sunt asimilate bazele materiei.

121. Conștiința nouă, susținută de tehnică, va da un impuls puternic spre cunoaștere. Anume comunitatea trebuie să fie cel mai sensibil aparat al evoluționării. Anume într-o comunitate conștientă, niciun individ nu poate face afirmații precum că studierea lumii este finită. Oricare barieră tocită e spulberată de vibrația intensă a colectivului. Chiar și o aluzie la starea finită face imposibilă aflarea în comunitate. Cine va accepta stigmatul de stupiditate?

Viermele nu-și va limita trecerile întinericului – însă voi, cei care priviți în Infinit, nu vă puteți asemăna unui vierme!

Inventivitatea imperfectă a unora din voi a perceput raze invizibile și ritmuri neauzite. Cu imaginația primitivă, cu aparate primitive, totuși au fost recepționați unii curenți cosmici. Dar chiar și un prost va înțelege că imaginația poate fi mai rafinată, iar aparatele – îmbunătățite. Reieșind din auto-perfecționare, veți ajunge la Infinit. Voi repeta despre posibilitățile de îmbunătățire, până când cel mai împietrit se va rușina de limitarea sa.

Nu poate fi membru al comunității cel care își limitează propria conștiință, altfel el se va asemui piciorului de femeie din China antică. Același întu-neric al obiceiului a provocat acest fapt oribil.

Care membru al comunității se poate acoperi cu mucegaiul superstiției? Căci nimeni nu folosește o locomotivă învechită și primitivă, la fel nimeni nu poate rămâne cu înțelegerea infantilă a realității.

Materialismul infantil va fi un opium pentru popor, dar cunoașterea luminată va fi scara victoriei.

Fără negații, fără superstiții, fără frică veți merge la comunitatea adevărată. Fără minuni veți găsi realitatea senină și cu târnăcopul cercetătorului veți descoperi adâncurile închise. Iubiți curajul cunoaș-terii.

122. Trebuie de indicat despre calitatea cunoștin-țelor necesare. Cunoașterea trebuie să fie necondi-ționată. Fiecare știință legată condiționat provoacă o daună ireparabilă. Combinația liberă de elemente va oferi noi realizări irepetabile.

Cine poate indica chimistului să utilizeze numai un grup de elemente? Cine poate impune istoricul și filosoful să nu facă referință la fapte istorice? Cine poate ordona pictorului să utilizeze doar o singură culoare? Pentru cunoaștere totul e deschis.

Singurul avantaj în domeniul cunoașterii va fi o mai mare convingere și atractivitate. Dacă doriți să

captivați prin cunoștințele voastre, să le faceți atractive. Atât de atractive, încât cărțile de ieri să pară niște frunze uscate. Victoria convingerii va elibera de interdicțiile insuportabile.

Cel mai mult aveți grijă să izgoniți din viața elevilor interdicțiile. Pentru membrii comunității, acest fapt e deosebit de ușor, pentru că cartea lor poate fi deosebit de inspiratoare și atractivă. Desigur, expunerea clericală a comunității e insuportabilă. Un pedant nenorocit va respinge pe oricine nu suportă atitudinea mediocră față de frumusețe. În jurul comunității trebuie să existe o stare de inspirație.

Spre lumină tind plantele – această lege a conștiinței primare e imuabilă. Mergeți pe calea imuabilității și construiți viața. Nu există nimic abstract și viața absoarbe fiecare gând. De aceea, fiți realiști ai realității adevărate.

123. Colectivismul și dialectismul sunt două doctrine ce însoțesc gândirea despre materialism. Esența materialismului deține o mobilitate specială, fără a ocoli nicio manifestare a vieții. Învățătorul dezvăluie doar reperele necesare. Conceptele pot fi dezvoltate, cugetând prin căile spuse. E necesar până la acea măsură de fundamentat materialismul, la care toate realizările științifice contemporane să poată fi incluse constructiv în conceptul de materialism spiritualizat.

Noi am vorbit despre corpuri subtile, despre magneți, despre luminiscenta aurei, despre iradierea fiecărui obiect, despre transferarea sensibilității, despre schimbarea de ponderabilitate, despre pătrunderea unui strat de materie prin altul, despre trimiterea gândului prin spațiu, despre fenomenul de cimentare a spațiului, despre simțul centrilor, despre înțelegerea cuvântului „materie”. Multe sunt invizibile, dar sunt percepute de aparate și trebuie să fie înglobate de cei care doresc să aplice tehnica în viață. E necesar de înlocuit salivele ideale cu rațiunea fermă.

Noi – Purtători ai Duhului – avem dreptul de a cere respectul și cercetarea materiei.

Prieteni, materia nu e băligar, dar o substanță ce strălucește cu posibilități. Nevoile umanității provin din disprețuirea materiei. Sunt construite lăcașuri somptuoase de adunări, dar nu sunt cântate imnuri cunoașterii.

124. Unii întreabă: „Cum de început studiul Învățăturii? Căci pentru aceasta trebuie de renăscut conștiința?” Desigur, conștiința se renaște după Învățătură. Pentru început trebuie de deschis și de purificat conștiința. Deschiderea conștiinței are loc într-o clipă, doar cu voința. Doriți-vă deschiderea conștiinței!

125. Tinerii Mei prieteni, iarăși v-ați adunat în numele Învățăturii și iarăși întâlnirea s-a transformat într-o seară cu oaspeți. Între timp, a fost spus și repetat ca ora de discuție despre Învățătură să fie lipsită de pălăvrăgeli cotidiene. Fie ca această oră să fie organizată mai rar, dar calitatea ei trebuie să fie ocrotită. Voi vă apropiați prin ulicioare, voi învingeți oboseala zilei de lucru, voi duceți o particulă a Binelui Comun, dar obiectele camerei familiare acumulate în timp spulberă aspirația voastră și inobservabil deveniți locatari prăfuiți. Mai mult decât atât, cineva din voi observă cele întâmplare și devine un supervisor voluntar, și se scufundă într-o iritare minusculă. Țesătura comunicării e ruptă și începe o cârpire nedemnă. Noi rugăm, măcar pentru o oră, să fiți oameni conștient responsabili. Dacă o oră pe săptămână e dificil, atunci mai bine e să vă adunați peste paisprezece zile. Să reușiți a exclude în această perioadă de timp toate obiceiurile bestiale și tulburătoare: fumatul, vinul, mâncarea, bârfele mici, agitația cotidiană, condamnarea și furia. Adunându-vă, stați câteva minute în tăcere. Dacă cineva din voi nu va găsi puteri să-și lumineze conștiința, atunci să iasă în tăcere înapoi la rece și întuneric. Suntem dușmani ai oricărei magii violente, dar un control natural al conștiinței trebuie să devină o condiție a

construcțiilor reale. Căci pentru o oră se poate de renunțat la încercările personale. Dacă acest lucru e dificil, atunci cum oare vă puteți gândi la succes și creșterea conștiinței? Boul știe a rumega, dar mai departe de digestie nu avansează. Faceți un efort de a oferi discuțiilor frumusețe, simplitate și puritate.

Cele mai neașteptate probleme ale cunoașterii, cele mai îndrăznețe forme ale frumuseții să vă împingă din colțul duhos. Înțelegeți, Vreau să vă văd, cel puțin temporar, speciali și capabili de a îngloba. Aceste semințe de gândire cooperativă vă vor oferi perseverență în realizări. Nu doar fermitatea, dar și insistența e necesară.

Înțelegeți concentrarea ca experiență a conștiinței. Dați-Mi posibilitatea să vă văd cum mergeți avântat și conștient. Spun pentru îndeplinire imediată.

126. Simțiți oare adevărata daună cauzată de faptele greșite? Nu credeți oare că dauna adusă de egoismul vostru vă atinge întâi de toate pe voi înșivă? Dar în planul de acțiuni nu sunteți doar voi, însă fiecare pas al vostru se referă și la cei responsabili care merg cu abnegație. Multe ce sunt ireparabile au fost cauzate în timpul adunărilor ușurate. Învățătura de multe ori a indicat asupra legăturii colectivului. Trebuie de ocrotit pe cei care riscă pentru accelerarea consecințelor. Mental păziți-vă de stările

dăunătoare, ce vă deprimă brusc. Și voi mai întreba: ați învățat oare să citiți cărțile Învățăturii? Nu apare oare dorința de a lega gândul de un singur stâlp? Ne plac foarte mult parabolele frumoase, dar uităm că în fiecare din ele e pus prețul vieții.

Pentru adunările serale e ingenios de remarcat conținutul neobișnuit al limbajului sau o expresie foarte ciudată. Dar gândiți-vă, nu atârănă oare pe fiecare literă din această expresie o mulțime de vieți? La fiecare trebuie să se aprindă conștientizarea importanței orei, în care a fost chemat. Când odată demult am Vorbit despre ușurătate, a fost necesar imediat să acceptați în conștiință seriozitatea momentului și să vă impuneți asumarea sentimentului de responsabilitate. În afară de acțiuni, în afară de realizările individuale și cele de grup e necesar de a simți evoluția cu particularitățile sale. Astfel, să gândiți în mod clar. Străduiți-vă să îmbunătățiți adunările.

127. Când cel mai necunoscător și mai inconștient va spune despre Învățătură: „Se pare că e o altă învățătură comunitară” – să știți a răspunde cu justete. Spuneți: „Fiecare comunitate bazată pe muncă și cunoașterea realității nu dăunează lucrului de perfecționare a umanității”. În mișcarea Cosmosului e imposibil să rămâi în imobilitate aparentă

– sau înapoi, sau înainte. Toți care conștientizează comunitatea merg înainte. Și nu pot fi comunități opuse una alteia, la fel cum nu se pot contrapune diferite aspecte ale senzației de foame. Astfel, împotriva comunității va vorbi numai cel care a început să se miște înapoi, intrând în componența deșeurii cosmice.

La comunitarii încă neexperimentați e încă multă suspiciune și îngâmfare, dar pentru Noi Comunitatea e o activitate realizată a vieții. Și Noi putem vorbi despre ea cu toată luciditatea experienței îndelungate. Nu Ne sperie nicio confuzie mentală. Am văzut destule deșeuri cosmice și să aparținem acestuia nu intenționăm.

Vom apăra comunitatea cu forțele cunoașterii.

128. Deseori vă uimiți că Învățătorul prevede cele mai mici detalii. Dar cine v-a spus că aceste detalii sunt mici? Adesea piciorul se rupe de la cea mai mică piatră și un fir de iarbă te poate prăbuși în prăpastie.

Chiar și în viața de zi cu zi voi înlăturați pericolele de la cei apropiați, oare în viața comunității nu e sporită protecția vieții conlucrătorilor? Vocea Prietenilor nu va tăcea, dar trebuie să învățați, cum să auziți apelul de avertizare.

În celulele mici e ușor să adaptezi atenția, dar conlucrarea omenirii obligă la obișnuirea cu mani-

festările neașteptate. Nu Exagerez – fiecare minut e nefavorabil, dar și să te obișnuiești cu această nefavorabilitate permanentă nu e voie, altfel se va pierde sensibilitatea vigilentă. Anume, precum un vultur pe vârf, să nu pierdeți agerimea. Agerimea crește doar prin pericole.

Salutare pericolelor!

129. Feriți-vă de impunerea sâcâitoare nu doar a chemărilor străine, dar și voi să nu deveniți sâcâitori. E imposibil de evaluat dauna impunerii sâcâitoare și nu e posibil fără dispreț să vezi cum la piață se vinde Învățătura cu preț redus. Fiți capabili să înțelegeți că Învățătura conștientă de însemnătatea sa nu se va expune la piață. Doar ignoranța excepțională a urmașilor Învățăturii o poate plasa într-o poziție rușinoasă de minciună și înjosire. Se poate de avut milă față de cei care, neștiind, au acceptat acest lucru zadarnic.

Dar să nu credeți că prin condamnarea impunerii străine, e ușor să o evitați pe cea proprie. E fină linia între afirmare și impunere. Adesea e ușor să te înjosești fără niciun temei. Fiecare picătură pe alături căzută se transformă în acid arzător. Umflarea forțată dă numai ascită și voi știți că vindecarea ei e imposibilă.

De aceea numai calitate, dar nu cantitate.

Cel care bate la ușă, poartă singur răspundere, dar cel chemat insistent va fi o piatră de moară la gâtul clopotarului.

De aceea bateți clopotul doar la timp – astfel veți evita impunerea sâcâitoare.

130. Cine trebuie tratat deosebit de dur? Desigur, propria persoană. Cum ar trebui să duci prin viață Învățătura? Singur în sine. Cum să treci printre ipocrizie și aroganță? Nu prin rânduri de martori, ci doar sie însuși fiind judecător! Fiecare își onorează propria demnitate, de asemenea fiecare își apreciază perla conștiinței sale. Învățătura vieții este apreciată de perla conștiinței. Putem oare arunca comoara existenței?!

Trebuie să fii apt Învățătura să porți în fața ta ca ultimul foc, ultima hrană, ultima vlagă. Trebuie de manifestat dragoste și grijă ca pentru ultima posibilitate și ultima picătură de apă. Cum acționăm față în față cu sine însuși, așa putem arăta măsura devotamentului. Trebuie să fim apti să creăm lumea propriei responsabilități pentru propria conștiință, atunci condamnarea se va transforma într-o judecată a adevărului.

131. Calitatea sfatului.

Adesea sfaturile nu ajung la destinație, pentru că sunt date pentru sine. Starea fratelui nu e luată în

considerare și sfătuitoarea se pune în locul celui venit. Și compătimirea, și jelierea, și grija decurg pentru sine însuși. Dauna acestor sfaturi e clară nu doar pentru cazul propriu-zis, dar și față de pățimaș. Conștiința lui e străpunsă de gândirea străină ca de o săgeată. Aceste leziuni se vindecă greu, pentru că astfel de sfaturi pot fi aplicate într-un mediu cotidian, însă pentru îndeplinire necesită o aură complet diferită.

Desigur, voi deja ați reținut: corelarea aurelor cu substanța spațială determină calitatea rezultatului. Anume, nu dimensiunea, dar culoarea oferă o abordare specială față de acțiune. Dimensiunea aurei va da tensiune acțiunii, dar calea va fi sugerată de culoare. Astfel e imposibil să se pună într-o grupă străină de culori un anumit mod de acțiune. O determinare întâmplătoare provoacă amestecul de raze și paralizăză voința. Neputința multor lucrători se explică prin amestecul de diverse grupuri de culori. Aici ar fi foarte util un aparat fizic simplu pentru determinarea emanațiilor de bază. Gândiți-vă, ce ușurare pentru lucrători și ce aprofundare a tensionării – o economie adevărată! Pe lângă cantitatea productivității trebuie de imaginat, cum corelarea culorilor va influența starea de bine a lucrătorilor. Multă răutate și neînțelegere va dispărea fără amenințări și interdicții.

Făurari ai vieții! Nu uitați, cât de ușor se pot obține comodități pentru muncitori cu un echipament tehnic simplu. Un ajutor real vor aduce câteva aparate fizice, dar nu o filozofie vagă și visări deșarte.

Deja în America, în Germania și în Anglia se determină emanația de bază. Chiar și acest nivel primar de cercetare va ajuta în grupările primare, iar mai apoi, probabil, vă veți apropia de metodele laboratoarelor orientale. Întâi de toate gonțiți orice ignoranță și fără îngâmfare pur și simplu cunoașteți mai multe! Conducerea mulțimilor obligă spre extinderea conștiinței.

De asemenea, aprofundați cursul școlilor primare. Acesta e sfatul Meu pentru aplicare imediată!

132. Să nu vă înecați cu vorbă multă. În vorbă multă se pierde flexibilitatea și ingeniozitatea. Vorba multă creează zimți și nimic nou nu poate trece prin această gaură zimțată. Toate gloanțele se toarnă la fabrică, dar articolul de fabrică nu dă un drapel nou. Comunitatea fără flexibilitate și ingeniozitate se transformă într-o petrecere a timpului foarte plictisitoare. Atunci cum veți găsi pentru fiecare un glonț special numai după zimțare? Iată a venit un copil, iată o fată, iată un luptător, iată un bătrân – nu se poate da tuturor același sfat, altfel oaspeții voștri se vor împraștia.

Desigur, veți spune: „Știm foarte bine cum să acționăm”. Eu însă va trebui să răspund: „Cu atât mai rău, dacă știți și nu faceți”. Mult curaj trebuie pentru a asculta discursurile voastre monotone. E necesar de învățat a vorbi mai concis și mai substanțial, altfel comunitatea va fi anulată din cauza plictisului. Plictiseala – o bestie periculoasă! Însă doar flexibilitatea și ingeniozitatea vor păstra prospețimea copacului libertății.

133. Comunitatea solidară, înainte de toate, stabilește ca condiție de intrare două decizii conștiente: munca fără limite și acceptarea sarcinilor fără refuz. De înlăturat voința slabă se poate printr-o organizare în două niveluri. Drept urmare a muncii nelimitate poate fi extinderea conștiinței. Dar mulți oameni, de altfel nu răi, nu visează la consecință, fiind speriați de munca neîncetată și sarcinile enorme. Între timp, ei au acceptat în esență ideea de comunitate. Ar fi dăunător de a include acești oameni încă slabi în comunitate, dar pentru a nu-i stinge, nu trebuie respinși. Pentru aceasta trebuie de avut o altă organizație – prietenii comunității. Acolo, fără a părăsi ordinea obișnuită a vieții, cei veniți pot aprofunda conștientizarea comunității. O astfel de organizare în două niveluri permite păstrarea unei sincerități mai mari în lucru. Dacă totuși vom admite o primire

oficială în comunitate, atunci va trebui de exclus periodic pe cei nepotriviți. Altfel spus, atunci comunitatea nu va exista în general. Va fi pur și simplu o instituție sub o inscripție falsă, în fața căreia Sinedriul fariseilor ar fi o instituție cu o moralitate înaltă.

Prietenii comunității oferă posibilitatea de a avea un rezervor, fără a trăda bazele Învățăturii. Prietenii comunității nu ascund slăbiciunile și acest fapt oferă posibilitatea de a-i fortifica cu succes. Anume Spun –prieteni, deoarece pentru Occident acest termen e mai bine înțeles. Între Noi îi numim ucenici ai unei anumite trepte, dar Occidentul înglobează slab conceptul Nostru de ucenicie. De aceea vom rămâne la o denumire mai clară.

E absurd ca Occidentul să nu înglobeze principiile Noastre simple, consolidate de experiență îndelungată. Comunitățile Noastre sunt străvechi! De ce oamenii cei mai buni au înțeles comunitatea și altă formă nu au propus? După comunitate – către lumile îndepărtate!

134. Acceptarea sarcinilor Comunității are unele caracteristici. Să analizăm sinceritatea și jelirea. Sinceritatea nu e nimic altceva, decât cea mai scurtă realizare. În zadar oamenii sentimentali împovărează sinceritatea cu zdrențe romantice. Sinceritatea este un concept real și cu o ascuțime de neînving. Sincer-

ritatea este similară cu o lovitură de suliță îndreptată corect și nu este o bunătate difuză ce poate fi arătată prin exemplu. Fiecare îndoială va nimici puterea loviturii. De aceea pentru Noi sinceritatea este cea mai scurtă realizare. Complet altceva e jelirea. Jelirea e o băltoacă, în care alunecă piciorul ferm. Cel care jelește coboară până la nivelul celui jelit. Puterea celui care jelește se dizolvă în ceața celui jelit – cea mai de plâns consecință.

Nu trebuie confundată jelirea cu compasiunea. În compasiune nimic nu se dizolvă, dar cresc cristale de acțiune. Compasiunea nu plânge, dar ajută.

Să analizăm acuzarea și manifestarea. Acuzarea e ceva practic pentru acuzat. Acuzarea sau e meritată – și atunci formularea străină e plină de învățăminte, pentru că diferă întotdeauna de înțelegerea noastră; sau mai des acuzarea e nemeritată – și atunci puteți observa în liniște cum s-a refractat acțiunea voastră în răutatea ignoranței.

Manifestarea trebuie înțeleasă nu în sens de impunere sâcâitoare, ci în relație cu calitatea de a fi invizibil. Visul popoarelor despre căciula-invizibilă poate fi transpus în viață fără magie. Puteți distrage atenția de la sine, dar acest fapt e mult mai dificil, decât a o atrage. Astfel, trebuie să fiți apți de a înțelege impulsul observatorilor. Pentru însărcinări e importantă calitatea de a fi invizibil.

Să analizăm comunicarea și aspirația. În comunicare trebuie de păstrat nevoia de sine. Nu cereți sfaturi, dar permiteți să fie spuse. Fiind în aspirație, să n-o transformați într-o goană, altfel după voi vor fugi chefuitorii și straja. Astfel să știți cum e povara însărcinărilor!

Despre frică și trădare am Spus demult.

135. Nimic nu e terminat, nimic nu e imobil, de aceea să fim conștienți față de ceea ce poate fi prevăzut. Când Îmi reușește să prevăd acțiunile necesare, nu consider acest fapt terminat. Pe de o parte, voi și o mulțime de situații karmice pot tulbura nivelul celor prevăzute; pe de altă parte, Noi și karma nouă putem îmbunătăți co-unirea părților componente.

Adevărat, când ceva poate fi simplificat și înfrumusețat, noi trebuie să o facem. E orbește să fii atașat de ceva dus de torent, ar fi asemenea unui naufragiu. Semnificația torentului trebuie înțeleasă. Mobilitatea indicată e doar o pregătire pentru conștientizarea marelui torent. Ca o spirală ce nu descrește, alimentată cu forțele materiei, vine vertiginos curentul etern. Gândul poate ajunge din urmă lumina ce poate urma torentul.

După detaliile vieții cotidiene trebuie să ne adresăm la manifestările marei mișcări. Trebuie să ne

luăm zborul și astfel să ne desprindem de la Pământ. Manifestarea marelui torent să-l aduceți la strungul vostru și să înaripați lucrul vostru. Cum altfel veți încadra tehnica perfectă în produsele voastre? Saturația vibrației posibilităților va da ritm muncii. Din fiecare sămânță conștient manifestată se va înălța un fir argintiu spre lumile îndepărtate. Gândul va străpunge straturile atmosferei și va țese fire.

Cum de explicat că, fără unirea lumilor, viața pe scoarța terestră e o absurditate?! Conștientizarea micimii și imperfecțiunii Pământului poate facilita atracția spre lumile îndepărtate.

Să nu uităm că suntem microorganisme ce populează faldurile planetei. Trebuie să învățăm a gândi. Nicio lecție nu va învăța a gândi. Calitatea gândirii se formează prin singurătate, cu toată aspirația rațională. Anume gândul cioplește scânteia vieții din substanța materiei.

136. Ați observat oare ce diferență e între acțiunea după un ordin extern și cea sub conștientizarea impulsului? Pot ordona să fie adusă apă – și apa va fi adusă. Însă dacă cel care duce apa va fi pătruns de conștientizarea necesității, atunci mai mult de jumătate din obstacole din cale vor fi îndepărtate. De aceea evităm ordinele externe. Preferăm ghidarea voinței pentru ca conștiința să perceapă

necesitatea acțiunii. Pe lângă consecințele evidente, la fel e importantă și karma creată de ordinul extern.

Fiți atenți ca ordinele să fie pregătite din timp și astfel să poată intra în conștiința celor care le îndeplinesc. De aceea fără conlucrare, ordinul e ca zborul unei săgeți împotriva vântului. Chiar și faptul că ordinul poate fi neașteptat trebuie să fie prevăzut. Atunci faptul dat se va transforma într-o tensionare ce a fost trăită.

Fiți capabili să inițiați conlucrarea nu doar în acțiuni, ci și în gândire. Numai atunci putem permite unui conlucrător să fie la distanță. Primirea ordinului obligă la acțiuni independente. Torentul va duce pe cei care sunt în aspirație.

137. O poveste hindusă cosmogonică spune: „Trăia un monstru teribil, care devora oameni. O dată monstrul urmărea jertfa aleasă. Omul, salvându-se, s-a aruncat într-un lac, monstrul a sărit după el. Căutând salvare, înotătorul a sărit pe spatele monstrului și l-a apucat ferm de creasta proeminentă. Monstrul nu se putea răsturna pe spate, deoarece burta lui nu era protejată. Acesta s-a avântat într-o cursă nebună, așteptând când omul se va epuiza. Dar omul gândea că el, în situația sa disperată, salvează omenirea și, în acest vis mondial, puterile sale s-au încordat fără oboseală. Monstrul,

Între timp, și-a accelerat fuga atât de tare, încât scântele zburau ca o coadă de foc. Și în flăcări monstrul a început să se ridice deasupra Pământului. Gândul mondial al omului a înălțat chiar și dușmanul.

Când oamenii văd o cometă, ei mulțumesc aceluia curajos, veșnic avântat. Gândurile omenești zboară în grabă și dau puteri noi călărețului de monstru. Oamenii albi, galbeni, roșii și negri îndreaptă gândurile către cel care demult a devenit înfocat”.

Îndreptați-vă spre gândul-călăuză întru ajutoarea omenirii. Gândiți clar: nu faceți un lucru personal sau de grup, dar un act absolut util. Cele făcute de voi fără timp, fără limitarea spațiului devin o muncă pentru unificarea lumilor. Păstrați gândul de foc călăuzitor.

Prin călăuzirea zilnică s-ar putea pierde conștiința gândului călăuzitor. Mințile slabe cred că rămân fără legătură cu conducătorul – deprinderile vieții cotidiene le reduc la obișnuit. Dar anume în mijlocul vieții cotidiene poate fi crescut gândul înflăcărat. Cum un metal se forjează cu un ciocan obișnuit și cum sămânța plină de măreția substanței vieții e adunată cu o seceră obișnuită, la fel și printre activitățile obișnuite să observați firul măreției!

138. Despre ajutoarea dușmanului.

Învățătura comunității are în vizor cu foarte multă grijă ajutoarea dușmanilor. Pentru aceasta nu trebuie

de împovărat dușmanul cu propuneri directe. Dar aspirația personală spre sarcinile mondiale poate atinge o asemenea intensitate, încât inevitabil dușmanul va merge în aceeași direcție. Nu trebuie să uităm că dușmanul, anume prin acea ostilitate, deja e legat de noi. În această legătură se conține slăbiciunea dușmanului. Urându-ne, dușmanul începe să umple ființa sa cu imaginea noastră. Dușmanul își înlănțuie conștiința de noi și de multe ori devine în cele din urmă un imitator simplu, fapt pe care, desigur, niciodată nu-l va recunoaște. Dușmanul va imita întâi într-un mod extern, iar apoi, când ura îl va conduce în acest punct, măreția cosmică a sarcinii îl va ademeni în interior.

Când știm că dușmanul e atașat de noi, ne putem uita la el ca la un membru casnic nechibzuit. Astfel să pătrundeți în esența dușmanilor și locul să le găsiți. Ei pot servi minunat drept picioare pentru masa voastră de lucru. Din încăpățânarea ignoranței, ei vor încorda forțele pentru a vă urmări. Dar nu aveți nimic de ascuns, deoarece lucrați pentru omenire. Și dușmanul trebuie să devină un imitator sau să moară. Această moarte, desigur, nu e de la mâna voastră, dar e de la o scânteie a aparatului mondial. De aceea și Insist asupra avântului înflăcărat.

139. E necesar de izgonit toate cuvintele negării. Cel care neagă e sărac, cel care afirmă e bogat. Cel

care neagă e imobil, cel care afirmă e avântat. Cel care neagă e mereu nedrept, cel care afirmă e întotdeauna drept. Cel care afirmă poate fi relativ în loc și în timp, cel care neagă e necondiționat în moarte. Ignoranța e mama negației. Izgonind negarea, Învățătura pe nimeni nu înrobește. Cel care neagă e deja un proprietar de sclavi, pentru că nu vrea să elibereze interlocutorul din cercul lui. Învățătura Comunității trebuie să acționeze pentru deschiderea tuturor căilor.

140. Dacă interlocutorul vostru exprimă încăpățănare și ignoranță excesivă, întrebați-l: oare mult și îndelungat a călătorit? Probabil veți primi răspunsul: călătoriile sale n-au fost mai departe decât zborul vrăbiei. În plus, ajungând în locuri noi, el nimerea în condiții vechi ca urmare a necunoașterii limbii și a subdezvoltării. Un astfel de om se va implica în mod special în dispute, nesfiindu-se de ignoranța proprie. Anume experiența căilor parcurse oferă cea mai bună cheie pentru conștientizarea vieților cosmice. Adevăratul drumeț își imaginează lucid calea trecută și exprimă clar direcția dorită. El va aprecia fostele întâmplări și va prevedea cele mai bune posibilități.

Drumețele, cum îți imaginezi calea dincolo de limitele scoarței pământeste? Atât de multe forțe au fost cheltuite pentru a defini viața dincolo de hota-

rele pământești. Oamenilor li se pare că se scufundă deodată într-o stare lipsită de temeinicie. Din cauza spiritului de observație nedezvoltat rezultă această micime de suflet.

Tu, drumețule experimentat, știi că pe Pământ sunt exprimate începuturile tuturor posibilităților. Tu știi imperfecțiunea trecutului și vei percepe embrionii viitoarelor combinații. Imperfecțiunea căii traversate va aminti de viața rudimentară a lumilor cu o conștiință mai mărginită. Drumețule, străfulgerările de soluții în combinații noi te vor atrage către căile predestinate în toată realitatea supra-stelară. Tu nu ai nevoie de semne mistice, tu mergi pe calea vizibilă și fiecare fir de iarbă îți pregătește o listă a forțelor naturii. Fantomele sunt pentru cei care stau după sobă, dar pentru tine – valuri de materie lucidă. Pecetea interzicerii e pentru cei care stau în coteț, dar pentru tine sunt formele reale ale razelor. Pentru ei – minuni magice, pentru tine însă – creația straturilor pure ale materiei.

Drumețule, Mă bucur să te întâlnesc, Mă bucur să văd, cât de ferm mergi! Drumețule, tu știi ce cauți; tu poți fi ajutat!

141. Noi consimțim reducerea limbajului. Este încurajată compunerea unor expresii atributive noi. Un asemenea limbaj nou eliberează din imobilitatea

vorbirii. Nu are rost să te închini cuvintelor moarte. Mai multă bucurie este să apreciezi cum semnificația unui efect sonor pătrunde și convinge. Toți înțeleg că nu cuvintele conving, dar impulsurile din centrul creierului. Vorba dulce își poate atinge scopul ca urmare a inducerii ascultătorului într-o stare de afectivitate. Mai degrabă se poate de câștigat cu un gest tăcut, decât cu o retorică rece.

Când oamenii spun: „Acesta e limbajul tatălui meu”, întrebați: „Sunt oare întregi cizmele ponosite ale tatălui vostru?”

Fiecare știință are nevoie de formule noi. La fel și perioadele vieții aduc expresii noi. De fiecare expresie nouă trebuie să ne bucurăm. Nu e nimic mai rău decât îmbrățișările cadavrului! Și fără asta sunteți atașați de o mulțime de obiecte moarte. Scoaterea fiecărei litere moarte e însoțită de bocete, de parcă n-ar exista importanța enormă a acțiunilor progresive! Unele popoare sunt analfabete și acoperite cu duhoare și insecte dezgustătoare. Care însă din prejudecățile vechi trebuie deplânse? Întregul cuțăr de insecte trebuie ars! Nu va fi distrugere, dar renovare!

Căutați renovare în toată viața!

142. Este corect observat că puii de animale trebuie protejați. Maternitatea pentru ei înseamnă

același lucru ca și pentru omenire. Când animalele vor fi grațiate, ele-și vor plăti impozitul cu lapte, lână și muncă. Subiectul animalelor ce trăiesc lângă om e foarte important. Se poate de imaginat cum se va schimba atmosfera, când lângă locuință vor fi prieteni. Întrebați arabilul despre cal sau pe nordic despre ren – ei vor spune nu despre animale, dar despre familie.

Se poate de trecut de la animale la plante. Deja știți că e benefic de dormit pe rădăcini de cedru. Știți ce colectori de energie electrică sunt acele de pin. Nu doar plantele slujesc tămăduitor prin extractul lor, dar emanația lor vegetală oferă un efect puternic asupra împrejurării. Se poate de imaginat, cum poate ajuta omului florăria compusă conștient. Absurde sunt florăriile amestecate, care-și distrug reciproc acțiunea. Cele alese sau cele de aceeași specie pot corespunde nevoilor organismului nostru. Cât de utilă e componența câmpiilor acoperite cu plante sălbatice! Combinațiile de plante învecinate în natură trebuie studiate ca instrumentele orchestrei. Au dreptate savanții care consideră plantele organisme ce simt subtil. La următoarele trepte se va studia influența grupurilor de plante atât una asupra alteia, cât și asupra omului. Sensibilitatea și acțiunea plantelor asupra mediului încon-

jurător sunt cu adevărat uimitoare! Plantele sunt ca și cum o substanță de conexiune a planetei, acționând asupra unei rețele de interacțiuni imperceptibile. Desigur, valoarea plantelor a fost prevăzută cu mult timp în urmă, însă interacțiunile de grup nu au fost studiate. Până nu demult oamenii n-au înțeles vitalitatea organismelor vegetale și au tăiat necugetat grupuri de plante eterogene, fără să le pese de semnificația a ceea ce făceau. Un om cu un buchet e adesea ca un copil cu foc. Distrugătorii vegetației scoarței terestre sunt asemenea infractorilor de stat.

Țineți minte, nu lubim florile tăiate.

143. Multe lucruri deja începeți să le faceți corect. Voi anulați strângerea de mână și astfel recunoașteți puterea atingerii. Voi anulați scrisul de mână și astfel recunoașteți stratificarea energiei vii. Voi reduceți limbajul și astfel recunoașteți necesitatea economisirilor cosmice. Voi fondați societăți de ajutor reciproc și astfel recunoașteți comunitatea. Voi începeți reevaluarea valorilor trecătoare și astfel recunoașteți evoluția. Voi anulați manifestarea violenței și astfel recunoașteți Învățătorul. Voi anulați limbajul vulgar și astfel recunoașteți valoarea sunetului. Voi anulați dansul vulgarității și astfel recunoașteți semnificația ritmului. Voi anulați priveliștile proaste și astfel recunoașteți importanța culorii. Voi anulați trândăvirea

și astfel recunoașteți puterea energiei. Voi anulați înapoierea și astfel recunoașteți voința. Dacă nu întotdeauna vă este clară semnificația științifică a acțiunilor voastre, atunci, manifestând inevitabilitatea evoluției, voi procedați corect.

Vedeți câte puncte de tangență Avem cu voi – doar cineva deosebit de mărginit se poate gândi la contradicția căilor.

Precum florile tămăduitoare se înalță germenii conștiinței popoarelor! Cursul aspirației popoarelor duce omenirea spre cunoștințe noi. Această afirmație o puteți exprima printr-o metaforă poetică sau printr-o formulă seacă, dar sensul fluxului poporului va rămâne neclintit. Va dori oare cineva să meargă pe o cale grea sau va înțelege utilitatea conlucrării, dar direcția evoluției va rămâne neschimbată.

Vor prospera reînnoirea mondială, conlucrarea, ajutorul reciproc și comunitatea!

144. Vom spune și celui care se teme de toate reînnoirile: „Descompunerea e în tine”. Acest proces începe mult mai devreme decât bolile fizice. Cum se poate de urmărit ce doar începe a se contura? Doar în imobilitatea de admiteri. Cum se poate de stabilit când descompunerea devine periculoasă pentru societate? Când conștiința nepăsătoare consideră comunitatea o prostie dăunătoare. Trebuie de

trecut pe lângă astfel de cadavre vii. Alții nu înglobează comunitatea, dar categoria celor care atacă cu revoltă trebuie să fie izgonită din comunicare. E necesar de înțeles că până și cea mai mică atingere de aceste organisme e dăunătoare. Aici nu poate fi problema de rudenie. Onorabilă e bătrânețea corpului cu o conștiință limpede, pentru că atunci în esență nu există nicio bătrânețe. Dar descompunerea prematură înconjoară cu o duhoare insuportabilă.

Când Buddha numea un om urât mirositor, El, înainte de toate, avea în vedere conștiința spirituală. Acest proces gangrenos nu se supune vindecării. În structurile Noastre evitați să atingeți astfel de oameni. A pierde timpul cu ei se egalează cu luarea bucății de la un flămând în așteptare.

Cât de mult e așteptat fiecare cuvânt despre Lumea Nouă! Aspirația noilor conștiințe va da combinații noi. Așteptăm pe cei care pot numi „dorită” ziua nouă, pentru cine cea mai bună zi trecută e mai rea decât fiecare zi nouă. Ei au dreptate, pentru că fiecare zi nouă e îmbrăcată cu prana evoluției noi. Aerul devine nou, schimbat de fapt de dezintegrarea lumilor. Cât de necesară e studierea compoziției atmosferei cu cele mai sensibile aparate! Compoziția aerului e o parte necesară a

biologiei. Până în prezent am vorbit primitiv despre aer, uitând de acțiunea sa psihică.

145. Despre dezvoltarea posibilităților prin acțiune.

Când se creează o anumită acțiune, ea se aseamănă cu mișcarea unei nave. Atmosfera intersectată trimite stropi de materie tensionată. Toate acestea se află într-o sferă magnetică de acțiune și temporar sunt supuse ei. Straturile atmosferei intersectate sunt foarte diverse. Și utilitatea particulelor agitate e absolut neașteptată. Cu adevărat, stăpânește acțiunea cel care poate lua în considerare agitația particulelor materiei și, recunoscându-le, să le comprime până la unitate.

Demult v-am vorbit despre concentrarea asupra acțiunii. Anume o aspirație de neclintit trebuie să fie în fiecare acțiune. Și totuși nu va avea dreptate cel care va împrăștia scânteile loviturii – aceste particule binefăcătoare. Stăpânul știe socoteala semințelor și pescarul nu va scăpa peștele deasupra plasei. Focurile surprinderii aduc lumină în cale.

Chemați din bezna materiei mesagerii luminoși. Trebuie de evaluat câte posibilități nimeresc în spirala indusă. Ratarea acestor posibilități pertinente este de neiertat. Nu spun că trebuie să vă chinuiți grav la amplasarea acțiunii. E necesar de cuprins cu agerime cercul de influență și posibilită-

țile vor cădea ca fructele coapte. E necesar de studiat calitatea atmosferei. E necesar de studiat calitatea acțiunii. Acțiunile pot deveni inutile și atmosfera se va arhiumple cu unde de lungimi diferite. Astfel se poate de protejat de nebunie.

146. Duelul este o nebunie. Nu există cazuri când încăierarea poate rezolva disputa. Cu cât e mai elevat subiectul, cu atât e mai nepotrivită încăierarea. Ne putem imagina necesitatea de a distruge un dușman, dar o asemenea distrugere nu este rezultatul unei ofensări. Nimic nu poate ofensa un luptător conștient.

147. Erou e numit omul care acționează cu abnegație, dar această definiție nu e completă. Erou e cel care acționează cu abnegație, neclintit, conștient și, acționând în numele Binelui Comun, astfel apropie cursul evoluției cosmice.

Putem întâlni eroi în viața curentă. Nu trebuie de considerat acest concept inaplicabil. Având frică de a rosti un astfel de concept, noi înșine ne depărtăm de calea spre țara adevărului. Trebuie de cunoscut eroismul în viață, trebuie de recunoscut fără teamă prezența dușmanilor, trebuie de ținut minte că sabia e sceptrul eroului. Abilitatea de a transforma sabia în sceptru trebuie să-și găsească locul pe parcursul zilei de muncă.

Cum vor cădea toate formulele magice înaintea saltului nestăvilit peste beznă spre Soarele dătător de viață! Numai cei care au cunoscut realitatea pot vorbi despre Soare fără plânset superficial.

Vrem să vă vedem cu fermitate învingând. Fiecare victorie ne învață ce-i stăpânirea de sine, dar această stăpânire palpită de zboruri. Să nu vă temeți de definițiile mărețe și, pornind spre săvârșirea faptei eroice, spuneți să pregătească hrană pentru mâine. Cel care merge spre fapta eroică trebuie să meargă ca și cum ar fi fost chemat de clopotul muncii. Pentru cel ce aspiră e suficientă cea mai subtilă suprafață. Aspirați!

148. Cadavrele nu se mănâncă, dar se obișnuiește a mânca animalele omorâte. Trebuie de întrebare care e diferența, căci un animal omorât oare nu e un cadavru? Noi sfătuim să nu folosiți carne din raționamente simple. Desigur, oricine înțelege că a consuma celule aflate în descompunere e dăunător. Dar când începe această descompunere? În momentul încetării funcțiilor vitale, corpul pierde emanația protectoare și descompunerea începe imediat. De aceea înțelepciunea luminează despre ne-consumarea cadavrelor e fățarnică. De aceea Recomandăm produse făinoase, vegetale și lactate, unde e mai puțină descompunere.

Desigur, procesul vieții plantelor seamănă cu viața animalelor, dar se poate vedea că descompunerea plantelor începe mult mai târziu. Mai bune sunt plantele proaspete sau cele uscate la temperatură mare. Mai bună e pâinea desărată, fără drojdii și grăsimi. Sunt suficiente grăsimile din untul de vacă și uleiul vegetal.

Denumirea voastră de „vegetarianism” nu e reușită; ea accentuează divizarea după principiu, și nu după esență.

Mâncarea în comunitate trebuie să fie vegetală, pentru că membrii comunității trebuie să urmeze cea mai mare utilitate.

Fiind pe drum, să nu fim pretențioși. Să nu uităm de utilitatea smoalei în toate formele ei. Fiind în cale, să ținem minte că mâncarea de două ori pe zi e suficientă. Îndelung la masă nu stăm.

149. Mențineți o corelație între extindere și consolidare. Țineți minte – nu doar saltul, dar și menținerea terenului nou. Se pot da multe exemple, când extinderea nu a dat posibilități. Extinderea, desigur, o înțelegem în corelare cu conștiința. Dacă victoria conștiinței nu va fi consolidată tehnic, atunci, în loc de o lumină uniformă, conștiința se va umple cu scânteii ascuțite, dureroase. Precum în toată viața, trebuie de înțeles momentul asimilării. Omul

care trăiește din plin, începe să observe de parcă o pulsație a trăirilor sale. Această pulsație persistă independent de volumul de muncă și impulsurile externe. Această pulsație trebuie protejată lăuntric, și nu atribuită supra-oboselii sau unui afect întâmplător. În aceste momente conștiința se obișnuiește cu o anumită realizare nouă. Din lipsa de experiență, adesea încep să-și facă griji de tăcerea temporară a conștiinței, dar o astfel de consolidare a cuceririi conduce la următorul salt. În timpul unei asemenea perioade de adaptare a conștiinței, să nu o forțați cu însărcinări. Fluturele pregătește noi aripi multicolore – nu vătămați coconul.

Pentru a observa mișcările conștiinței, trebuie de aplicat fotografierea emanațiilor fizice. Aceste fotografii trebuie realizate foarte precis. Ați auzit despre simptomele vizibile ale bolilor, care se reflectă pe fotografii. Pe lângă aceste perturbări pot fi observate parcă niște pete albastre, care plutesc în câmpul emanațiilor. Se poate de știut: conștiința se condensează în aceste momente. Apoi fotografia va arăta parcă curenți de foc, înlăturând condensările albastre – înseamnă că eroiul e gata pentru următoarea faptă eroică. Dintr-o fotografie realizată cu precizie a unor astfel de emanații ar putea rezulta înțelegerea consolidată a poporului privind calitățile ascunse ale organismului omului.

S-ar putea chiar propune un așa-numit institut complet științific, în care fiecare trecător poate intra și miroși ecranul și placa, și verifica mânecele și buzunarele operatorului – nicăieri nu e înșelăciune. Anume cum ați dorit: clar, gratuit și cu permisiunea conducerii, și fără a face o baie preliminară. Dar ultima condiție nu e ușoară, căci pentru fotografie trebuie să se ștergă puternic corpul cu alcool etilic pentru a elimina transpirația.

E necesar de consolidat conștiința!

150. Accelerarea înțelegerii reciproce constă nu în cuvintele rostite, ci în atingerea centrilor creierului. Există un experiment remarcabil, când vorbitorul stabilește un circuit de înțelegere și apoi schimbă brusc limba, selectând un dialect necunoscut de ascultător, și fenomenul de înțelegere continuă. Desigur, voi știți și ați simțit sugestionarea tăcută, când fulgerător este comunicat gândul spațial. Acesta e interpretat în graiul cel mai apropiat pentru ascultător, dar graiul inițial putea să fie complet diferit.

Experimentul de transmitere a gândului devine obișnuit, dar calitatea trimiterii și primirii nu se cercetează suficient. Mai puțin se observă momentul închiderii circuitului de înțelegere, după care cuvintele formale devin inutile. Stabilitatea acestui curent

depinde cel mai puțin de tensiunea mușchilor creierului. De la tensionare mai degrabă s-ar sparge vasele, dar înțelegerea nu va avea loc.

Voi demult cunoașteți sunetul de descompunere, care acționează nu prin tensionare, ci prin calitate. Înțelegerea e similară acestui sunet. În antichitate spuneau: „Deschide porțile înțelegerii, de altfel fulgerul meu va preface în cenușă lacătul tău”. Anume fulgerul gândirii, această creație primară a existenței, străpunge toate lacătele.

Se apropie un moment, când ochii ascultătorului se întunecă și prin emanația fizică trec scânteii de culoare improprie – această culoare aparține emanației trimițătorului. Desigur, lumina a reușit să treacă cel mai rapid și a afectat lumina conștiinței ascultătorului. Reiese, câmpul e ocupat și e apt pentru recepționare în continuare.

În timpul experimentelor de transmitere a gândurilor e important de interogat întreaga împrejurare, pentru a sonda cum s-a răspândit infecția trimiterii. În același timp e posibil de stabilit o spiralitate a mișcării. Din aceasta se poate înțelege că trimiterile în spațiu nu vor avea succes în sensul unei exactități imediate. Imaginându-ne un scop real, putem, în afară de acesta, să cuprindem un spațiu mare într-o direcție exactă.

Să încheiem cu un zâmbet – oare nu vă imaginați furtuna de gânduri din spațiu? Un ucenic a întrebat: „Dacă gândul e ponderabil, atunci n-ar trebui de la gânduri să se îngreuneze spațiul și astfel să se tulbure gravitația?” Cum credeți?

151. Încă un experiment demonstrativ.

În mijlocul unei încăperi vaste și întunecate se află un om. Lângă pereți se mișcă fără zgomot câțiva interogatori și pe neașteptate pun întrebări scurte. În întineric e aproape imposibil de perceput direcția exactă a vocii. Dar e și mai remarcabil: când întrebarea e adresată în spațiu, ignorând lăuntric pe cel care stă în mijloc, atunci glasul adesea vine aparent din direcție opusă. În așa mod se poate vedea că nu organul extern, dar trimiterea internă are importanță primară.

Desigur, scânteia de lumină prima nimerește în țintă. Capacitatea de a stăpâni mulțimea constă nu în elocvență, dar în înțelegerea nodurilor mulțimii și în trimiterea la momentul potrivit a unui gând de lumină purtător. Incapacitatea de a se adresa în spațiu sau de fixare pe un ascultător e la fel de dăunătoare. De asemenea, Noi recomandăm utilizarea fonografului pentru date științifice. Dar de așteptat emoții aprinse prin trimiterea mecanică nu e posibil.

Electrificarea personală a mulțimii e utilă prin faptul că nodurile aprinse devin de parcă rezonatoare și infectează o periferie considerabilă în jurul lor. Cum oare de găsit cele mai funcționale și rașunătoare noduri ale mulțimii? Dar între vorbitor și mulțime zboară sfere de lumină și centrii de energii luminează clar, dacă oratorul nu e un palavragiu, dar un conducător al Binelui Comun.

Încercați să comparați emanațiile fizice ale unui palavragiu și ale unui conducător al Binelui Comun. Cum strălucește emanația conducătorului, ce săgeți directe erup impetuos din umeri! Și ce valuri purpurii se avântă, și ocrotind, și creând noua putere! Dar emanația palavragiului e brăzdată de zigzaguri, capetele cărora sunt direcționate spre interior.

Aparatul pentru fotografierea emanațiilor fizice va fi dăruit curând copiilor de sărbători și bătrânii înțelepți din nou vor preîntâmpina copiii despre ocupația periculoasă: „Se poate trăi și fără cunoașterea de sine!”

152. La Noi e condamnată orice întârziere. Lipsa întârzierii se obține prin două particularități exterioare ale vieții: precizia muncii și vigilență. Precizia în muncă trebuie să se dezvolte la fiecare lucrător.

Transferarea completă și momentană a atenției permite cristalizarea fiecărui moment al lucrului. E

posibil prin disciplină să se obțină o delimitare clară a fiecărui gând. Salturile iepurașilor dolofani sunt nepotrivite. Alături de precizie stă vigilența mereu văzătoare. Nu sfatul rece al înțelepților decadenți: „Să nu te uimești de nimic!”, dar chemarea înflăcărată: „Fii văzător!” O asemenea tensionare nu e o frânghie întinsă, gata să se rupă, dar e curcubeul previziunii.

Nu trebuie de crezut că vigilența îl poate face pe om rece și distant. Luptătorul ce stă de veghe e plin de lumina posibilităților. Adevărat, el nu se uimește de nimic, pentru că prevede nașterea noilor posibilități.

Când voi exclamați: „Sunt mereu gata!”, voi de parcă urmați apelul Nostru. Cel care e întotdeauna gata poate trece prin toată forjăria tensionării.

Zi și noapte conlucrătorii Noștri sunt pregătiți pentru toată strălucirea Cosmosului. Și în disponibilitatea lor, ziua vor trece invizibili și noaptea vor găsi calea strălucitoare. Nimic nu alarmează, când veți fi mereu alarmați. Firea căutătorului nu permite navei să înghețe.

La Noi e condamnată întârzierea.

153. Va decide cineva: „Oare e dificilă vigilența sau comensurabilitatea, sau mobilitatea, sau devotamentul? Iată simt că pot îngloba aceste condiții,

nu mă veți lua oare la drum îndepărtat, în Comunitate?” Dar oare acest drumeț grăbit s-a gândit la condiția indispensabilă a calităților spuse de el? A fost uitată statornicia. Focurile ce licăresc pentru o clipă înglobează toate calitățile flăcării, dar întunericul le înghite la fel de repede, precum mangelul – fulgul de nea. Nu se poate de avut încredere în momentul înglobării. Numai statornicia, călitate de trudă și de obstacole, oferă posibilitatea de a crede valorii înglobării.

Un muzician adevărat nu se gândește la fiecare deget care produce sunet, doar elevul numără degetele potrivite. Un conlucrător adevărat nu se gândește la aplicarea intenționată a calităților de muncă. Cântecul de prosperitate a muncii se contopește cu muzica sferelor.

Gândiți-vă cum statornicia e asemenea scării de foc.

154. Va decide cineva: „Voi trece pe scara de foc”. Mergi, pentru fiecare e deschisă calea. Dar ține minte, în caz de frică treptele se topesc, transformându-se într-o flacăra lichidă. Unde vei merge, dacă nu stăpânești calitatea muncii? Când Noi spunem: „E mai bine de dormit pe rădăcini de cedru”, atunci urmașul poate îndeplini cu ușurință sfatul. E ușor să dormi, mai ales după sfat. Dar când se spune:

„Acceptă vegherea permanentă”, atunci trepetele devin fierbinți. Dar un lucru trebuie repetat: nu e ușoară scara.

E rău conducătorul care ascunde pericolul adevărat. Să fie depășit e posibil doar prin cunoștințe complete.

Văd, merge un alt nechibzuit – acesta e și mai imperfect. El dezaprobă: „La ce bun vestirea solemnă?” Vom spune: „Solemnitatea avertizării e proporțională cu umilința țipătului tău în timpul pericolului. Bipedule! De câte ori te-ai comportat nedemn la prima dificultate. Noi te-am văzut mai negru decât cărbunele și negațiile tale te-au umplut cu duhoare. Rău trăiești, ai ars treptele și ceri milostenie de la beznă!”

O persoană nouă întreabă: „Cum să împac Învățătura cu știința?” Dacă știința predă cunoștințe autentice, atunci Învățătura și este știință. Ce scop are știința, dacă ea s-a umflat de la prejudecăți? Cel care e atât de mult preocupat de solemnitatea afirmațiilor, acela înțelege știința ca vizuină a marginalității. Cel care cugetă despre comunitate, acela nu are daună de la reptilele târâtoare.

Spun: Cunosc toată complexitatea construcției.

Nu voi Ascunde, cât de departe trebuie duse pietrele, cât de mare e uscăciunea! Anume această

conștiință, anume a stelelor infinite dă afirmare treptelor de foc!

155. Construirea comunității preferă intensitatea. Se poate observa, cum contribuie intensitatea la diferite manifestări. Chiar și o simplă încordare a corpului intensifică manifestările elementare. Nu doar supraîncărcarea centrilor nervoși, dar și contracțiile musculare creează o emanație amplificată a sentimentelor. Nu aflarea într-un confort calm, dar membrele amortite de trudă vor da o saturație de energie. Dar, desigur, corpul fizic e doar pentru cele mai elementare manifestări; e necesară intensitatea centrilor creierului. Cea mai bună intensitate va fi vigilența permanentă.

Vom aduce o imagine din Comunitatea Noastră. Resursele Noastre sunt intensificate pentru Binele Comun. Fiecare lucrează într-o disponibilitate deplină. Iată, comunicarea Noastră fără fir a adus un apel urgent: o acțiune personală e necesară. Consiliul ales desemnează executorul. Uneori executorul cunoaște întregul proces al sarcinii, uneori însă doar o acțiune intermediară i se dă. Adesea e timp suficient doar pentru alegerea hainei potrivite și adesea o carte începută ajunge necită în bibliotecă. Adesea durata sarcinii nu e determinată. Adesea rezultatele sarcinii nu sunt văzute. Ce însă îl impune

pe cel ales să se detașeze cu bucurie? Ce-l ajută să se grăbească în frig pe blocurile de gheață? Ce ordin poate provoca o muncă intensă? Bucuria disponibilității crește din vigilența obișnuită.

Când Îndemn să dezvoltați intensitatea și vigilența, nu pentru împovărare Vorbesc. Sfaturile Mele aduc drept consecință finală o mare bucurie. Însă cine are frică de munca intensă, acela se teme de formele și legile energiei. Lăsați-i să meargă amorf spre lunile³ în descompunere. Lăsați-i să completeze cu propria lor dizolvare ceea ce este supus prelucrării fundamentale.

Fiți apti să prevedeați marea bucurie!

156. Putem considera că drumul celor ce duc misiunea e neliniștit. Oamenii se gândesc că este o procesiune a unor magicieni, parcă ar avea o căciulă-invizibilă.

Dar cu mâinile și picioarele oamenilor se construiește Comunitatea Mondială – în aceasta constă frumusețea construcției. Însă rar în orașe mesagerul Comunității este întâmpinat binevoitor. Împotriva lui se întărește însăși esența orașului. Adevărat, însăși existența Comunității se neagă în oraș. Însăși atmosfera nu permite liniștea mesagerului.

Iată el, singuratic, a trecut, a înotat, a zburat prin spațiile indicate, el deja comunică și transmite. Cine

³ Forma de plural a cuvântului „lună” cu sens de „corp astronomic”. (n.tr.)

Însă l-a primit? Prima neîncredere – există oare Comunitatea? A doua – poate oare Comunitatea fi activă și să participe la activitățile îndepărtate? A treia – nu e oare apariția mesagerului și necesitatea acțiunii lui pur și simplu o coincidență? Îmi amintesc cum un mesager, indignat de mediocritatea ultimei remarci, a răspuns: „Voi, care vorbiți despre coincidență, nu uitați că voi înșivă sunteți o coincidență de particule ale materiei. Dar dacă coincidența voastră e nereușită, atunci legea materiei a avut un temei pentru aceasta”. Printre altele, când este vorba de transmiterile bănești și ale obiectelor, atunci gândurile coincid favorabil. Faptele și avertismentele sunt ascultate cu atenție. Locuitorul orașelor nu e împotriva să stoarcă o informație utilă, chiar și de la Comunitate. Astfel, mesagerul, în afară de câțiva conlucrători, întâlnește în jur o beznă lacomă: dă bani, dă un sfat pentru mâine, înlătură inamicul și singur dispare mai repede și nu deranja digestia noastră cu gânduri despre confrăția universală.

Desigur, conștientizarea conlucrării-comunității continuă, dar gândirea omului mediocru s-a scufundat în stagnare.

Chemăm conlucrătorii care cunosc dificultățile. Chemăm pe cei care nu vor privi înapoi. Chemăm pe cei care știu că bucuria e o înțelepciune specială!

Noi putem da veștile cele mai grele, dar sfaturile Noastre duc spre o bucurie triumfătoare!

157. Când Noi trimitem un mesager, Noi îi urăm succes în întâlnirea cu dragonul. Într-adevăr, acesta nu este un dragon preglaciar inofensiv, dar e egoismul uman necruțător, care ajunge până la paroxisme periculoase, numite „teroare” sau „turbare a egoismului”. Unde însă se cuibăresc acești dragoni? Cineva afirmă: cuiburile cele mai rele vor fi în palate luxoase, sau după tejghelele cămătarului, sau în depozitul negustorului. Dar mai degrabă voi găsi un cămătar inofensiv și un negustor cinstit, decât voi străpunge armura de negare și non-admitere. Cel care neagă nu e doar pregătit să-și apere propria ignoranță, dar el visează să înconjoare întreaga omenire cu zidul terorii.

Unde însă e cauza primară a turbării egoismului? Omul ce seamănă groază, însuși se teme nebunește. În cel ce neagă stă nu doar ignoranța, dar și o frică inferioară. Spuneți copiilor după ce simptom să găsească cuibul de egoism. Ei trebuie să înțeleagă că egoistul, în primul rând, nu admite nimic, în timp ce căutătorul Binelui Comun își stabilește ca primă sarcină absorbția posibilităților.

E suficient ca trimisul Nostru să rostească orice adevăr elementar pentru a fi suspectat de careva

intrigi ale Comunității. El va spune: „Energia este lumină”. S-ar părea că e cel mai simplu concept, dar locuitorul mediocru al orașului deja simte un oarecare atentat asupra bunăstării lui. Locuitorul orașului s-a obișnuit atât de mult să se considere pe sine ceva dens și întunecat, încât nu admite cum el ar putea fi o sursă de lumină fizică. Dar chiar și copiii nu se uimesc de o scânteie electrică de la ei emanată.

E necesar de verificat programele școlilor și de intensificat linia de cunoaștere veridică. Superstiția gonește oamenii în breșele groazei. E necesar de înfăptuit imediat această îndreptare a gândirii școlare, altfel încă o generație de mărginiți va dezónora planeta. E necesar de extins studiarea științelor naturii, înțelegând semnificația acestui termen. Biologia, astrofizica, chimia vor atrage atenția creierului celui mai mic copil.

Dați-le copiilor posibilitatea să cugete!

158. Magnetismul și formarea gazului – acești doi factori dinamici nu au fost deloc studiați. Magnetismul atrage atenția, când un cal nu poate desprinde potcoava de pământ. Despre gaze se menționează, când oamenii și animalele cad morți. Doar despre asemenea manifestări primitive se vorbește, dar magnetismul și gazele există pe toată suprafața

planetei. Nu există un loc indiferent, fiecare localitate e irepetabilă după calitățile ce au o semnificație practică profundă.

Ne putem uimi de naivitatea oamenilor, care se stabilesc cu traiul fără nicio înțelegere a condițiilor apropiate locului. Putem înțelege, câte posibilități pier și câte pericole pot fi evitate.

Voi înșivă ați efectuat experimentul cu ramura de alun și înșivă v-ați uimit, cum acest aparat vechi și primitiv se tensiona, vibra și începea să se miște, reacționând la apele subterane și minerale. Desigur, cauza acestei reacții evidente se află nu în alun, dar în aparatul uman. Cât de detaliat și stăruitor trebuie studiată influența fiecărei localități asupra omului și asupra grupurilor întregi de oameni! Multe localități sunt înconjurată de zvonurile populare despre particularitățile de caracter ale locuitorilor acestora: undeva oamenii capătă gușă endemică, undeva se distrug dinții, undeva lepra își face cuibul, undeva splană se distruge, undeva inima se dilată, undeva caracterul e indolent, undeva e vigoare și vioiciune. Există o mulțime de deosebiri ce sar în ochi. Se poate de urmărit că aceste particularități se observă nu în condiții climatice sau rasiale. Însăși structura pământului de sub picioare conține cauzele principale ale diferențelor în caracteristicile dobândite ale

oamenilor. E un domeniu larg de studiu, dacă începi să-l studiezi ager și fără prejudecăți.

159. Oamenii nu atrag atenția nu doar asupra emanațiilor Pământului, ei nu-și dau seama nici de calitatea apei utilizate, deși s-au obișnuit să se trateze cu ape. Pentru protecție oamenii au inventat folosirea apei fierte, uitând că unele organisme acvatice nu pot să trăiască în apa fiartă. Adevărat, mulți microbi pier la fierbere, dar în schimb la răcire, anume apa fiartă primește cea mai mare cantitate de particule moarte din atmosferă.

Dacă doriți să reduceți receptivitatea creierului, beți apă fiartă rece și îndelung stătută – ea comunică organismului o râncezeală lipsită de vitalitate.

Învățăm să folosim apa fiartă numai în stare proaspătă, foarte fierbinte.

Noi folosim izvoarele, admițând pentru purificare piatra de alaun sau piatra ponce. Tuful care se găsește în jurul gheizerelor, de asemenea, e util pentru purificarea apei. Apa curată nu doar potolește setea, dar și ozonează întreaga atmosferă.

Rănilile le tratăm prin scufundarea în apă curată. Lumina și apa sunt medicamentele Noastre. Eforturile Noastre sunt îndreptate spre cele mai simple mijloace. La formarea noilor comunități să urmăriți simplitatea tuturor metodelor. E necesar de început cu vorbirea

întortocheată, mioapă. Duceți drumetul vorbăreț pe malul unui izvor de munte – să-i fie rușine!

Azi dimineața oboseala a putut fi alungată doar de sunetul izvorului. Această emanație de energie e echivalentă cu acțiunea puternică a electricității.

160. Noi evităm sugestionarea, cu excepția cazurilor de înlăturare a pericolului direct. Un alt caz e când vedeți o conștiință formată, ce așteaptă scântea din exterior; dar orice invazie forțată e condamnată. Acest principiu trebuie să fie în comunitate afirmat, mai ales cunoscând influența nelimitată a voinței. Când știți că nu doar oamenii și animalele, dar chiar și obiectele sunt mișcate cu voința, atunci valul volitiv trebuie să fie îndreptat exact și prudent.

Voi știți că deplasarea obiectelor prin voință nu este un fapt exagerat. Magie aici nu este; un magnet mai degrabă o să vă dea calea corectă de gândire. De asemenea, figurinele din lemn de soc, sub electricitate, vor oferi o comparație vizuală.

Noi studiem îndeosebi voința, care poate fi mai ascuțită decât săgețile. Nu e posibil să te protejezi de aceste săgeți. S-ar putea pune scutul, dacă s-ar ști direcția exactă a săgeților. Dar cine însă poate ști această direcție?!

161. Urmăriți indicațiile curbelor seismice. Ele nu se amplasează nici de-a lungul ecuatorului și nici

de-a lungul meridianului, dar conturează propria lor curbă. Uneori activitatea intensificată a cutremurilor și deplasărilor⁴ coincide cu intensitatea așa-numitor pete solare – rezultă o tensiune a Sistemului Solar. Nu trebuie să fii proroc pentru a înțelege că acțiunea creierului în aceste perioade va decurge în mod deosebit.

Tendențele sociale, de asemenea, au curba lor de expansiune. În mod precaut trebuie să nu întrerupem această succesiune de evenimente. Fisurile deplasărilor sunt identice atât în pământ, cât și în tendințele popoarelor.

Lumea Nouă trebuie să manifeste sensibilitatea celui mai bun seismograf.

Dacă cineva va complica procesiunea popoarelor, acela poate primi coroana de ignoranță. Nu se poate de justificat prin necunoașterea legilor, de asemenea e necuviincios pentru cel ce conduce să schimbe direcția în cea opusă. Nimeni nu se poate ghida de interesul personal, dar, comparând cu valorile Binelui Comun, se poate alege cea mai rapidă cale.

Nu trebuie de risipit nici o posibilitate.

Se pare că s-a spus un adevăr simplu, deranjant, dar nimeni nu-l aplică și planul de acțiuni se pregătește în întunericul camerei, dar nu pe turnul de veghe.

⁴ Deplasările plăcilor tectonice (n.tr.)

Trebuie de observat nu precum vrem, dar precum e în realitate.

162. Cine face afirmații despre devotamentul său față de ce-i real și autentic, acela trebuie în mod deosebit să salute recunoașterea realității. Nu bâlbâială ipocrită înaintea metodei unei autorități recunoscute, dar luptă și înflăcărare în căutările realității. Anume, irezistibil, anume, invariabil în vehemența aspirației, când muntele înalt, ca un deal mic, nu acoperă spațiul.

Printre zborurile ascendente învățăm marele dar al răbdării. Răbdarea radiantă, creativă nu seamănă cu mantia tulbure a neîmpotrivirii față de rău. Precum pescarii nenorocoși stau aplecați cei care nu se împotrivesc. Miza lor pe lungimea de ață a ghemului nu poate stăpâni dansul stihilor. Răbdarea creativă cunoaște cheile Lumii Noi, de aceea răbdarea creează o forță ce cu fiecare oră a realității se intensifică.

Neîmpotrivirea e ca un flacon cu mireasmă deschis de mult timp, dar răbdarea creativă e precum vinul vechi sigilat.

Urmăriți intensitatea creativității în fiecare structură socială. E adevărată acea structură, unde se înaripează creativitatea variată. Dacă creativitatea se exprimă cu greu, acesta e un semn veridic al greșelii

în construcție. Acestor greșeli nu le permiteți să se cuibărească. Chemați zidarii, reconstruiți pereții, până ce cântecul nu va răsună liber.

O legendă veche spune: Dintr-o lume îndepărtată a venit un mesager pentru a oferi oamenilor egalitate, fraternitate și bucurie. Oamenii demult au uitat cântecele și s-au împietrit de ură.

Mesagerul izgonea întunericul și strâmtorarea, înfrângea infecția și construia o muncă bucurătoare. Ura s-a calmat și sabia mesagerului a rămas pe perete. Dar toți erau tăcuți și nu știau cum să înceapă a cânta. Atunci mesagerul a adunat copiii mici și i-a dus în pădure și le-a zis: „Acestea sunt florile voastre, pâraiele voastre, copacii voștri. Nimeni nu a mers după noi. Eu mă voi odihni, iar voi umpleți-vă de bucurie”. Astfel au început plimbările timide prin pădure. În sfârșit, cel mai mic s-a oprit pe o pajiște și se uita îndelung la o rază de Soare. Atunci un grangur galben a început chemarea sa. După grangur, micuțul a șoptit și curând cu bucurie a răsunat: „Soarele nostru!” În lanț s-au întors copiii pe pajiște și a răsunat un nou imn luminii. Mesagerul a spus: „Oamenii au început să cânte, a sosit timpul”.

163. Creativitatea este baza evoluției. Cu ce oare se poate de fortificat manifestările creativității? Numai prin sursa vigoriei e posibil. Bucuria e o înțe-

lepciune specială. Vigoarea e o tehnică specială. Aprofundarea vigorii provine din conștientizarea creativității elementelor. Desigur, răbdarea creativă și vigoarea sunt două aripi ale lucrătorului.

Noi nu prea înțelegem cuvântul sentimental „inspirație”. Când conștiința lucrează, atunci nu are rost să mergi în vizită la inspirație asemenea unui locatar de subsol care cerșește milă de la binefăcător! Atunci iarăși va începe împărțirea în zile de lucru și de sărbători. Atunci s-ar putea începe din nou sărbătorirea zilelor de naștere. Comunitatea noastră are o sărbătoare neîncetată a muncii, în care vigoarea este vinul bucuriei.

Nu e posibil să te mulțumești doar cu inspirația, poți reuși să reții conștiința pe treapta răbdării creative și să cânti asemenea păsărilor, pentru care cântecul e o expresie a existenței. Dar trebuie izgonite sperietoarele cântecului, pentru că calitatea cântecului este egală cu calitatea muncii. Trebuie de trecut vioi, ca străvechea comparație – zborul săgeții!

Nu va părea oare ciudat că atât de des Vorbesc despre răbdare, despre obstacole, despre vigoare, despre nesfârșirea luptei? Anume în vreme diferită și din diferite părți Forjez armura curajului. Țineți minte, această călire nu poate fi realizată într-o

oră. La diverse temperaturi se căleşte sabia; însuși Buddha nu nega că în cel mai fericit ceas trebuie să îți minte de nenorocire, fără a diminua bucuria.

Dar bucuria călită nu știe de sperietori. Bucuria e o înțelepciune specială.

164. Medicul prevede evoluția bolii și voi acceptați măsurile propuse. Astronomul prevede eclipsa solară și voi vă aprovizionați cu luminarea necesară. Psihologul social prevede decurgerea evenimentelor, atunci voi strigați: „Proroc!” și în groază vă ascundeți în cele mai întunecate colțuri. Desigur, voi faceți acest lucru de parcă pentru păstrarea metodelor științifice, dar în esență, ipocrizia și frica vă împiedică să cugetați, unde sunt mai multe cunoștințe adevărate – oare în judecata mioapă a medicului ce se târăște pe învelișurile externe, sau în ochirea sigură și vizionară a profetului social, în care se combină experiența cu imuabilitatea. Amintiți-vă de prorocii voștri sociali, care cu sute de ani înainte au indicat evenimente pentru omenire. Voi nu-i numiți mistici sau ipocriți. Împreună cu Noi, îi numiți psihologi vizionari. Cu această definiție Noi vom fi de acord cu voi și ne vom opri. Apropo, să ne amintim că termenul condamnat „proroc” înseamnă „cel care prezice”. Prorocii sociali au prezis cursul evenimentelor; înseamnă că acest concept nu e mai puțin real decât medicina și astronomia.

Mahatma înseamnă „suflet măreț” care a înglobat manifestările Lumii Noi. Dar să nu fim sâcâitori – această particularitate e condamnată în comunitate. Acordul se obține nu prin înghiontări, ci prin șoptire la urechea sensibilă. Manifestați înțelegerea că există o ureche sensibilă pentru care Infinitul se transformă în limita posibilităților umane. Drept e cel care poate învinge complet judecățile adversarului, fără a atinge începutul și sfârșitul acestora. Pentru aceasta trebuie să fii într-o măsură cât de mică prezicător, mai corect spus – cu adevărat vizionar.

165. În organizarea comunităților să observați ca sub aparența îndeplinirii Poruncilor să nu se ascundă interesul personal. Distrugerea cuceririlor creative urmează după lăcomia tenebră. Vor spune: „Acest vierme e prea caracteristic pentru ignoranța omenirii”. Cu atât mai mult trebuie cunoscută cauza apariției acestuia. Cea mai esențială cauză va fi privilegierea. Trebuie cu toate puterile distrusă această fantomă dăunătoare. Organizarea comunității, înainte de toate, prevede egalitatea. Admiteți greșeala împotriva egalității și imediat vă veți lovi de privilegierea distrugătoare. Manifestarea inegalității creează oscilații – ascensionarea mare a unuia creează o ascensionare mare a celuilalt. Singura soluție de a scăpa de clătinarea pilonilor e egalitatea.

Se găsesc cinici care spun: „Lasă-i să se clatine, cu atât mai multă energie va fi în spațiu”. Remarca nu e lipsită de sens, dar anume lucrul comun atât de mult are nevoie de grijă, încât economisirea adevărată a forțelor trebuie să fie permisă. Cel mai econom principiu e egalitatea, ea distruge privilegierea și propriul interes.

166. Adevărata floare de foc e altruismul adevărat, dar el trebuie să fie manifestat nu doar prin fapte, dar anume în conștiință. Faptele, precum umbrele rătăcitoare, sunt o reflecție inexactă și vârtejul condiționalităților schimbătoare ascunde sensul acțiunii. Se poate oare de judecat fapta fără cauză și efect? Atunci salvatorul va deveni un ofensator și cel care a dat va părea un zgârcit. Dar nu e ușor de a stabili conștiința altruismului – individualitatea e inevitabilă. Și integrarea altruismului se poate realiza doar prin conștientizarea clară a viitorului. Altruismul nu se construiește pe experiența trecutului. Doar o percepție reală a viitorului poate forma cugetarea despre limitele posibilului. Cine se gândește în liniștea nopții: „Trecutul m-a învățat valoarea altruismului”, acela e prizonier.

Trebuie de cântat imn altruismului în razele Soarelui așa cum pasărea o face în felul său de exprimare, cunoscând viitoarea zi, când e predes-

tinat începutul zborului. Conceptul de migrație a păsărilor are importanță pentru conștientizarea altruismului.

Viitorul îl puteți înțelege ca rotația de la noapte la zi. Vor dormi somnoroșii, dar Comunitatea e trează. Straja Noastră nu consideră nicio veghere neînsemnată.

167. Deseori s-a spus – odihna poate fi atinsă nu prin somn, ci prin schimbul muncii. Desigur, cineva a încetat să doarmă și a obținut consecințe rele. Trebuie preventiv de învățat centrii nervoși să lucreze în grupuri. Activitatea centrilor trebuie divizată. E necesar să fiți apti de a uni cele mai neașteptate grupuri și apoi repede de a schimba combinațiile lor. Astfel, un muzician stradal, cântând simultan la câteva instrumente, face deja unul din exercițiile utile. Dictarea simultană câtorva caligrafi e utilă. Combinarea lecturării și dictării e utilă. Mișcarea brațelor în direcție opusă e utilă. Oprirea respirației și a gândirii e utilă. Se pot enumera o mulțime de exerciții de voință, despre care se poate spune: albinele creează stupul cu răbdare.

168. Prudent exprimați-vă dorințele. Fiecare știe multe parabole și povești, care descriu consecințele urâte ale dorințelor lipsite de prudență. Amintiți-vă, cum un rajah dorea să primească un palat frumos și l-a primit, dar, intrând, s-a gândit la un tigr care

atacă și tigrul a apărut și l-a sfâșiat. În simbolurile parabolilor e multă realitate. Dacă oamenii ar conștientiza puterea voinței, atunci multe fenomene ar avea o explicație practică. Desigur, nu tensiunea forțată a voinței, dar dinamismul coordonării centrilor produce efectul de îndeplinire. Astfel, o dorință des repetată, ca o lamă tocită, nu despică spațiul. Între timp, sunetul concordanței neașteptate zdrobește cea mai densă suprafață.

Povestirile despre vrăjitori ce trimit boli mortale, nu sunt o născocire, doar că aici nu e nicio vrăjitorie, dar numai un exercițiu de voință. Cel mai slab hipnotizator te poate impune să trăiești efectul de înecare. Tot el poate ordona să mori la un termen stabilit. Astfel de cazuri sunt înregistrate.

Acum imaginați-vă o voință educată în condiții favorabile și veți cădea de acord cu ușurință că „ochiul mortal” al Orientului are temeii.

Nu trebuie să pui la îndoială puterea voinței, dar un alt lucru e să determini această putere în viață. Cum să găsești și să discerni condițiile, când dorința străpunge ființa identificată de voința noastră? Îndeosebi e necesar de urmărit scânteile conștiinței noastre. Când corpul e aproape invizibil, atunci fulgerul gândului totuși strălucește și pe ascuțișul acestui fulger e viața și moartea.

A fost un domnitor care spunea infractorilor: „Nu puteți trăi mai mult de o zi” și spre noapte îi găseau fără suflare. Responsabilitatea pentru asemenea trimiteri e mare. Și la fiecare oră trimitem săgeți în toate direcțiile.

Fiți atenți în exprimarea dorințelor.

169. În tratarea bolilor prin ordinul voinței să țineți minte că nu e posibil de înlăturat bolile infecțioase prin sugestionare. O greșeală obișnuită e în incapacitatea de a discerne raza efectului posibil. Între timp, tratarea bolilor infecțioase prin sugestionare poate aduce un prejudiciu ireparabil. Câinele așezat la poartă e mai bine să nu-l atingi: dacă vei începe a-l biciui, furia lui va crește înzecit. La fel e și cu microbi: ei pot fi învinși prin raze sau prin contrapunerea forțelor organismului, dar biciul voinței va forța mulți centri să slăbească și pojarul va devora zone noi. Razele taie rădăcinile infecției, dar voința conduce la o activitate nouă.

Desigur, e dificil de identificat boala în stare incipientă; numai examinarea secrețiilor și imaginea emanațiilor vor da o determinare a bolii. Dacă secrețiile pot duce uneori în eroare cu privire la cauza adevărată, atunci hierogliful emanației va indica baza bolii. Fiecare particularitate a acțiunii organismului oferă culoare și un semn grafic. Pot fi efectuate observații în fiecare spital.

170. Am vorbit despre condiții și despre deosebiri. Desigur, va apărea întrebarea: ce e obișnuit și ce e neobișnuit? În concepția Noastră totul e obișnuit. În concepția unui om cu o conștiință mică multe sunt neobișnuite. Obișnuitul și neobișnuitul sunt divizate doar în funcție de gradul de conștiință. Mai corect spus – înglobată și neînglobată, recunoscută și nerecunoscută. La Noi neobișnuitul e înțeles altfel. Fiecare tip de conștiință are o grupare obișnuită a centrilor, precum voi distingeți tipul de gândire matematică sau filosofică. Din aceste cercuri ale conștiinței adesea se evidențiază o grupare de centre nu sunt caracteristice acestor cercuri. Aceste ramuri ale conștiinței sunt cu adevărat neobișnuite; anume ele dau posesorului multe posibilități, dar puțină fericire pământească. Și rareori posesorul însuși poate indica simptomele acestor ramuri ale conștiinței. Acest fapt neobișnuit se îneacă în rutina conștiinței. Chiar și un psiholog experimentat va găsi cu greu aceste flori neașteptate.

Dacă bolile sunt reflectate clar în emanații, atunci ramurile neobișnuite ale conștiinței sunt cu greu formulate. Desigur, emanațiile dau o imagine completă a omului, dar tot ce-i psihic neconștientizat oferă un contur neclar, dificil de fixat. Aici e domeniul neobișnuitului pentru un anumit grup de

conștiință și astfel de flori pe pietre sunt deosebit de valoroase.

Cugetați asupra psihozei, cugetați asupra criminalității, cugetați asupra stării de dezzechilibru!

171. Cuiva îi va părea că multe din cele spuse sunt de toți știute. E necesar să consolidăm concepte de orânduire diferită, numai prin această cale se asimilează conștiința. Ne putem imagina doi interlocutori care au aproximativ același nivel de dezvoltare și totuși nu se înțeleg unul pe altul. Probabil că în conștiința lor lipsesc doar câteva verigi mici și această diferență mică forțează o altfel de mișcare a roților dințate ale gândirii, iar drept rezultat sunt puse în mișcare pârgii cu totul diferite. Doar acordul deplin nu va aduce pe nimeni la pagubă. Căci Noi nu rostim destăinuri și nu propovăduim, Noi pur și simplu convenim la un acord de asimilare a conștiinței pentru lucrul comun. Astfel, în câmpul vizual intră diverse detalii, care deja sunt bine gândite de cineva, dar pentru întărirea lanțului acestea trebuie să fie afirmate în starea momentului prezent.

Astfel, lanțul gândirii trebuie curățat. E necesar de adunat toată grija pentru succesul conlucrării. Desigur, în conștiința comunitară nu există supărări, dar prin formulări inoportune ale gândului se poate incita interlocutorul, aducând prejudiciu lucrului; de

aceea Noi urmărim succesiunea creșterii conștiinței. Nu e treaba Noastră pur și simplu să umflăm dimensiunile conștiinței. Numai dezvoltarea organică și diversitatea de intrări vor condiționa capacitatea reală a tezaurului.

Imaginați-vă și țineți minte discuțiile Noastre pe malul râului. Nici unul din valurile sale nu poate fi repetat, dar pentru ochi ele toate par la fel.

Observați consonanța conlucrării!

172. Cineva poate avea dubii despre cum să împace asimilarea conștiinței cu schimbul de gânduri, numit polemică. Este necesară polemica? Nu va fi oare polemica o manifestare a disimilării? La Noi polemică nu există, aceasta e exprimată într-o îmbogățire reciprocă a conștiințelor. Anume o asimilare îndelungată permite transformarea contradicției într-o îmbogățire a bagajului de cunoștințe. Contradicțiile, de obicei, sunt doar aspecte diferite ale unuia și aceluiași fenomen. Desigur, când contradicțiile provin din ignoranță, atunci și polemica se transformă într-o groapă de gunoi.

Fie ca conștiința să lumineze subsolul gândirii și polemicele ridicole să se transforme în discuții raționale, utile și pline de bucurie.

173. S-a remarcat că unii oameni de parcă poartă succesul după ei. Superstiția îi numește noro-

coși. Știința atribuie succesul tăriei de voință. Noi însă vom adăuga că, de obicei, acești oameni au o conștiință asimilată. Ei devin reprezentanți ai colectivului, implicând în consecințe puterea intensificată de mulți cooperatori, care în momentul dat nici nu bănuiesc despre consumul de energie. Nu e deloc necesar ca întregul colectiv să se cunoască unul pe altul. Prin nodurile de transmitere, îndată se transmite valul de energie, de aceea prezența colectivului internațional e foarte necesară pentru acțiuni. De aceea valul internațional e necesar, pentru că diversitatea dinamicii va da o tensiune mai mare.

În Comunitatea Noastră se pot întâlni multe naționalități și diverse specialități – acest fapt e practic pentru condensarea valurilor voinței. Se poate păstra întregul potențial al individualității și acorda consonanța conștiințelor. Suntem împotriva specializării exclusive; cea mai bună construcție a colectivului ia în considerație această condiție.

Recent ați discutat despre semnificația razelor în transmiterea fără fir. Anume razele contribuie la unificarea colectivului la distanțe mari. Anume acele raze care atât de recent erau negate, anume ele țin o nouă cuvertură planetei. Razele au avantaj în fața altor unde, pentru că ele trec mai ușor, fără a perturba gravitația atmosferei. Sunetul, desigur, mai

devreme a atras atenția omenirii. Lumina și culoarea mai rar atrăgeau cercetarea, dar întrucât sunetul e doar o reacție a luminii, atunci cunoașterea profundată va fi îndreptată spre semnificația luminii și spre cea mai înaltă energie – materia purtătoare de lumină. „Materia Lucida” a atras cele mai bune minți. Chiar dacă nu au identificat aplicarea ei conștientă, totuși importanța ei era considerată inevitabilă în viitoarea evoluție.

Razele și undele luminoase aduc soluția evoluției noi.

174. Exteriorizarea sensibilității e de mult timp cunoscută. Aceasta se obținea în mod mecanic sau prin ordin volitiv și servea ca cel mai solid motiv pentru arderea pe rug. Chiar și acum inchizitorii contemporani speră să găsească urma cărților de vrăjitorie, alungând căutarea îndrăzneță în ilegalitate.

Mințile mărețe grijuliu simțeau realizările cunoștințelor. Comunitarul trebuie să fie deschis tuturor posibilităților noi.

Dacă e găsit principiul manifestării, atunci dimensiunile sale depind de tehnică. Astfel transferarea sensibilității poate avea cele mai diverse dimensiuni. De exemplu, într-un loc anumit trebuie să fie întemeiată o nouă comunitate. Locul are toate semnele

necesare, dar condițiile înconjurătoare pot constitui temporar un pericol groaznic. Atunci luăm o nouă locație și transferăm pe ea posibilitățile de la primul loc. În conștiință nu ne-am rupt de posibilitățile primului loc și trăim efectul primei decizii, aducând pilonii viitoarei construcții. Va fi aceasta pe paralela cincizeci sau cu douăzeci de paralele mai spre sud, esențial este să se mențină luminarea construcției.

Povestea despre un oraș invizibil cu zvon de clopote amintește de omul care nu a observat senzația importantă ca urmare a transferului sensibilității. Posibil, exemplul meu nu e încă clar pentru voi, dar principiul de transfer al sensibilității poate fi amplificat până la națiuni întregi. Se poate prin acest principiu de evitat multe pericole.

Dacă am admite că organismul uman este cel mai puternic instrument psihic, atunci nu putem atribui aceeași putere aparatului fizic. Aparatul fizic este în slujba acelei energii înalte, pe care o numim construcție psihică. Această energie poate fi comparată calitativ doar cu lumina.

Tocmai am vorbit despre puterea razelor și despre noua lor aplicare – e imposibil de ratat posibilitățile organismului uman. Cum să studiem lumile îndepărtate, când nu atragem atenția asupra propriilor noastre funcții? Cu greu descoperiți razele, dar

oare studiați acțiunea lor asupra centrilor creierului și altor centri?

175. Voi cunoașteți multe experimente de citire a gândurilor. Spuneți despre acestea celor din Occident, ei nu au idee în ce măsură această particularitate psihologică este caracteristică Orientului. Din ignoranță o numesc chiar superstiție. Totodată, dacă gândul este o creație organică, atunci acesta poate fi detectat. Chiar și aparatele fizice modeste pot prinde tensiunea gândului. Chiar termometrul și aparatele electrice reacționează la apariția gândului. Gândul modifică chiar și temperatura corpului – într-atât aparatul psihic domină asupra fizicului. Mai corect ar fi de numit aparatul psihic – parte componentă a celui fizic.

Există un aparat care notează fluxul de gânduri; la fel, acest flux se reflectă într-o emanație și poate fi detaliat prin metoda comparativă. Printre altele, acest sistem este agreabil gândirii occidentale.

Există puține încercări de a corela mecanica cu psihicul. Între timp, voi știți cum o atitudine științifică față de psihic transformă și face întreaga existență mai ușoară.

Am spus că comunitatea este imposibilă fără tehnică; în acest concept s-a inclus atât tehnica fizică cât și cea psihică. În caz contrar, membrii comunității vor începe să semene cu jucăriile mecanice.

Repet să atrageți neîntârziat atenția la posibilitățile aparatului psihic.

176. Psiho-mecanica va fi o determinare corectă a aplicării energiei psihice. Se pot observa experimente interesante în munca la fabrică. Fiecare muncitor experimentat știe că mașinile necesită repaus. Este dificil de determinat mai exact acest fenomen, dar acesta este bine cunoscut chiar și celor care nu au nici o idee despre psiho-mecanică.

Am avut posibilitatea de a efectua experimente în fabrici de textile, unde se aflau sute de războaie de țesut și până la o sută de muncitori destul de experimentați. Războaiele de țesut solicitau odihnă mai mult decât perioada prevăzută, indiferent de experiența țesătorului. Supunând țesătorul la un test psihic, a fost observat în mod clar că războaiele de țesut aveau nevoie de mai puțină odihnă în mâinile celor care posedau energie psihică, de parcă războiului i se comunica un curent viu ce-i prelungea vitalitatea. Această coordonare vie între lucrător și mașină trebuie să fie aplicată în comunitățile de muncă. Se poate atinge această condiție avantajoasă numai prin studierea psihomecanicii.

Sarcina guvernului este de a crea condițiile cele mai productive, luând măsurile necesare și direcționând savanții pentru ușurarea vieții colectivului, chiar până la anonim.

Știm că uneori simbolul individualității este necesar pentru națiuni, dar anonimatul totuși va rămâne în idealul evoluției corecte. Aceasta este una din condițiile de conștientizare a efemerității existenței pământești și cea mai bună cale spre cooperarea fericită. Antipodul anonimatului va fi autodefinirea regilor antici, în prezent necunoscuți. Aceste definiții, în afară de zâmbete, nu provoacă nimic și cel mai des nu sunt conectate cu intențiile Binelui Comun. Având un astfel de antipod, comunitatea, desigur, va tinde spre anonim. Dar fără psihomecanică un astfel de anonim va fi dezagreabil. Poate deveni anonim cel care și-a stabilit locul său printre manifestări și obiecte. Poate renunța la „eu”-l său, cel care a conștientizat spațiul. Astfel se pot apropia comunitățile de indestructibilitate.

Fluturii comunitari Noi nu-i prețuim. Nu uitați că beția este dușmanul psihomecanicii.

Nu credeți că psihomecanica este doar pentru cei aleși; ea este proprietatea unui colectiv rațional și este testată pe toate manifestările cotidiene.

177. E posibil oare a dobândi psihotehnica fără Învățător? Imposibil. Această tehnică e însoțită de procese periculoase. Oare veți trimite copiii voștri într-un laborator fizic fără conducător?

Cum de găsit Învățătorul? Să nu uităm că legile voinței posedă proprietatea de a atrage atenția

celor, la care se referă chemarea. Nu este necesară prezența Învățătorului în casa vecină, se poate ghida la distanță. Dar există momente, când o avertizare din experiența Sa e inevitabilă.

O serie de manifestări psihice sunt în strânsă legătură cu evenimentele atmosferice și astrochimice. Există furtuni magnetice invizibile, dar mortal-perceptibile. Conducătorul fizic va da sfaturi utile, cum de evitat pericolul conținut în fiecare metal. Există furtuni psihice, când mâna Învățătorului devine necesară.

Voi știți că fenomenele fizice exercită influență asupra grupurilor mari de oameni. Aceasta nu poate fi numită nebunie, dar un fenomen deosebit al unității colective. Se poate imagina acțiunea gazelor subterane și praful corpurilor atmosferice. Unii paralizează acțiunile psihice, dar în schimb există astfel de excitatori, încât Cărmaciul trebuie să ia măsuri urgente. Vorbind despre posibilitățile psihotehnicii, Noi nu intenționăm să distrugem aparatele cuiva. Noi, ca Membri ai Comunității, urmărim sarcina economiei adevărate și fiecare aparat psihic trebuie să fie protejat. Cu atât mai mult e nevoie de minuțiozitate, deoarece potențialul energiei psihice adesea nu coincide cu intelectul și este necesar de determinat calitatea posibilității psihice. A forța energia

psihică într-o direcție străină ei va fi cel mai periculos aspect de violență.

Depunerea materiei luminoase și razele astrochimice comunică energiei psihice o sensibilitate neobișnuită și o saturează periodic cu raze. Desigur, calitatea conștiinței va da o consecință decisivă, de aceea vom trata energia psihică cu grijă.

178. Să amintim despre calitățile absolut inadmisibile în comunitate: ignoranța, frica, minciuna, ipocrizia, lăcomia, atribuirea, beția, fumatul și înjurarea. Cineva va spune: „Vreți să adunați îngeri”. Noi însă vom întreba: „Oare pe pământul vostru toți sunt mincinoși sau bețivi? Noi însă știm mulți oameni curajoși și sinceri”. Din nou vor spune: „Prea mari sunt cerințele”. Vom răspunde: „Oare la voi toți înjură și sunt lacomi? Toate aceste cerințe sunt înfricoșătoare numai pentru omul mărginit, care ascunde sub prag bogăția. La Noi, în Himalaya, demult s-au găsit oameni, pentru care condițiile spuse nu sunt o sperietoare”.

Sfătuiesc să vă uitați atent la membrii comunității. Iar dacă cineva nu poate întruni toate condițiile, acela să fie lipsit de toate posibilitățile de cooperare. Să-l lăsăm să acționeze ca o fiară până când se va simți atras de firea omenească.

Atât timp cât conștiința nu a acceptat comunitatea, cel mai mic lucru va părea de neînvins. Se

poate renunța la fiecare slăbiciune, dacă e clară sarcina viitorului. Gândiți-vă la ancorarea voastră în viitor și teama de prezent se va dizolva. Nu luați cele spuse ca o frază pompoasă, dar, pietrari, ciopliți-vă inimile de piatră. După inimă împietrește creierul.

Putem oare avea îndoieli că veți dori să învingeți neajunsurile voastre? Pentru început, nu mințiți, și nu vă temeți, și învățați în fiecare zi. Nu trebuie de repetat despre aceasta comunitarilor, dar pot fi pseudo-comunitari: ei trebuiesc separați, precum infecția de sifilis.

Vreau ca sfaturile Mele să ajungă în școli. Vreau ca copiii să țină minte de Prietenii care s-au dedicat Comunității Lumii.

179. Să ne imaginăm: vedeți un om care face rău, dar care are o scânteie de energie psihică. Voi, desigur, veți începe a vorbi despre cele mai bune calități ale omului care evoluează. Interlocutorul vostru, ca de obicei, imediat va fi de acord cu voi, fără a se referi la el însuși. Nu e înțelept a-i spune că el procedează greșit, dar se poate spune că acțiunea sa nu corespunde direcției evoluției. Nu există nici rău, nici bine, dar faptele lui sunt doar nepotrivite și de aceea nepractice. Dacă interlocutorul vostru pretinde a fi un comunitar, atunci conversația e mai simplă. Atunci, ca adepți ai comunității, voi puteți

cere apărarea bazelor evoluției. Chiar și pentru porcii de rasă sunt necesare anumite condiții de viață. Cum însă omul, care s-a decis la fapta eroică a vieții sociale, poate rămâne în fostele vizuini meschine? Cum însă poate minciuna sau lașitatea să trăiască sub masca cooperării?

Cel mai puțin Ne preocupă afirmația verbală. Pentru Noi are importanță starea conștiinței și acțiunea. Precum medicii urmăresc starea și efectele și nu atrag atenția asupra născocirilor pacientului, la fel și Noi nu acordăm atenție asigurărilor verbale, dar cântărim calitatea acțiunii. La Noi e utilizată metoda străveche de testare. Testarea e de lungă durată și neașteptată. Țineți minte lecțiile lui Buddha cu ucenicii, când folosea surprinderea?

Oare surprinderea poate testa frica sau minciuna? Anume surprinderea. Necesitatea nu va fi condiția decisivă. Un hoț în fața judecății este un model de onestitate. Uitați-vă la el nu în fața judecății, ci în întunericul stradelei. Nu respingeți încercările, pentru că hotărârea eroismului vieții trebuie să fie testată prin focul oțelului. Cei care cred în cuvânt, sunt lipsiți de experiență sau nu sunt statornici. Experiența poate trece în statornicie numai prin aspirația neclintită.

Știți oare să aspirați?

180. Merg în goană sau sunt nemișcat, dar sunt avântat. Învăț sau dau cunoștințe, dar sunt avântat.

În singurătate sau în mulțimea popoarelor, dar sunt avântat.

Cum să intensific avântul? Unde-s rădăcinile și condițiile lui? Despre calitatea muncii și a acțiunii ați auzit. Condițiile sunt astfel: supraîncărcarea completă și conștientizarea nesigurăței vieții. Supraîncărcarea îndreaptă corpul în direcția tensiunii. Conștientizarea pericolului fiecărei ore de viață va da sensibilitate și cunoașterea ireversibilității.

Dacă un fir de puf în ochi se transformă într-o bârnă, apoi o pană din aripa păsării în spațiu produce un tunet în lumile îndepărtate. Cum însă de explicat minților occidentale sensibilitatea aparatului cosmic? Cum de explicat că exploziile violente sunt mai distrugătoare decât distrugerea corpului ceresc, căci distrugerea corpului ceresc are loc în totalitatea condițiilor din jur. Voi înșivă nu amplasați fabrica deasupra unei caverne periculoase, dar alegeți cel mai bun loc și Noi vorbim de cele mai bune condiții.

Se poate crea o simfonie de explozii, se poate crea concordanța mașinilor. Chiar și cei semi-surzi observă că ei uneori aud o voce înceată mai bine decât un țipăt – înseamnă că importantă este calitatea, dar nu numai tensiunea. Anume calitatea fiecărei acțiuni impune o responsabilitate profundă și e plină de pericole ireparabile.

Trebuie să accepți viața pe marginea prăpastiei în deplină conștientizare a adâncurilor înconjurătoare și să fii capabil fără teamă să acționezi în suprasolicitare. Astfel, hamalii cu experiență se urcă pe munte sub povara greutății cu cântece. Acest cântec, spălat cu muncă, nu va deranja spațiul.

Am fost în teatrele voastre și puțin simțeam necesitatea lor. Cântecele, sunetul și culoarea nu trebuie să fie închise în serele artificiale. Aceste valori trebuie să însoțească viața, înconjurând anonim poporul cu frumusețea mângâietoare.

Marele artist Asvaghosha a preferat bazarul și piața, pentru a găsi calea spre inima poporului. Frumusețea vă învață să aspirați.

Voi știți și voi înțelegeți conceptul sublim de Avatar, dar pentru a-l atinge, trebuie de devenit Avakara – în foc avântat.

181. Corect, corect, corect – exactitatea în timp trebuie să fie respectată. Să privim nu doar din punctul de vedere al onestității principiale, dar și din partea practicității. Omul stabilește un anumit termen și astfel trimite un ordin spațial. Cel care a acceptat termenul, închide fluxul curentului. Fluxul energiei volitive întărește ca și cum forma astrală a deciziei. De acest pod se ancorează bărcile mici ale posibilităților, întărind și completând presupunerea

inițială. E ușor de imaginat ce se va întâmpla, dacă o parte a podului va dispărea. Căci termenele spațiale sunt mult mai precise decât mecanismul ceasurilor voastre; posibilitățile minunate se risipesc precum nisipul și dispar, nefiind repetate.

Gândiți-vă ce sarcină pentru statistică e să compare succesul deciziei oportune cu eșecul întârzierii, va rezulta un calcul plin de învățăminte și cineva va regreta ignoranța întârzierii. Adevărat, mulți oameni trăiesc ca porcii, devorând florile prețioase. E inadmisibil de a nu proteja spațiul de ignoranța lor absurdă. Dacă ar putea vedea spațiul desfigurat de ei, atunci chiar ei ar spune: „Interziceți acest dezmăț nedemn!”

Păstrați puritatea spațiului. Fiți responsabili pentru comensurabilitate. Nu puteți arde firele străine! Câte lampade frumoase au pierit din lipsa de grijă! Și tot voi veți zgudui spațiul cu plângeri, când deja acest fapt va fi ireparabil. Între timp, a existat un ceas, când un gest ar fi putut păstra cele necesare și cele cerute de voi.

Învățați fiecare copil să înțeleagă semnificația termenelor. Altfel încă o generație de nevertebrate molatice se vor devora una pe alta.

În comunitate, exactitatea termenelor e stabilită ca fundament.

182. Corect, corect, corect – oamenii trebuie să trăiască în locuri verificate. Chiar și ursul cu o mai mare grijă își alege bârlogul. Desigur, plantele vor indica posibilitățile cele mai bune. Uitați-vă unde-i cedrul și pinul, unde-i calluna și stejarul, unde-s ierburile și florile de culori vii. E necesară electrificarea naturală a locului. Cetina cu ace mari e cel mai bun condensator de electricitate. Înălțimile lipsite de vegetație au prână utilă mai sus de unsprezece mii de picioare⁵.

183. Cu ce poate fi comparată mai bine Comunitatea Noastră – cu un cor de cântăreți sau cu o tabără militară? Mai degrabă cu a doua. Se poate de imaginat cum aceasta trebuie să corespundă regulilor de organizare și conducere a unui regiment. E posibil oare de aflat căile de avansare a Comunității fără defensivă și ofensivă? E posibil oare să se ia o cetate cu asalt, condițiile căreia nu sunt cunoscute? Condițiile de apărare și de atac trebuie să fie bine cântărite. Sunt necesare cunoașterea experimentată și agerimea vigilenței. Nu au dreptate cei care consideră Comunitatea o casă de rugăciune. Nu au dreptate cei care numesc Comunitatea un atelier de lucru. Nu au dreptate cei care consideră Comunitatea ca un laborator exclusiv. Comunitatea e un străjer cu

⁵ Unitate de măsură (n.tr.)

o sută de ochi. Comunitatea e uraganul vestitorului. Comunitatea e drapelul cuceritorului. În ceasul când drapelul e strâns, dușmanul deja subminează fundamentul turnurilor. Unde-i însă laboratorul vostru? Unde-i lucrul și truda voastră? Adevărat, o veghere neglijată deschide zece porți. Numai vegherea oferă Comunității zid.

Victoria e doar o obligație. Consolidarea forțelor e doar manifestarea unui nou vârtej. Conștientizarea puterii e doar o încercare. Provocarea e doar nechibzuință. Precum un val oceanic vine Comunitatea. Ca tunetul unui cutremur răsună Învățătura neștrămutării.

Înainte de răsăritul Soarelui mergem la vegherea neîncetată.

184. Adesea membrii comunității întrebă, de unde sunt accesele de tristețe trăite uneori de ei? Trebuie de știut că fără aceste spasme de tristețe nu e posibilă avansarea. După trecerea prăpastiei simțiți o relaxare a mușchilor picioarelor. În timpul extinderii conștiinței treceți peste multe prăpastii invizibile. În timpul creșterii nodale a conștiinței rezultă un salt și spasmele psihice contractă centrii nervoși. Nu trebuie de avut frică de aceste spasme, o scurtă odihnă va îndepărta aceste contracții. Creșterea conștiinței e mai dificil de urmărit decât

creșterea părului. Conștiința cucerește și dezrădăci-nează. Arderea podurilor vechi nu dă semn de avan-sare, însă dă o posibilitate de înaintare. E valoros nu doar avântul, dar și distrugerea gunoiului din spate. Acum vedeți cum majoritatea ar putea avansa, dar le este jale de gunoiul secular. Ambele Mele semne păziți-le: unul – ca detașare de ce-i vechi, celălalt – ca evoluție.

Puteteți găsi avântul, să nu închideți ușa!

Când scrieți cărți, să urmăriți ca fiecare să poată fi acceptată separat. La fel e și în acțiune, ca fiecare separat să poată exprima întregul grup.

185. Ce trebuie de considerat o manifestare a muncii este o întrebare dificilă. Noi știm că munca e în calitate, și nu în volum și cantitate. Dar oamenii noi adesea nu văd calitățile și pentru ei semnul volu-mului exterior umbrește esența. Din neseriozitate ei sunt ocupați cu umflarea bulelor de săpun și curcu-beul în descompunere îl iau drept lumina ilumi-nării. Chiar și mințile destul de experimentate sunt ocupate cu calcule mecanice în loc de compararea esenței. Cum să le spun că doar calitatea îi va lumina și consolida?

Discerneți lucrurile mărețe de cele moarte.

186. Fiecare comunitate are nevoie de resurse de apărare. Noi nu suntem cuceritori violenți, dar ținem

evidența dușmanilor Noștri și nu ne lăsăm înșelați de mulțimea lor. Razele, gazele și veghea aeriană vor fi cele mai bune resurse externe, dar cea mai eficientă resursă va fi în produsele de energie psihică. Noi deloc nu intenționăm să prezentăm un spectacol de oițe neajutorate! Cunoașterea reală e gata să răspundă! Noi nu suntem interesați de a speria pe cineva, dar Noi trebuie să avertizăm: „Păzea, ignorantule!”

Acum e timpul de șoptit tuturor celor uniți în comunitate: fiți conștienți în ordonanțele voastre psihice. Sunt și vor fi cazuri, când în conștiință deplină puteți lua asupra voastră responsabilitatea pentru o ordonanță fermă. Dar să intensificați atunci toată vigilența, pentru a contura clar cercul țintei voastre. Cea mai urâtă consecință va fi prin direcționarea inexactă a ordinului. În trecere vor fi atinse cele mai neașteptate manifestări și cine poate controla consecințele unei săgeți iraționale? De mult am spus dușmanului: „Voi primi în Scut toate săgețile tale, dar îți voi Trimite doar una”. În aceste cuvinte constă tot sfatul Nostru.

E necesar ca fiecare comunitar să cunoască tehnica luptei, dar cel mai important – e necesar să discernem pseudo-comunitarii și să-i izgonim dincolo de gard. Nici lungimea bărbii, nici numărul

de lanțuri, nici mutilările, nici asigurările – nici un semn întâmplător nu pot servi drept mărturie. Numai plinătatea conștiinței, clară în vigilența de zi, sinceră în somn, poate consolida chipul adevăratei dorințe. Adesea somnul e mai sincer decât starea de veghe. Fiecare sinceritate are dreptul de a fi înarmată. Și ordinul imuabilității dă naștere și doboară.

187. Cum e posibil să te simți mai protejat? Numai stabilind cea mai strânsă legătură cu Învățătorul. Numai în conlucrare activă și în respect e ascunsă cea mai bună posibilitate de trecere prin sferele periculoase. Legătura cu Învățătorul este o pătrundere vie în viitor.

Există strămoși pământești și strămoși cosmici. Uneori aceste concepte coincid, dar din cauza imperfecțiunii acestea sunt adesea separate. Astfel rezultă un lanț de strămoși pământești și la fel și curcubeul strămoșilor cosmici. Nu e greu de recunoscut care din aceste manifestări va fi calea evoluției.

Desigur, fiecare Învățător are propriul său Călăuzitor și valoarea gândului se înalță în lumile îndepărtate. Venerarea Învățătorului și făurirea năzuinței spre lumile îndepărtate sunt legate precum curcubeul cu esența luminii.

Învățați-vă să înțelegeți cât de sublim e conceptul de Învățător. Trasați această linie de la un capăt la

altul, de la sosire și până la plecare. Cunoașteți cum vă este dezvăluită Învățătura Luminii și țineți minte firul argintiu al legăturii. Legătura cu Învățătorul e ușoară precum aripa vulturului și ochiul vulturului privește înainte. Ce oare puteți prefera, dacă conștiința voastră e deschisă? Construirea comunității poate ajuta la adunarea gândurilor. Căci nu măgarii ce duc greutatea, dar vulturii au fost indicați în comparație.

Mâna Învățătorului cheamă spre pragul comunității. Și din munți Vedem, încotro zboară roata necesității.

188. Jertfa nefericirii – așa se numea cel care a intrat în comunitate din disperare. Suferind un eșec total, omul jertfea cu nefericirea sa și prețul eșecului la fel era nefericit. Dar anume cel care aducea nefericirea se considera pe sine cel mai mare depunător: el e cel care a sacrificat, care a renunțat, care a ales, și tot el e cel care așteaptă și care înaintează nota de plată.

Noi preferăm sacrificiul fericirii. Cine are la ce să renunțe, mai puțin așteaptă plata.

Astfel construiți comunitatea pe indicatoarele sacrificiilor.

189. Pescarul cu bucurie se întoarce cu o cantitate valoroasă de pește prins. Omenirea s-a format

nu pentru nenorociri. Omul e același pescar bucuros cu o cantitate variată de pește prins. Desigur, pescuitul e divers, dar o bucurie e inseparabilă – bucuria gândului despre viitor. Nici peștii, nici păsările, nici animalele nu cunosc viitorul. Dar omul deja știe iminența viitorului. În această chemare a spațiului se conține o bucurie imensă. Cine se teme de viitor, acela se află încă într-o stare animalică și trapeza universală încă nu-i pentru el.

A învăța aprofundarea și înălțarea gândului despre viitor – înseamnă a ocupa în el un loc, care va crește împreună cu conștiința. Cine nu așteaptă ajutor din exterior, acela cunoaște valoarea ciocanului său. Cine cunoaște calea spre viitor, acela poate duce fără frică pescuitul său. Între timp, o parte a omenirii nu vede nici măcar un fir în viitor. Rupti și împrăștiați ca frunzele de toamnă, ei ridică praful de la târgurile străine. Norul de praf va acoperi Porțile comunității și gândirea prăfuită se va transforma în gunoi.

Când e întuneric, când e groaznic, atunci să mențineți conștiința îndreptată spre viitor. La Noi viitorul se numește un covor zburător. Învățați copiii să zboare cât mai sus. Înlocuiți mitul despre arca lui Noe cu o corabie aeriană.

190. Vă pot întreba, cum poate fi distins cel nou-venit. Desigur, nu după cuvinte. Mai bine e să

aplicați vechea metodă a Orientului – după ochi, după mers și după voce. Ochii nu pot înșela; mersul și vocea, desigur, pot ascunde adevărul printr-o abilitate specială, dar combinația întregii triade de semne e fără de greș.

Oare chiar oamenii cred că pot ascunde naiv minciuna doar prin cuvinte obraznice? Cuvintele nu merită nicio încuviințare cu capul. Zborul dezvăluie specia păsărilor. Prădătorul de la distanță se arată. Croncănitul vulturului nu e asemenea cântecului de privighetoare.

Ce e de făcut, dacă unii oameni afirmă că toți hindușii arată la fel; că e imposibil de deosebit chinezii, mongolii și arabii unul de altul! E posibil oare de încredințat acestor oameni discernerea după ochi și după stilul de a merge? Pentru ei toți oamenii merg pe două picioare și toți își cască ochii.

Lipsa de analiză poate ofensa cel mai răbdător conducător. Mulți chiar nu pot determina tipul de ocupație al locuitorului după particularitățile locuinței sale. Gradul de inobservație e uluitor. Oamenii nu pot observa obiectele ce amenință creștetul lor. Nu pot enumera zece obiecte ce-i înconjoară. Nu pot indica cele mai simple circumstanțe ale ambiantei. Pentru ei totul e neființă, nimic și nicăieri. Acesta deja nu e un grad de nepăsare, dar e prostia ignoranței. Ocoliți astfel de bipezi!

Trebuie de dezvoltat spiritul de observație la copii din primele zile. Căci conștiința copiilor trăiește din prima oră. Dar nu și pentru cei care hindușii arată la fel.

Spiritul de observație sau mai degrabă agerimea e începutul „ochiului de vultur”, despre care știți deja demult. A auzi despre agerime – pentru unii înseamnă deja să fie perspicace, dar a fi perspicace – înseamnă a vedea calea lumii spre comunitate.

191. Analiza, diagnosticul, controlul, cooperarea, prognosticul sunt subiectele preferate ale Occidentului. Noi la fel rostim acești termeni. Și totuși, care e diferența? Diferența e mare. Pentru Occident, aceste teme sunt niște discuții la masă, în cel mai bun caz – reglementări, care nu sunt respectate de nimeni. În Comunitatea Noastră, acești termeni nu se rostesc, ci se aplică mereu în viață.

Pot oare fi aplicate conceptele menționate în viața orașelor? Tocmai am vorbit despre lipsa spiritului de observație, fără de care diagnosticul e imposibil. Am vorbit despre lipsa de răbdare – ce înseamnă că analiza e imposibilă. Lipsa fermității curajoase exclude controlul. Minciuna și ipocrizia nu vor admite cooperarea. Frica va întuneca orice prognostic. Rămâne de aranjat cele mai lungi mese și de repetat în cor cuvinte înțelese pe jumătate.

Trebuie de lăsat orașelor în putrezire acest privilegiu de maimuțire; apropo, acești locuitori au început să-și implanteze glande de maimuță. Fiecare primește după merite. Nimeni nu le-a spus despre o metodă mai rațională de restabilire a puterilor, când bolnavul e plasat pe o perioadă îndelungată într-o baie și e supus unui curent alternant și unei anumite compoziții de apă minerală, însoțind tratamentul cu o sugestionare specială. Metodele raționale vor fi dezvăluite, când comunitatea va capăta un caracter conștient și nimic de la maimuțe nu va fi împrumutat.

Când drapelul comunității se va extinde precum conștientizarea necesității, atunci viața se va înaripa în acțiunea fiecărei zile. Până când cineva va crede că comunitatea e un experiment, până atunci comunitatea se va afla în borcanul alchimistului. Numai conștientizarea fermă a necesității istorice va aduce comunitatea în viață.

Cugetați, cugetați sever asupra necesității stricte a comunității. Din severitate vine cea mai bună bucurie.

192. Dezvoltarea spiritului de observație va permite de a atrage atenția la condițiile înconjurătoare. Dacă pereții camerei voastre vor fi acoperiți cu o substanță arsenică sau cu preparate de sulf, sau

cu rășină, sau mercur, sau mosc, atunci fiecare va înțelege că astfel de acoperiri vor influența asupra stării organismului – acesta e un exemplu primitiv. Dar acum întrebați biochimiștii și tehnologii voștri, cum influențează materialul locuințelor asupra bazei fizice și psihice? Care e diferența dintre o casă din cărămidă și una din bazalt, sau dintre o casă din granit și una din marmură, între una din fier și una din lemn, între una din stejar și una din pin? Căror organisme li se potrivește un pat din fier și căroră – unul din lemn? Cine are nevoie de un covor din lână sau de o podea din lemn? În multe condiții, tehnologia va fi incompetentă, la fel ca-n vremurile de peșteră. Între timp, cine nu va fi de acord cu faptul că lemnul și mineralele au o semnificație lecuitoare importantă. Înseamnă că analiza esențială s-a oprit din cauza lipsei spiritului de observație. Investigarea a luat fâgașul obișnuinței și pentru investigatorii exagerați undeva deja e pregătit un rug. Să știți că spiritul inchiziției nu e plecat încă foarte departe. Diferența e în hainele și în mijloacele de eradicare a noilor căutări.

193. Învățătorul Milarepa adesea vorbea cu animalele. Aproape de refugiul său, albinele se adăposteau, furnicile își construiau orașe, papagalii zburau împrejur și o maimuță se așeza asemenea

Învățătorului. Învățătorul le-a spus furnicilor: „Plugari și făuritori, nimeni nu vă știe, dar voi ridicați comunități înalte”. A spus albinelor: „Adunați mierea cunoștințelor și celor mai bune chipuri, nimeni nu va întrerupe munca voastră dulce”. A remarcat unui papagal: „După strigătul tău văd că te pregătești să fii un judecător sau un predicător”. Și a avertizat maimuța neastâmpărată: „Tu ai distrus construcțiile furnicilor și ai furat mierea străină. Poate ai decis să devii un uzurpator?”

Cine însă, dacă nu uzurpatorii își atribuie munca străină și întâmplător cu călcâiul zdrobesc construcția? Multe secole au trecut din timpurile Învățătorului Milarepa, dar uzurpatorii continuă să trăiască cu psihologia maimuțelor. La baza unei astfel de lănceziri se află o iresponsabilitate înfricoșătoare. Ce însă se află la baza iresponsabilității? Desigur, aceeași ignoranță și teama de viitor. Nicio pedeapsă, nicio restricție nu va îndrepta ignoranța.

Uzurpatori mari și mici, voi trebuie să învățați pentru a cunoaște puterea curativă a mierii și a sudorii furnicii. S-ar părea că acest gând e destul de străvechi, dar unele articulații ale conștiinței umane atât de mult au ruginit, încât zeci de secole nu le pot mișca din loc.

În timp ce vă desfățați cu bucate dulci, veți vorbi despre prognoză, dar stelele după fereastră mai

puțin vă vor atrage atenția, decât un fluture la lumânare.

Distrugeți inutilul, oriunde s-ar ascunde. Descoperiți ignoranța sub orice mască. Lumea e împărțită după calitatea conștiinței și gradul de ignoranță e un criteriu de măsurare. Desigur, voi știți că ignoranța nu se vindecă prin răsfoiala de cărți, dar prin sinteza înglobării.

194. Vizitând țările voastre, am Observat că acolo se tem mult de cuvântul „control”. Dar, în același timp, anume la Noi acest concept e ușor acceptat. Mâna dibace nu are frică de a se împărți cu prietenul său. Înseamnă că e nevoie de bunăvoință și cunoștințe, atunci se poate ușor de crezut că psihomecanica poate înfăptui un control asupra oricărei acțiuni tainice. Deja se poate vedea prin pereți, deja se pot înregistra toate sunetele și gândurile. Pentru taină e necesar un curaj neobișnuit al conștiinței. E imposibil să-l obții, fără o pregătire îndelungată. Obținerea echilibrului condițiilor e posibilă doar prin ridicarea calității muncii. Atunci fiecare poate aplica autocontrolul. Atunci fiecare poate întreba un controlor străin: „Arată singur, cum e mai bine”. Controlorul voluntar trebuie singur să poată lucra mai desăvârșit. De aceea la Noi e stabilit că fiecare observație trebuie să se bazeze pe cea mai bună

cunoaștere. Această experiență creează o credibilitate care se răspândește departe.

Voi singuri știți ce însemnătate au ordonanțele. Autenticitatea oferă putere, autenticitatea nu se va teme. Respectând autenticitatea, poți fi sigur de decizia luată la momentul oportun și de multitudinea mijloacelor.

Rău e conducătorul care aplică un plan doar pentru o zi sau pentru o noapte. Nu puteți merge cu încredere, gândindu-vă la mediocritatea conducătorului. Garanția poate fi verificată, pentru că comunitatea nu se teme de control. Soluția necesară vine nu prin căderea în întuneric, ci în zâmbetul așteptării, indiferent de aparență.

În cunoaștere e sfârșitul fricii.

195. Notați despre infecția psihică. Subiectul e vechi, dar până în prezent e neaplicat în viață. Ca pe timpuri, oamenii se tem în exces de infecția fizică, uitând de canalul principal al tuturor infecțiilor. Oare e posibil să omori, blestemi, spumegi de furie fără a genera depuneri spațiale? Toate se depun clar și greoi, creând deasupra locului faptei un înveliș similar gazelor nocive. Putem oare aștepta ca radiațiile otrăvitoare de energie răutăcioasă să se disperseze? Dimpotrivă, ele se vor condensa și vor comprima prana. Niciodată să nu creați așezări pe locuri însângerate.

Lucrările noi trebuie să fie pe un loc nou.

196. Fenomenele trebuie să fie acceptate într-o realitate deplină. Pentru materialişti această condiție e o obligație deosebită. Dar anume materialişti, mai des decât alții, dau diverselor fenomene culoarea lor, prin aceasta îngreunând procesul evolutiv. Noi, ca Făuritori-realiști cu experiență, putem vedea dauna intoleranței bazate pe ignoranța primitivă. Însă unde-i realitatea, când gândirea e constrânsă – în loc de o mie de semne cunoaște doar cinci! Afirmarea devine distorsionată, dacă în prealabil a fost format stereotipul de condiționalități. Zâmbetul cunoașterii răstoarnă pragurile barajelor intenționate. Constructorul nu poate avea fantezii despre pământul de sub clădire. O astfel de atitudine e criminală, deoarece viziunea din punct de vedere material oferă cele mai nelimitate posibilități legale.

Fetișismul, prin natura sa, e limitat. Dar, anume materia devine victorioasă prin înțelegerea libertății. Realității trebuie să fie liberi, altfel lumina realismului se va scufunda în întunericul fetișismului. Pătrunderea în esența spiritului materiei, precum coroana luminoasă a omenirii, creează piatra vieții.

Grăbiți-vă să aruncați vechiturile!

197. Vor întreba: „Cum aveți grijă de comunitățile întemeiate?” S-o luăm pe cea mai tânără. Ce se

poate spune la aniversare? Nimeni nu a renunțat, dar consecințele generale sunt slabe. Cooperarea instabilă împiedică înțelegerea comensurabilității. O particulă de praf atrage mai multă atenție decât stâncile. Se observă localismul, de aceea e mai bine de ales un președinte temporar. Mai rău e cu atragerea oamenilor noi. Nu sunt găsite cuvinte despre Învățătură și nu-i protecție față de ponegrire. Se poate deschide celor care vor să intre, dar sabia spiritului trebuie să fie întotdeauna ascuțită. Păcat de colaboratorii pierduți. E necesar să conlucrați mai strâns, altfel veți îndepărta termenele. Aș fi bucuros să chem mai aproape, dați-Mi motiv. Mâna Mea e cu voi în fiecare acțiune curajoasă.

198. În trecutul recent, după planul Prietenului Meu, Noi adesea vizitam orașe occidentale. În același timp, desigur, au fost întâlniri cu persoane întâmplătoare, care suspectau ceva despre Noi. Cele mai persistente întrebări Ne-au fost adresate: despre metodele de psihomecanică și cererea insistentă a celor mai exacte formule biochimice. În același timp, acești oameni, având aroganța Occidentului, niciodată nu au fost preocupați de propria lor conștiință și nu au încercat să afle, posedă oare ei calitățile fizice corespunzătoare. E trist să înțelegi această insistență sâcâitoare lipsită de oricare

alte tendințe sociale. Precum omul din peșteră se grăbea cu ciomagul să jefuiască scoicile colorate în proprietatea sa indivizibilă, la fel și locuitorii palatelor din piatră încercau să-și atribuie calități străine lor. Omul din peșteră totuși se împodobește cu scoici, dar deșteptii contemporani înjoseau cunoștințele în discuții inutile la cafeaua de după amiază – un spectacol de superficialitate rușinoasă.

După planul Prietenului Meu, Noi aveam suficiență răbdare pentru a dedica timp chiar și pentru corespondență. Dar era imposibil de a atrage pe careva din ei la muncă constructivă.

Cel mai puțin are grijă de conștiința sa acel care o poate plasa într-o mică pungă cu monede de cupru. E posibil oare să uităm de starea conștiinței, când ne atingem de cele mai subtile energii? Astfel, Noi nu ignorăm metodele științei occidentale, dar punem ca bază energia psihică. Ajungând la concluzia că energia psihică e necesară în mod egal atât pentru Noi, cât și pentru procesele experimentale, Noi, întâi de toate, avem grijă de crearea unor condiții favorabile pentru acumularea acestei energii.

Cel care dorește să are, trebuie să aibă plugul său. Cel care dorește să obțină rezultat, trebuie să înțeleagă armura sa. Oamenii Occidentului și-au îngrădit conștiința cu cele mai grele gânduri, iar bucuria

cunoașterii a devenit practic indecentă. Bucuria cunoașterii trebuie să devină privilegiul Lumii Noi.

199. Oamenii pot întreba: „Cum se face că în Comunitatea Voastră există un loc destinat construcțiilor și cărților antice? De ce această antichitate nu influențează asupra avântului în viitor?” Două cauze: prima – conștiința avântată nu privește înapoi; a doua – se creau construcții și se adunau obiecte numai pentru înaintarea spre viitor. Stratificarea avântului în viitor umple întreaga existență a Comunității. Toată atractivitatea obiectelor se scufundă în fluxul avântului. Pilonii de bazalt nu evocă evenimente trecute, dar prin trăinicia proprie confirmă utilitatea lor pentru viitor. Cărțile nu duc gândul în trecut, ci dau mărturia experienței pentru viitor.

Transferul întregii conștiințe în viitor poate afirma existența comunității. Nu voi Obosi să repet: comunitatea trebuie să fie acceptată de conștiință. Niciun fel de manifestări exterioare nu Ne conving. E necesară o asemenea calitate a conștiinței, care și în vis, și în realitate va spune una; căci o altă soluție, chiar sub formă de glumă, nu este potrivită.

Viitorul omenirii, viitorul Cosmosului – este oare ceva mai sacru?! Dar această sacralitate triumfătoare nu e într-o ramă aurită, dar în săgeata avântului, în ascuțișul rombului care a strămutat finisarea pătratului în viitor.

Printre aerolite există un metal – Morii, care posedă calitatea de condensare a energiei electrice. Posesia acestui metal oferă posibilitatea de a obține izbucniri puternice ale scânteielor și chiar flacără. Această flacără saturată trebuie să lumineze în conștiință, devenind mai intensă și mai arzătoare. Artificiile de iluminare cumpărate nu sunt necesare. Mai bine un număr mai mic, decât minciuna în numele viitorului omenirii.

200. Comunitatea-conlucrare e singurul mijloc rațional al conviețuirii umane. Singurătatea e soluționarea problemei de viață în afara comunității. Toate manifestările intermediare sunt diferite trepte ale compromisului și sunt sortite la descompunere. Se vorbește despre moștenirea puterii teocratice: sintagma însăși e absurdă. Cuvintele „moștenire” și „Theos” sunt incompatibile. Și cine va defini gradul de Theos? Numai conștiința de conlucrare-comunitate afirmă evoluția procesului biologic.

Cel care dorește să se dedice comunității adevărate, acționează în acord cu principiile fundamentale ale Existenței.

Comunitatea conștientă exclude doi dușmani ai societății, anume inegalitatea și moștenirea. Orice inegalitate duce la tiranie. Moștenirea e un compromis și induce putrezirea fundamentelor.

Sunt necesare claritatea de construcție, și ne iubirea de covenționalități și credința în copii ca simbol al progresului omenirii.

Numai fiind în comunitate ne putem gândi la viitor. Să deplasăm conștiința la îmbunătățirea întregii vieți și lupta pentru existență va fi înlocuită de cucerirea posibilităților. Astfel gândiți despre comunitate. Îmbunătățiți conștiința.

201. Chiar și în timpul unei aprofundări semnificative a conștiinței pot exista perioade dificile. Poate părea că legătura cu Învățătorul nu există, că însuși Învățătorul nu există. Dar cel care știe, va spune: „Maya, retrage-te! Cunosc legătura mea cu Învățătorul”. Multe pot părea ca idei personale, ce nu sunt incluse în Învățătură – cel care știe, va spune: „Maya, retrage-te! Cunosc fundamentele Învățăturii”. S-ar părea că cel care e lipsit de toți conlucrătorii zadarnic trebuie să ridice povara – cel care știe, va spune: „Maya, retrage-te! Cunosc cum pe fața Pământului sunt repartizați conlucrătorii adevărați”.

Maya tuturor veacurilor știe când să se atingă de creier. Din adâncurile experiențelor anterioare, Maya aduce o mreață fină de ezitări și acoperă realitatea cu ceea ce-i vizibil ochilor și ascunde brazdele realizărilor. Maya multicoloră, e timpul să te cunosc, pentru a spune cu deplină credibilitate: „Maya, retrage-te!”

202. Adesea comunitatea e acuzată de violență asupra libertății personale. Această acuzare e aplicabilă oricărui sistem bazat pe compromise, dar nu și comunității. Într-o comunitate conștientă există loc pentru fiecare muncă. Fiecare își poate alege munca după dorință, pentru că fiecare muncă e perfecționată de realizări noi. Nu există plictiseala îndeplinirii mecanice, pentru că lucrătorul e în același timp un experimentator. El înțelege semnificația sarcinii de a introduce perfecționarea muncii, fără a perturba complexul general al mișcării.

Să aducem un exemplu al Comunității Noastre. Prietenul Nostru, chimistul V., dorește să se ocupe cu o nouă descompunere a razelor – nimeni nu-l împiedică. Prietenul Nostru K. dorește să îmbunătățească aparatul radio prin aplicarea de noi unde de lumină – nimeni nu-l împiedică. Sora Noastră P. e ocupată cu problema socială a țării vecine – nimeni n-o împiedică. Sora Noastră Iu. e ocupată cu agricultura și introduce multe ajustări – nimeni n-o împiedică. Sora O. iubește plantele medicinale și problemele de educație – nimeni n-o împiedică. Fratele H. a pus un excelent război de țesut și de asemenea lucrează la transformarea comunităților. Fratele M. e ocupat cu cercetările istorice. Cizmarul Nostru scrie tratate filozofice remarcabile. Evident, fiecare își

găsește de lucru pe potrivă și după dorință îl poate schimba. Astfel, sunt necesare dorința de a lucra și conștiința deschisă, prin care fiecare muncă devine captivantă. Pentru că munca e realizată pentru viitor și fiecare aduce cea mai bună piatră. Și Noi, fiind acum în fața munților, vorbim pentru viitor. Și voi veți transmite aceste cuvinte locuitorilor din văi și ei încă o dată își vor aminti de posibilitatea existenței comunității.

203. Ați auzit deja de la călătorii de încredere cum călăuzitorii refuză să-i conducă în anumite direcții. Ei se vor lăsa mai degrabă omorâți, decât să îndrume mai departe. Așa și este. Călăuzitorii sunt psihologizați de Noi. Însă dacă un drumeț nechibzuit va merge mai departe, înaintea lui va răsună o prăbușire de munte. Dacă drumețul va depăși acest obstacol, atunci ploaia de pietre îl va lua, pentru că cel nedorit nu va ajunge.

204. Taina e un indiciu al necunoașterii. Uneori Comunitatea Noastră era acuzată de izolare și de nedorința de a ajuta oamenii. Voi înșivă Ne cunoașteți, și Ne-ați văzut în diferite locuri, și ați văzut activității Noștri.

Coletele Noastre materiale nu au fost mici. Voi știți că scrisorile Noastre ajung rapid și mesagerii nu întârzie. Spuneți acest lucru prietenilor tineri.

Dacă legătura materială e puțin observabilă, atunci cauza trebuie căutată în neconcordanța conștiinței. Dacă nu Ne grăbim cu o anumită enunțare, înseamnă că Noi nu dorim să perturbăm ceva prin acțiuni premature. Niciodată nu vom Dizolva lovitura, când este lipsă de voință. Niciodată nu vom Spune cuvinte, sensul cărora nu e înțeles. Întotdeauna Ne vom abține de la cheltuiala bezmetică de energie, căci din experiență știm cât de prețioasă e săgeata de energie. Nu vă îndoiți că dincolo de hotarele materiei ponderabile Ne afundăm în interacțiunea celor mai subtile energii și cheltuirea unei singure particule din aceste bijuterii trebuie să fie rațională. Am acumulat bibliotecile Noastre timp de secole, ar fi rezonabil să le protejăm de incendiu. Pe unele simboluri se văd două spirale: pe cât e posibil de urcat pe una, pe atât e posibil de coborât pe cealaltă. Să țină minte acestea cei care nu ezită să spună: „Noi deja am reușit”. Însă cei care suspectă Comunitatea Noastră de inacțiune – pur și simplu nu sunt informați.

205. Nu avem nevoie de Nicodimi bine intenționați, care vin noaptea și care tac ziua în Sinedriu. Fiecare trebuie să păstreze taina încredințată, dar trebuie să aibă cuvinte despre Noi – cuvinte ferme, capabile să uimească adversarul. Spuneți: „E curios

să vezi pe cel care vorbește despre ceea ce nu știe”. Dacă vor vorbi împotriva comorilor ascunse, spuneți: „Chiar și marea e plină de sticle sigilate”. Dacă vor vorbi împotriva Comunității, spuneți: „Cel care Îl venerează pe Hristos, Buddha sau Moise nu va îndrăzni să vorbească împotriva Comunității Binelui”. Cel mai rău e a spune o acuzație falsă, căci în ea e și minciună, și calomnie, și trădare, și ignoranță. Spuneți: „Din moment ce Învățătorul există, de ce să nu ne folosim de Sfaturile Sale înțelepte? Voi înșivă nu vă folosiți de ele, căci nu știți cum să le obțineți. Grăbiți-vă să aflați despre Mahatma nu în istorie, ci în viață; până atunci păstrați ignoranța pentru voi”.

206. Anume lupta împotriva a ce-i evident. Realitatea nu e ceva evident. Evidentul, după toate indiciile, nu corespunde realității. Vechile învățături ale pozitivismului înlocuiau veridicitatea cu evidentul. Ei au doar o singură scuză: nu aveau microscopice și telescoape – nici în jos, nici în sus. Dar mintea iscoditoare nu ia în calcul evidentul convențional. Ea are nevoie de realitate în cadrul legilor cosmice. Ea înțelege că perla e invizibilă în adânc și că straturile de aer pot ascunde stolurile de vulturi.

Recent Noi am vorbit despre apărarea realității. Țineți minte că nu poporul analfabet se va înfuria

împotriva realității, dar acești mici literați își vor apăra violent evidentul lor miop. Ei vor gândi că lumea cuprinsă în orizontul lor e reală, totuși celelalte, nevăzute de ei, rămân o născocire dăunătoare. Ce însă stă la baza acestei îngustimi mizere? E aceeași proprietate schimbată la chip. Acesta e cotețul meu și de aceea tot ce e în afara lui e inutil și dăunător. Acesta e evidentul meu și de aceea în afara lui nimic nu există. Fabula bine cunoscută despre un elefant și cei șapte oameni orbi e suficientă ca exemplu evident.

Anume cum Noi spunem: comunitatea luptă pentru realitate. Iată încă un fel de aliați – cei care tind spre adevăr, pentru care evidentul nu e altceva, decât o sticlă murdară. Dacă evidentul chimic și biologic e complex, apoi și mai complex e evidentul planurilor de organizare a vieții și a acțiunilor. Fără dezvoltarea conștiinței ne vom afla într-un miraj continuu; ca în catalepsie, vom înțepeni răsuciți de groază.

Maya, retrage-te! Noi dorim și vom cunoaște realitatea!

207. Nu încurajați discuțiile cosmogonice până la consolidarea conștiinței. Urmăriți raționalitatea predării în școli. Stabiliți posibilități de avansare rapidă pentru elevii capabili. Dacă o navă rapidă

trebuie să coboare pânzele pentru a fi în rând cu celelalte, oare nu va fi aceasta o nimicire a posibilităților? Știți oare cum a fost creat traseul în efortul de navigare al navei? Și nu a fost ea oare construită pentru a accepta cel mai mare pericol? Cum de e folosită pentru transportarea legumelor congelate! Întotdeauna păstrați posibilitatea de avansare responsabilă. Fie ca din primul an de școală pasul lent să nu fie piedică pentru cei care însușesc repede. Fie ca învățătorul să recunoască vigilent pe cei capabili să meargă rapid. Ei nu trebuie lăudați, dar e necesar de curățit calea lor. Ar trebui de creat cursuri intermediare, pe aceste trepte cei rapizi pot urca în fugă. Nu ascundeți de ei greutatea. Pentru un anumit tip de conștiință, fiecare mișcare ce poate duce la fapta eroică deja e lumină și bucurie.

De asemenea, de învățător depinde determinarea rapidă a direcției de gândire a ucenicului, pentru că ghidarea greșită e o infracțiune grea. Astfel se pot pierde cei mai buni lucrători. Fiecare program imobil este un cadavru ce-i insuportabil în soarele cunoașterii. Școala trebuie consolidată cât mai curând posibil prin verificarea conștiinței învățătorului. Creați pentru el condițiile cele mai bune, de asumare a responsabilității pentru conștiința lucrătorilor comunitari.

Va fi de neiertat dacă școlile viitorului vor fi asemenea grajdurilor, precum cele în care au fost mutilate generațiile recente. Cruzimea și interzicerea se schimbă cu posibilități.

Oferiți meserii de studiat, oferiți libertatea alegerii și cereți calitatea muncii. Pentru aceasta, fiecare învățător trebuie să înțeleagă semnificația calității.

208. Vast pot fi adunați tinerii conlucrători. Învățătorul ar prefera să vadă o căutare intensă decât bârfe mărunte. Noaptea se lasă peste cei care se tem. Prejudiciul real e mai puțin vizibil pentru ei, decât un fir de păr în plus pe capul vecinului. Se pot oare ei gândi la comunitate, când sunt ocupați cu bârfele? Dar dificultatea se va reduce, când știm că apărătorii calomniei pot rămâne dincolo de pereții orașelor noi.

Fie ca clevetitorii să se uite peste lista a tot ce au calomniat. Nu va fi oare aceasta o listă de descoperiri evolutive umane? Nicio calomnie nu va influența asupra cursului evoluției. Dar calomnia e un mistuitor de combustibil vital și, din punct de vedere al raționalului, trebuie să fie distrusă. Cuvântul ridicol, ofensator adesea nu e însoțit de un gând clar, dar natura calomniei e zămislită în întuneric și gândul o poartă neauzit, ca zborul bufniței.

Cineva întreabă: „De ce se acordă atâta atenție calomniei?” Cel care întreabă nu știe despre economia de energie.

Nu trebuie de întristat de drumul plin de gunoi, dar vai de cei care fac gunoi!

209. Deja ați văzut cum am Adresat întrebări celui nou-venit. După răspunsuri se putea de apreciat calitățile celui venit. Fiecare din voi va trebui să-i învețe pe cei care vin. Dacă ei vor începe cu o întrebare, voi răspundeți tot cu o întrebare. Voi știți cum calitatea întrebării o direcționează pe cea care urmează. Nu e voie de permis ca inexactitatea să se strecoare în gândurile întrebărilor. Adesea, această neclaritate inițială cade ca o pată de ulei pe acoperitură și devine de neșters.

Va veni timpul, când veți insista perseverent asupra întrebărilor din partea interlocutorului. Dar prima întrebare trebuie să vină de la voi. Și înainte de toate întrebați ce l-a atras pe interlocutor la voi. Și apoi propuneți-i să spună, când a simțit pentru prima dată inutilitatea vieții contemporane, apoi să povestească cum prima concepție despre Învățător a apărut în conștiința lui. Lăsați-l să spună cum înțelege el fapta eroică și simte oare diferența dintre evident și realitate, și poate oare conștientiza comunitatea în conștiința sa. În acest mod trebuie să vă apropiați de desigururile dorințelor și viselor. Nu vă temeți să păreți duri, căci mult mai rău e să fiți ca niște perne moi, șifonate. Asprimea va da rădăcinile

sale și dacă se va da încă un indicator de tensiune, atunci va fi creat un pod de legătură.

Va trebui de exclus toate întrebările despre fosta viață de familie. Printr-o astfel de întrebare e posibil de scufundat în rutină, între timp, cât de necesar e de păstrat prin toate mijloacele neobișnuitul realității.

Realitatea în strălucirea fulgerului pregătește calea.

210. Comunitatea Noastră nu poate fi acuzată de scolastică. Mai degrabă, cel lipsit de experiență poate fi uimit de intensitatea tempoului și imprezibilitatea aparentă. Însăși viața dă mobilitate Comunității. Apar legături noi, care solicită plecarea imediată sau întoarcerea grăbită.

În scrisorile Noastre vechi ați citit cât de adevărată a fost prognoza Noastră despre evenimentele sociale. Și astăzi aveți confirmare cu privire la starea conștiinței în lume. Sensibilitatea aparatului Nostru permite citirea valurilor de gânduri imprudente ale lumii. Exact ca o cameră de editare.

E greșit de imaginat că Comunitatea Noastră stă în umbră și slăvește Creatorul invizibil. Fiecare construcție trebuie să fie comensurabilă cu condițiile etapei de evoluție. Ne dăm seama ce ritm tensionat necesită contemporanietatea.

Poate veni la Noi, cine caută orânduire armonioasă în muncă. Poate veni, dacă va găsi drumul.

211. Recunoștința e parametrul dreptății. Comunitatea trebuie să cunoască esența recunoștinței. Fiecare acțiune utilă nu se distruge, dar poartă după sine recunoștință. Esența recunoștinței va fi în îmbinarea cu cea mai apropiată consonanță a conștiinței.

Afirmarea conlucrării nu este rezultatul unei întrebări formale. Numai prin acțiune și fermitate e posibilă apropierea de inima comunității. Învățați-i să nu omită posibilitățile. Dacă acțiunea și fermitatea duc la recunoștință, atunci imprudența și neglijența crează un obstacol greu de îndepărtat. Conlucrătorul care omite o acțiune din imobilitate e lăsat pe cont propriu. Aceasta nu-i o pedeapsă, ci un mijloc practic pentru a-i arăta incapacitatea sa. Desigur, puțini își recunosc propria incapacitate și atunci se oferă un mic exercițiu independent. Ceva merge cu dificultate, ceva scârțâie și nu se deschide. Nu trebuie de suspectat trucuri magice; pur și simplu atenția comunității s-a distras temporar și picioaroanțele lipsite de experiență se leagănă în vânt. În orice caz, influența colectivului care reprezintă Comunitatea va fi una puternică și fără această concentrare le este greu să meargă celor care au trecut deja prin căile de blagă ale Comunității.

Însăși natura omenirii este atentă la fiecare știre despre Comunitate. Vor încerca să vorbească despre imposibilitatea comunității, dar nimeni nu va îndrăzni să afirme despre dauna ei. Noi chemăm către absolut. Noi propunem acțiuni incontestabile. Noi dorim să vedem voință și independență. Nimic îndoielnic nu trebuie să pătrundă în conștiința muncitorilor. Avem adunate cunoștințe semnificative și Noi le putem folosi, căci Noi le folosim nu pentru Sine, ci pentru Adevăr. Iar „Eu”-l necioplit a fost deja înlocuit cu făuritorul „Noi”.

Învățați oamenii să înțeleagă Comunitatea ca izvor fierbând al posibilităților!

212. Cel care afirmă Comunitatea, contribuie la accelerarea evoluției planetei. Fiecare împietrire și imobilitate vor semnifica o întoarcere la formele primitive.

Atrageți atenția la istoria trecutului. Veți vedea impulsivități clare ale progresului, veți vedea clar că aceste impulsivități coincid cu manifestările ideii de comunitate-conlucrare. Se distrugea despotismul, pătrundeau realizările științei, apăreau noi modalități de muncă, străluceau cutezările binevoitoare, când se desfășura steagul de conlucrare.

Dacă omenirea s-ar fi gândit mai des la conlucrare, aceasta ar fi intrat deja demult în înțelegerea mondială a Binelui Comun.

213. Spune-ți contemplatorilor falși: „Dacă contemplarea este o tensionare de energie și acumulare pentru salt, atunci Leul ar fi lăsat ca testament o astfel de acțiune. Însă dacă contemplarea e lene și indiferență, atunci e imposibil de imaginat această petrecere de timp rușinoasă ca un mare Legământ”.

Multe trebuie de eliminat din cale. Trebuie verificată fiecare manifestare înrădăcinată. Suntem obișnuiți să acceptăm cioturile ocazionale ca repere călăuzitoare, dar în calitate de membri demni ai unei societăți raționale, toți suntem responsabili pentru fiecare rămășiță absurdă. Nu trebuie să vă considerați victimă a nechibzuintei publice.

Nu trebuie să vă consolați cu gândul că cineva undeva e vinovat. E mai bine obiectiv să vă enumerați propriile greșeli. E mai bine fără un zâmbet fals să înțelegeți ce se poate corecta începând cu ziua de azi și să verificați calitatea fiecărei acțiuni proprii. În plus, ar trebui de început verificarea cu cel mai banal lucru. Nu am dormit oare prea mult? Cum am vorbit cu cei din jur? Nu am amânat oare o sarcină urgentă? Nu am dat oare termene false? Nu am uitat oare să mă preocup de Binele Comun? Astfel, întrebați-vă fără falsitate.

214. Examinând propriile acțiuni, e mai ușor de observat lucid acțiunile altora. Știți destul de bine,

cât de mult Ne opunem prejudecăților și rămășițelor trecutului. Anume în această conștiință Noi spunem: fiți atenți față de obiceiurile străine. Adesea, la baza obiceiului se afla cunoașterea avansată; în timp ce noi, ca realiști, trebuie să spălăm toate depunerile, dar să distrugem semnificația rațională a bazei ar fi un fapt nejustificat.

Dacă un făuritor vede fermitatea temeliei, el o folosește pentru o construcție nouă. Este necesară o economisire mondială a resurselor. Luxul distrugerii s-a retras în paginile istoriei. Lumea are nevoie nu de elemente noi, ci de combinații noi. Și calea noului cuceritor e luminată nu de văpaia pojarurilor, ci de scânteile energiei noi atrase. Curenții de posibilități sunt uniți inseparabil. Mare e pericolul în perturbarea curentului de energie. Am vorbit despre precauție nu doar pentru păstrarea economisirii, dar și pentru evitarea pericolului. E ușor de rupt cablul subteran și de lipsit un oraș întreg de lumină. Se poate distruge cu ușurință o bază utilă și introduce o agitație dăunătoare de durată. De aceea Lăudăm fermitatea rațională și Regretăm luxul distrugerii.

215. Raza solară usucă și distruge, dar lumina restabilește. E nevoie de saturație, dar nu de o lovitură bruscă. Creatorii trebuie să știe, cum să satureze atmosfera. Garanția succesului e în saturația atmosferei, care restabilește toată existența.

Astfel trebuie de construit, încât tot trecutul să coincidă cu viitorul.

Se distruge tot ce e greșit și întâmplător, dar firul cunoașterii trebuie să rămână intact. Nu e o cedare trecutului, dar fluxul eternității.

Dacă oamenii ar învăța să simtă valul de Santana, ei ar primi conștiința Cosmosului.

Când drumețul stă pe o înălțime, oare el nu poate simți că al său corp se înalță ca o conjuncție a planetelor? Anume, nu detașarea de Pământ, dar înglobarea capacității de conexiune îl face pe om un făptuitor activ.

O învățătură străină insistă asupra fenomenului de supunere, dar comunitatea e atât de plină cu posibilități, încât unica ierarhie va fi treapta de cunoaștere. Nimeni nu desemnează ierarhul, dar cel care ascultă și cel care învață recunosc în modul dat această treaptă. Învățătorul va fi un conducător firesc.

În Asia, conceptul de Învățător este recunoscut ca fiind legitim. Potrivit legământului lui Buddha, fiecare viitor Învățător e respectat în mod deosebit. În această revelație a posibilității este întreaga garanție a viitorului. Saturarea atmosferei va înălța viitoarea soluție a lumii.

216. Feriți-vă de cei care nu au timp. Ocuparea falsă, în primul rând, indică la incapacitatea de a

folosi comoara timpului și spațiului. Astfel de oameni pot îndeplini doar formele primare ale muncii. E imposibil să-i atragi la munca făuritoare. Am vorbit deja despre falsificatorii termenelor, care fură timpul străin; acum să vorbim despre leneșii meschini și mărginiți în spirit, care blochează calea vieții. Ei sunt ocupați precum un vas umplut cu piper; ei au întotdeauna amărăciune de la muncă; ei sunt îngâmfați precum curcanii, pentru că calculează cantitatea de duhoare a fumatului, ei oferă stupefierii locul de muncă. Sunt inventate sute de pretexte, ce umplu crăpăturile muncii putrede. Ei nu vor găsi o oră pentru cel mai urgent lucru. În prostia lor, ei sunt gata să devină obraznici și să refuze cel mai semnificativ lucru pentru ei. Ei sunt la fel de neproductivi ca și hoții de timp străin. Aceștia trebuie excluși din formațiunile noi. Pentru ei poate rămâne cărarea de cărămizi.

Noi știm mulți lucrători care vor găsi o oră pentru cel mai important lucru; nu li se pare că sunt prea ocupați. Cine nu se zgârcește să muncească, va primi generos. Această calitate de înglobare a muncii e necesară pentru extinderea conștiinței. Poate fi înlocuită oare prin ceva bucuria creșterii conștiinței?

În scrierile Noastre hinduse ați întâlnit expresia „jocuri” aplicată la conceptele cosmice. Oare pentru

conștiința iluminată nu-i vizibil – Jocul Marii Maici a Lumii? Și drama sângelui nu e înlocuită oare în lumina materiei radiante? Dar pentru jocul radiant este necesar de avut o oră rezervată.

217. Există două feluri de scepticism: unul – binevoitor, ce caută confirmare, celălalt – un proprietar laș, care evită noul. Cel de-al doilea se manifestă, de regulă, în cercurile cu puțină știință de carte. Nicio dată nu începeți o dispută cu persoane de acest gen. Propuneți-le să citească și să-și completeze cunoștințele. Primul tip de sceptici reprezintă pentru Noi o manifestare agreabilă, căci din ei se obțin conlucrători utili. Desigur, ei, de obicei, sunt mai educați și experiența lor anterioară e mai bogată. Astfel, ei pot compara mai ușor datele din diferite domenii ale cunoașterii. Desigur, aceștia sunt deja pregătiți pentru acceptarea comunității și comparațiile vor fi pentru ei doar o îndepărtare a albeței temporare de pe ochi.

În calitate de realiști, Noi cunoaștem realitatea și Ne bucurăm, dacă cineva caută prin calea realității. Această realitate nu permite să se acorde importanță ignoranței. Zăpada luată de soarele de primăvară nu va atrage atenția, însă dacă el va crea o mlaștină, vom instala tabăra pe un loc mai înalt.

218. Individul uman e format de o anumită stare a materiei, care cheamă la viață individualizarea conști-

entă – din acest moment începe lupta împotriva comunității. Când în om, cum se spune, se trezește fiara, tocmai atunci individualizarea, fiind lipsită de hrana conștiinței, se transformă într-un egoism crud. Atunci începe campania împotriva luminării și conlucrării. Egoismul nu devine o conștientizare nobilă a personalității – un asemenea egoism revine la starea dobitocească, pierzând valorile de grup ale animalelor. Un astfel de om e mai rău decât o fiară. E posibil de construit o comunitate din acești bipezi îndobitociți, care nu au un limbaj comun? Atunci constructorii trebuie să re-examineze bazele individualității umane. Orice cadru, orice program convențional trebuie verificat, dar pot verifica numai oamenii curajoși, care au evadat din cătușele convenționalității. Astfel trebuie de păstrat fapta eroică a individualității umane.

Se vor găsi cei care au învins fiara, dar mergeți să-i căutați fără formule vechi. Dacă ambianța vă întoarce la gândirea învechită, atunci e mai bine să ardeți acest mediu, decât să deveniți slugile lui.

Noi cunoșteam astfel de constructori în fotolii vechi. Noi am văzut astfel de profeți cu carnete de cecuri și lideri zgomotoși la petreceri. Niciun fel de ziduri vechi, nici chiar sanctuarele bancare, nu vor întări conștiința comunității. Dacă un comunitar

visează măcar prin metode exterioare să arate ca un capitalist, înseamnă că sunt putrede picioarele comunității sale.

Distrugeți fiara-om. Oamenii cu coadă și centaurii nu intră în evoluție.

E necesară conștientizarea activă a comunității.

219. Orice forțare e condamnată. Sclavia forțată, căsătoria forțată, munca forțată incită revoltă și condamnare. Dar din toate formele de forțare, cea mai criminală și urâtă priveriște este comunitatea forțată. Fiecare forțare e condamnată la o reacție de răspuns, iar cea mai rea formă de forțare e condamnată la cea mai rea reacție.

Dar Comunitatea Mondială e predestinată – înseamnă că elementele ce nu înțeleg conceptul de comunitate trebuie să fie convinse de iminența acesteia. Oare nu prin cuvinte de convins? Dar nu cuvintele, ci doar gândul convinge și renaște conștiința. Gândul poate fi ascuțit doar de energia psihică. Dezvoltarea acestei energii va da libertate făuritorilor comunității. Dacă ei înșiși sunt convinși de iminența comunității, nimeni nu le poate interzice să trimită gânduri puternice pentru a convinge adversarii.

Doar trebuie de înțeles importanța energiei psihice în evoluția ce vine și de studiat științific manifestările acesteia. Nu e nevoie să fie testată la

spectacole sub formă de trucuri. Urmează cu toată grija și responsabilitatea de purces la descoperirea comorilor omenirii. E puțin timp pentru a ne îngriji de transformarea multor adversari în conlucrători utili. Desigur, dacă o să vă apropiați de ei cu sperietori, acest fapt va fi primitiv și nedemn de comunicării adevărați.

Gândul luminos, atotbiruitor va corespunde pe deplin condițiilor viitoareii Ere Noi a conlucrării.

Credeți că cele spuse sunt o utopie? Atunci ajungeți la Noi și convingeți-vă, cum funcționează gândul uman conștient!

220. Când Noi vorbim despre frumusețea evoluției care vine, Noi suntem numiți optimiști-utopici.

Când Noi vorbim despre ororile vieții contemporane, Noi suntem numiți pesimiști-visători.

Dar Noi nu putem fi nici optimiști, nici pesimiști, Noi suntem realiști-făptași.

Vă puteți imagina câți doritori aspiră spre Comunitatea Noastră. Câte mărturii, câte adresări de aprobare! Dar la baza raționamentelor trebuie de pus doar realitatea. La fel procedați în fondarea noilor comunități. Aveți grijă ca legăturile de rudenie să nu aibă nicio semnificație. Aveți grijă să se verifice minuțios fosta prietenie și dușmănie, ca nici un fel de mărturii să nu schimbe decizia – chesti-

onarea personală, testarea personală, responsabilitatea personală. Vă sfătui să începeți testarea cu o propunere de odihnă, de a nu lucra. Oricine care se bucură să nu lucreze, nu vă e conlucrător. Ați putea întreba: meritele celui venit sunt oare recunoscute de către omenirea ingrată? Oricine se plânge, nu vă este conlucrător. Se poate de întrebare: e responsabil oare el însuși de trecut sau alți oameni răi? Conlucrătorul vostru nu va pune trecutul pe umerii altora. De asemenea, observați ca, fiind lăsat singur, el să nu miște obiectele. Omul care e pătruns de importanța a ceea ce se întâmplă, nu va interveni într-un fenomen necunoscut pentru el. Omul care cunoaște cât de puțin esența obiectelor, va trata cu grijă ordinea voastră. Cu vigilență deosebită urmăriți-i pe cei tăcuți.

Putem ști că în prezent mulți sunt gata să accepte comunitatea și mulți pot forma energia lor psihică. Fiți capabili să le indicați ca, înainte de toate, să fie abili de a conștientiza prezența acestei energii. Se poate forma și intensifica numai ce este conștientizat.

Nu au dreptate cei care doresc să testeze energia lor psihică, fără a simți prezența ei. Acest fapt nu va corespunde realității.

221. Când vorbim despre transformarea energiei psihice într-o armă conștientă, oamenii pot întreba:

de la ce începem? Trebuie de început cu conștientizarea prezenței acestei energii. Pentru această conștientizare e necesar de apropiat de unul dintre cele mai fundamentale concepte. Uneori aceasta era numită nereușit „credința”, dar e mai bine de numit „încredere”. Credința corespunde auto-hipnozei. Încrederea corespunde auto-analizei. Credința nu este determinată în esența sa. Încrederea confirmă obligativitatea îndeplinirii. Mergem pe calea obligativității. Nu există superstiție pentru a conștientiza puterea aparatului omenesc. E suficient de a reflecta asupra proceselor de gândire sau a reflexului, sau cel puțin asupra digestiei. S-ar putea observa cu ușurință acțiunea centrilor nervoși, totuși ceva le unifică activitatea în mod conștient, fără a intra în limitele rațiunii. Acest organ a fost numit spirit, dar și această definiție e vagă, în ea nu există aspirație.

Marele Aum e energia psihică alimentată cu prănă. Aceasta poate fi considerată ca un organ fizic, căci ea se supune modificărilor. Perceperea existenței acestui organ atot-pătrunzător și -conector trebuie să umple cu bucurie fiecare comunitar. O astfel de cooperare permite a cugeta despre dimensiunile universale. De la această conștientizare începe percepția posibilității de a stăpâni energia psihică.

Afirmarea va susține dorința de a aduce în acțiune organul descoperit. Dorința însoțită de conștient-

zarea responsabilității va duce la găsirea Învățătorului. Totul constă în calitatea și extinderea conștiinței.

Am Spus: se poate și niciodată n-am Interzis. Dacă veți căuta cel mai apropiat corelator de energie psihică, acesta va fi acțiunea.

222. Oamenii chiar și în timpul mesei devin confuzi de tacâmurile neobișnuite. Ar fi o greșeală ireparabilă de a trimite un gând, fără a ține seama de calitatea receptorului. Demult s-a vorbit despre necesitatea unui limbaj inteligibil pentru fiecare ascultător, dar în viață acest lucru e foarte rar aplicat.

E necesar, pentru a convinge prin intermediul aplicării energiei psihice, de folosit limbajul celui pe care îl convingi. Deseori ați putut observa cum limbajul Învățătorului corespundea cu expresiile discipolilor. Pe acest fapt se formau suspiciuni absurde despre falsificări, căci unora le părea straniu că expresiile caracteristice ucenicului erau transmise prin limbajul Învățătorului. Dar nimeni nu s-a gândit că în acest mod a fost facilitată asimilarea. De asemenea trebuie de înțeles că în timpul muncii comune modurile de exprimare sunt generalizate – hieroglifa înțelegerii se aprofundează. Dar neștiutorii, continuă să ponegrească contrafacerea și nu doresc să se uite la ei înșiși, amintindu-și diferența în expresiile lor cu diverși oameni. Noi pur și simplu

extindem același principiu. Noi propunem aplicarea limbajului ascultătorului în toate caracteristicile sale. Nouă nu Ne pasă de acuzațiile omului obișnuit, avem nevoie de o consecință bună. Dacă pentru salvarea de la pericol voi trebuie să utilizați cea mai stranie exprimare, să nu vă gândiți a zăbovi! Această condiție e indispensabilă pentru perfecționarea în transmiterea gândului. Înainte de toate voi trebuie să vă testați inventivitatea și aplicabilitatea în cele mai diverse condiții. Ușurința metodelor de gândire vor crea aripile gândirii voastre. S-ar putea începe cu expresia cea mai specifică a ascultătorului – acest cuvânt uzual se va fixa ușor în conștiință, dar pentru aceasta trebuie de observat cu compasiune tot ce îi este caracteristic. Va trebui de avut o mie de ochi.

223. Metodele Occidentului și ale Orientului în transmiterea gândului diferă. Pentru sugestionare, Occidentul s-a străduit să aplice acțiunea directă și agresivă: atingerea, fixarea cu privirea, murmurul zgomotos al unei comenzi, care în primitivitatea lor amintesc de vrăjitorii inferiori din sudul Indiei. În același timp, o astfel de comandă se distinge printr-o durată scurtă și domină de obicei conștiința doar pentru o acțiune anumită. Orientul, în primul rând, caută contactul interior cu starea conștiinței, care permite mai ferm, mai îndelung să umple conștiința.

Cel din Occident se străduie să vă străpungă cu privirea, dar cel din Orient, trimițând gândul, nu se va uita la voi, căci procesul privirii ar diminua precizia comenzii. Desigur, ochii trimițătorului vor fi deschiși, imaginându-și corespondentul său, iar în acea imagine mentală el poate cuprinde mai deplin ființa lui. Nicio tensiune nu va intensifica efectul, dar numai imuabilitatea conștiinței și corectitudinea tonului sunetului psihic. O stâncă se distruge de la detonare, dar nu de la zguduire. Cel mai greu se realizează cu ușurință, dacă conștiința e suficientă și starea de calm nu e încălcată. Problema e în faptul că oamenii consideră calmul ca lipsă de acțiune.

Acțiune – energie – lumină!

224. Afirmau: fiți apti să găsiți bucurie în munca veșnică și în vigilența eternă. Ați auzit muzică și cântec în Comunitatea Noastră. Acestea trebuie privite ca o parte a lucrului. De obicei, oamenii, sub influența sunetelor, cad în inactivitate psihică și nici măcar nu pot genera imagini. Acest fapt rezultă din obiceiul de a înțelege odihna ca trândăvie mentală. Ne putem obișnui să folosim arta ca o condensare a forțelor. Lucrarea frumuseții duce nu doar la înălțarea activității, dar și la întărirea forțelor. Dar acest fapt trebuie să-l acceptăm conștient și să învățăm a folosi emanațiile creativității.

Ne putem oare gândi la construcția comunității fără cristalele sunetului și culorii? Cu adevărat, aceasta va fi gaura cârțiței! Purtătorii sunetului și culorii trebuie să aducă în comunitate vasul plin, fără picături pierdute. Cunoașterea și creativitatea vor fi Amrita comunității.

E imposibilă suprasaturarea de cunoștințe, nenumărate sunt ascensiunile creativității. În această infinitate se conține stimulul lucrului etern. Lucrătorul poate obține saturație, iar vigilența devine pentru el doar bucuria vegherii conștiente. Ființa noastră vibrează în spiralele de lumină și lumina răsună.

Desigur, creativitatea e revărsată în fiecare muncă, dar unele scântei ale Marelui Aum direcționează cursul vieții. Acea manifestare a creativității formează nodurile evoluției, cu ea e prins firul Maicii Lumii, prins într-o muncă de acțiune eternă.

Nu trebuie să zâmbiți de limba Noastră a simbolurilor Orientului. Fiecare simbol conține o descriere complexă a proprietăților materiei. Nu vedem nevoia de a amâna o hieroglifă scurtă, înțeleasă de sute de milioane de oameni; cu atât mai mult că aceste simboluri scurte sunt frumoase. Și voi, oameni ai Occidentului, aveți dreptul din ce-i lung a face doar ceva frumos.

Culoarea și sunetul vor fi Amrita comunității. Cunoașterea va manifesta eternitatea muncii. Acțiunea înconjoară Marele Aum.

225. Studiarea energiei psihice e facilitată de identicitatea legilor de bază. Precum condițiile externe-fizice, la fel și cele psihice sunt supuse unui proces similar de creare a formelor și efectelor. Să luăm cel mai simplu exemplu: un om merge după direcția vântului sau după curs și păstrează multă energie. Când omul se alătură curentului corect al evoluției, el trece minunat de ușor peste obstacole. Faptul constă doar în determinarea bine chibzuită a construcției evoluției.

A merge în direcția evoluției deloc nu înseamnă a fi la coada majorității. Întreaga istorie a omenirii indică că minoritatea intuia evoluția. Și acești puțini sorbeau de undeva puteri pentru a depăși obstacolele.

„Contactul transformării cosmice cu energia psihică generează starea unui curent fericit” – așa spunea Buddha. El a indicat deosebirea dintre ce-i evident și realitate. Compararea lui a evidentului cu un miraj e valabilă pentru orice conversație modernă.

E posibil de a discerne cursul evoluției adevărate, dacă o dovadă orbitoare umbrește realitatea și prejudecata reprezintă o părere general-acceptată?! Când oamenii vor conștientiza mirajul prejudecăților?! În fiecare prejudecată se conține o intenție rea pentru ființa umană. Aceasta nu e o morală, ci un avertisment practic. Ce fel de idee despre comu-

nitate se poate forma la oamenii cu prejudecăți?! E absurd de vorbit cu ei despre extinderea liberă a conștiinței; ei nu au o concepție despre libertate, dar fără libertate nu găsești albia curentului fericirii.

Gândiți-vă la legile energiei psihice.

226. Când omul nimerește într-o comunitate imperfectă, în groază el se îndreaptă spre polul opus – acest lucru e greșit. Cel care a înțeles imperfecțiunea trebuie să înceapă ceva mult mai perfect. Fie ca noi comunități să apară, precum în deșert – noi izvoare. În jurul fiecărui izvor va înverzi o iarbă firavă și șuvoaiele izvoarelor se vor contopi apoi într-un singur curent. Insuccesul unei comunități trebuie să fie motiv pentru formarea unor noi structuri comunitare. Astfel să cugetați despre posibilitățile noi.

Căci Noi suntem realiști și dispunem de libertatea de a gestiona spațiul. Marele Aum cheamă la acțiune!

Ferm Noi știm despre locurile Noastre noi și pentru Noi nu există niciun drum lung. Prin inelele șarpelui Ne ridicăm în vârful dealului, pentru că Noi am păstrat rezerva de energie psihică și nu e posibil a Ne dezamăgi.

Oaspetele invitat nu se va îndepărta, găsind o ușă zăvorâtă, dar va înconjura casa și va examina toate intrările.

Fiți capabili în imperfecțiune să găsiți posibilități!

227. O conștiință moartă este precum pleava rămasă de la o sămânță pierdută. Conceptul de dizolvare completă, altfel spus moartea, se referă la produsele energiei psihice. Ne putem imagina atrofierea conștiinței care nu se hrănește cu aspirație și imperceptibil se dezintegrează în curentul celor mai subtile energii, imperceptibil și irecuperabil.

Se vorbește despre necesitatea de a alimenta mintea cu cărți – aceasta va fi o manifestare externă. Dar fără aspirație, alimentarea minții va fi formală și nerodnică. Aspirația trebuie să vină din interior, fără cauze externe. Obstacolele vieții nu pot influența calitatea aspirării. Impulsul fundamental ce a derivat din celula minerală specia umană, nu trebuie să cadă în amortițe, când celula de piatră a urcat pe picioroange. Atunci și trebuie să urmeze o sațietate de tot ce a fost și o aspirație de a înainta neîncetat. Pierzând aspirația, omul încetează să mai fie numit o ființă conștientă.

Momentul de dezintegrare a conștiinței se reflectă într-un mod specific pe emanația fizică. Se pot observa parcă rotocoale de aburi gri, care coboară din plexul solar. Acest lucru confirmă că avem de-a face cu energia. Pe scurt vorbind, Marele Aum s-a transformat în cenușă. Deja în copilărie vedem cum aspirația se mistuiește.

Grădinarule, apropie-te și îndepărtează cu zâmbetul praful de pe petală! Zâmbetul e ca o aripă a Marelui Aum. Grădinarule, tu ai ales grija de flori. Culoarea zorilor răsună în bucuria sunetelor spațiale. Se poate cugeta despre lumile îndepărtate.

228. A venit timpul, când fiecărui lucrător vom spune: „Tu ești al Nostru!” Când vom reexamina căile și semnele, pornind de la cele stelare. Când vom prescurta din limbile vorbite și exprimarea gândirii. Când vom reciti versul vremurilor de altădată pentru ultima oară.

Împărțeam viața în perioade și stiluri, aducând omagiu măsurilor de zile imperfecte. Cine a împărțit constelațiile? Cine a împărțit dialectele? Cine a amintit de moștenirile tuturor popoarelor? Stilul determina particularitățile secolului. Crestăturile exterioare ale ornamentului poartă prejudecățile și convenționalitățile minciunii. E timpul de împărțit moștenirile numai după potențialul interior. E necesar de a cunoaște intensificarea graduală a vieții. Formele sicriilor trebuie lăsate celor morți. Adevărat, trebuie de simțit pașii culturii, dar nu zigzagurile răsfățării. Lașitatea încătușată în armuri incomode nu a condus la bucuria umană universală, dar retorta alchimistului modest adesea lumina de Binele Comun. Fără superstiții trebuie să examinăm

etapele creșterii omenirii sub semnul comunității. Să examinăm cum victoria comunității creștea, aprinzând focurile cunoașterii și frumuseții. Adevărata cunoaștere și frumusețe conțin în sine cea mai bună comunitate.

Vom selecta tot ce-i mai bun și vom afirma: cine va cunoaște ce-i mai bun, va deveni comunitar.

230. S-ar părea că s-a terminat odată și pentru totdeauna cu cele două invenții occidentale – misticismul și metafizica. Un laborator echipat moderat spune suficient despre proprietățile materiei unice. Dar îndată ce oamenii trec dincolo de experiența zilei trecute, ei încep să-și ascundă neputința sub denumiri vagi, prăfuite. Ei se răscoală împotriva metafizicii și misticismului, acoperind cu aceste sperietori toate posibilitățile științifice din ziua următoare. Metafizica zilei precedente s-a transformat într-un adevăr științific al unui literat mediocru, iar misticismul s-a dovedit a fi un fapt istoric și peretele sicriului a convins mai multe conștiințe dintre cele mai extinse.

Apoi vom întreba – de ce scepticul mediocru împlătește neobosit legende și țese mituri? O mie de ani sunt suficienți pentru a lustrui cel mai rafinat mit și o persoană publică e înălțată pe Olimpul de hârtie. Și scepticii nou-născuți îl trag de marginea tunicii, convingându-i pe tovarășii săi să întroneze

noii locuitori cerești. Un croitor nou va remodela tunică – și se naște un mit. Vorbim despre acești phoenix-i nu pentru zâmbet. În cele din urmă este necesar să asimilăm manifestarea realității. Și orice ignoranță trebuie cu adevărat detectată și eliminată din comunitate. Faptul mediocru de a crea mituri nu este inerent comunității.

Cei care înțeleg realitatea și materialismul adevărat pot merge cu Comunitatea Noastră. Este imposibil să ne imaginăm misticul și metafizicianul dincolo de hotarul Nostru. Metafizicianul care a primit lovitura strigă: „Sunt lovit fizic!” Misticul își șterge ochii de la strălucirea vieții.

De ce trăiți? Pentru a învăța și a ne perfecționa. Nimic cețos nu o să vă satisfacă.

231. Evidentul este realitatea găinii. Doar printr-o perfecționare intensă vă puteți apropia de realitate.

Perfecționarea poate părea un concept clerical, dar Noi înțelegem perfecționarea ca o îmbunătățire a aparatului real. Îmbunătățirea aparatului în totalitatea sa este demnă de umanitate.

Atunci când oamenii înțeleg aparatul fizic, ei trebuie să tindă spre forme îmbunătățite.

232. Cunoașteți că condițiile Comunității Noastre nu sunt ușoare, dar îndeplinirea lor este ușurată de participarea la toate celelalte comunități. Multe

organisme sociale nu atrag atenția la conținutul lăuntric al participanților lor. Trecând prin disciplina Noastră, nu puteți recunoaște comunitatea acolo unde sunt păstrate doar unele dintre semnele sale exterioare.

Permitem ca unele dintre conversațiile Noastre să fie înregistrate nu pentru reproș și contrapondere, ci pentru conștiința celor care au auzit cândva despre Comunitatea Noastră, care au aflat despre un vis nerealizabil ce s-a transpus în viață. În orele nocturne, cineva era bolnav de un gând și înfrumuseța imediat realitatea. Este necesar a le transmite conversațiile Noastre.

Geograful se poate calma – Noi avem un anumit loc pe Pământ. Conspiratorul se poate liniști – Noi avem un număr suficient de conlucrători în diferite părți ale lumii. Un membru nesatisfăcut al comunității se poate întări în conștientizarea existenței practice a Comunității.

Ați întâlnit adevărați membri și conlucrători de-ai Noștri în diferite țări. Conversațiile Noastre nu conțin nimic abstract. Noi lucrăm în linia evoluției mari. Fiecare ce se apropie de Comunitatea Noastră, devine un comunitar realist.

Lucrați pentru realitate.

233. De multe ori am discutat despre extinderea conștiinței și despre stăpânirea multor proprietăți

utile. Cum are loc această extindere treptată? Dacă este dificil să vezi creșterea unui fir de păr, atunci este mult mai dificil să percepi creșterea conștiinței. Este o greșeală să crezi că poți urmări ascensiunea conștiinței. Căci aparatul de observare suferă aceeași intensitate. Căci tentaculele lui caută întotdeauna înainte. Este imposibil să renunți la ce-i dobândit dacă dinamica mișcării nu este paralizată. Astfel este posibil doar la răscruci de drumuri rare să observați propria schimbare fundamentală – acest dar al evoluției. Nu ar trebui să lași dinamica să treacă într-un autocontrol dureros. Direcția corectă se învață prin acțiuni și consecințe. Prin urmare, preferăm chiar o acțiune eronată decât inacțiunea.

234. Lumea s-a divizat în două părți. Cunosând imperfecțiunea a jumătate din fenomenele noi, intuind viclenia trucurilor lumii vechi, rămânem întotdeauna într-o lume imperfectă și nouă. Știm totul, Analizăm totul. Dacă aveți influență personală, la voi vor veni cu întrebarea: „Cum să cugetăm?” Spuneți pe scurt: „Cu Lumea Nouă, toate judecățile limitate aruncați-le”. Gândiți-vă cum vă puteți debarsa de obiceiurile vechi. Străduiți-vă să luați cupa plină.

Nu cuvintele, dar umplerea spațiului vă direcționează în ordonanța obligatorie. Distrugerea fricii

vă va ajuta în momentele dificile. Este deosebit de dificil să depășești conștiința singurătății. În legendele înțelepte este adesea menționată lupta personală. Un luptător este și cercetaș, este și sfătuitor, este și decident, este și erou. Observați că acest cuvânt a fost aproape izgonit din vocabularul lumii vechi. Eroul devine inacceptabil în viața inimilor mici. Ca un străin, s-ar putea rușina în mijlocul bunăvoienței. Fiți apți să fiți acolo unde sunt eroii. Lumea va fi cutremurată de realitatea eroismului.

Astăzi putem vorbi despre un erou în loc să vorbim despre mecanică. Lăsați copiii să se numească eroi și să aplice calitățile oamenilor minunați. Să li se ofere cărți cu expunere clară, unde fără camuflări indulgente va fi conturată imaginea muncii și a voinței. Chiar și în scopuri medicale, acest apel plin de vigoare al vieții este de neînlocuit.

Un astfel de material trebuie dat fără întârziere. De aceea, aveți grijă de acei puțini care pot oferi. Distrugerea lor nu poate fi justificată.

Cineva va spune: „Iarăși nimic nou”, dar el însuși nu știe nici măcar cum să manifeste grija indicată. Este nevoie de ingeniozitate nu doar în pălăria, dar și în mintea proprie.

Lumea Nouă are Învățătorii respectați și îi va avea pe Aceștia ca măsură a conștiinței.

235. Să rostim câteva noțiuni copilărești. Ce mai e nou? Nimic. Dar există doar o nouă conștientizare a proprietăților materiei pentru starea mentală contemporană. E necesar să înțelegem că adevăratele afirmații nu se află într-o izolare de sine stătătoare, ci într-o adevărată continuitate. Manifestarea poate fi întărită doar printr-o afirmare neînfricată a unei ordini de succesiune. Se pare că această considerație simplă este disponibilă copiilor, în ea se conține puterea solidarității. Dar solidaritatea organizațională nu a fost încă conștientizată. Adesea se încearcă limitarea manifestării, aducând o daună evidentă. Orice fragmentare este ca un topor pe un organism viu.

Mențineți solidaritatea, aproape uitată pe Pământ. Mai bine să greșiți ordinea de succesiune, decât să rupi și să zdrobești.

236. Vă pot întreba: cum rămâne cu trădătorii? E ușor de alungat mincinoșii și leneșii, dar este imposibil să nu oprim imediat trădarea.

Se poate aduce un exemplu, când unul din conlucrătorii Noștri a admis trădarea. Cel care stătea de veghe i-a spus: „Judecă-te singur”. Ca și cum nimic nu s-a întâmplat, trădătorul a zâmbit și a continuat să trăiască. Dar peste un an, lipsit de somn, el aștepta moartea, temându-se de ea. Groaza morții e cea mai

grea judecată de sine. Groaza morții evită dezvoltarea și invidiază pe fiecare ce salută schimbarea de viață. De nedescris e groaza de moarte, nu frica ce fuge, dar înțepenirea de gheață. Se poate spune potențialului trădător: „Ferește-te de groaza morții”.

Noi desigur vedem cum structura comunității șterge atributele morții; cum însuși procesul de trecere devine imperceptibil pentru societate; cum se distrug cimitirele și se lichidează închisorile. Oare închisoarea nu e fratele cimitirului? Munca deschide închisorile. Focul purifică cimitirele. Munca și focul sunt cauza și efectul energiei.

237. Să renunți sau să multiplici? Desigur, să multiplici cu dedicație deplină și bucurie, dar pentru Binele Comun. Dar cea mai mică aluzie la sectarism și limitare fățarnică va contraveni evoluției însoțite a comunității. Bucuria severă evită întunericul. Cărțile interzicerilor și limitărilor niciodată nu vor vedea Soarele!

Asimilarea conștiinței cu o robie servilă poate ajunge până la un asemenea nivel, încât fiecare cunoaștere nouă va părea o crimă sau o nebunie. Oare realitatea poate tolera limitările ignorante? Putem vorbi astfel, căci Noi nu suntem anarhiști, ci membri ai comunității.

De multe ori s-a vorbit despre disciplina voinței și despre ordinul conștiinței. De mult a fost dove-

dită vigoarea responsabilității. Acum trebuie să ne îndreptăm vigilența spre dezrădăcinarea limitării sectarismului și superstiției. Sectantul visează să ia puterea pentru a subjuga totul conștiinței sale inflexibile. Superstițiosul cel mai mult se teme ca nu cumva printr-o mișcare întâmplătoare să nu amintească de un ritual străin și foarte mult se gândește la sine. Superstiția și sectarismul sunt indicii ale unei conștiințe foarte joase, căci potențialul creativ e infim la cei cărora le este străin principiul înglobării.

E necesar, prin orice modalitate, de detectat superstiția și sectarismul. Nu vă sfiiți a vă opri la aceste întrebări, cu aceasta veți distruge minciuna și frica.

Comunitatea e vistieria tuturor posibilităților și a tuturor acumulărilor. Oricine restrânge hotarele și puterea comunității devine un trădător. Comunitatea – cupa bucuriei înSORITE!

238. Cărbunii incendiului se apropie în goană, lumea veche s-a tensionat. Cum de văzut cotiturile granițelor? Ele întretaie țări, orașe, case, familii, chiar și oamenii sunt separați prin gândire înjumătățită. Se merită oare de luat în considerare toate cotiturile lumii vechi?

În legende, giganții treceau mările, sfărâmând rocile monolite. Să ne asemănăm cu giganții și

monoliții gândirii. Înjumătățirea sfioasă să o risipim, altfel ea va pune stăpânire peste noi și ne va preda la o execuție rușinoasă prin lovirea cu registrele de contabilitate. Cunoaștem gândirea monolită.

Când arderile sunt puternice, să aveți o gândire de monolit.

239. Se întâmplă că cel mai incontestabil plan poate fi supus unor greutăți. Vor întreba: „Cum de găsit o soluție fără cheltuieli excesive de energie?” Poate exista o schimbare în esența planului sau după dimensiuni, sau după locație. Modificarea esenței planului echivalează cu trădarea. Reducerea planului în dimensiunile sale e asemenea miopiei. Soluția noastră va fi în schimbarea locului – astfel încât noile condiții să aprofundeze și mai mult semnificația de bază. Nu aprobăm principiul – a lupta și a muri. Mai curajos ar fi să nu pierzi puterile și să câștigi. Dar pentru aceasta e nevoie de înțelegerea deplină a corectitudinii aspirării, toată fermitatea tensionării.

Ne place tragerea cu arcul. Tensiunea de neclintit a coardei precede zborul săgeții. Spațiul cântă și spirala implicată în acțiune înmulțește utilitatea particulelor de materie. Astfel se forjează armura nouă.

Ce fericire, dacă poate fi găsit un loc nou, ce aprofundează potențialul celui precedent. Nu limi-

tați planul la o singură decizie a locului – importantă este esența planului.

Vom spune celor care se furișează și șoptesc noaptea, dar stau tăcuți ziua. Spuneți-le despre cuvintele demne, în caz contrar și noaptea se vor îneca în întuneric. Propuneți-le să reușească în viața nouă fără ordinul conștiinței. Noua viață încă e rău cioplită, esența evoluției încă nu e exprimată. Dar cine știe încotro merge, acela va ocoli noroiul drumului.

240. Poți oare să fii satisfăcut de o viață de îmbogățire personală? Poți oare să-ți atribui materia primară liberă ce saturează fiecare obiect? Fiți apți să simțiți necesitatea prezenței materiei în fiecare obiect. Deseori sunt de acord să recunoască materia în eterul îndepărtat, dar să recunoască materia în obiecte cotidiene prelucrate ei o consideră absurditate. Între timp, recunoașterea materiei înalte în fiecare obiect sporește înțelegerea tuturor detaliilor vieții.

Desigur, peste tot veți găsi neîncredere. Desigur, vor spune despre metafizica părerilor voastre, anume atunci când o să vă referiți la observațiile științifico-fizice. Nu acordați atenție discuțiilor neștiutorilor. Un lucru e important – de considerat Conlucrarea Mondială ca o necesitate a evoluției.

Necunoașterea, încăpățânarea, josnicia nu pot servi drept obstacole în stabilirea comunității. E necesar de a recunoaște imutabilitatea evoluției conlucrării. E necesar de a transforma fiecare oră din viață într-o mișcare necesară și vital progresivă. Oare se poate trăi ca șerpilor orbi?

Voi știți unde sunteți așteptați și cine speră să primească vestea voastră. Aceasta va înaripa calea voastră solitară și grăbită.

241. Când veți veni – veniți ca pentru totdeauna. Când veți pleca – plecați ca pentru totdeauna. Când veți veni – posedați totul, căci la toate ați renunțat. Plecând, lăsați totul, căci pe toate le-ați înglobat. Afirmati renunțarea, fiind în mijlocul averii. Afirmati posesia în mijlocul deșertului. Dacă vedeți setea de lucruri, potoliți-o.

Renunțarea verbală e precum gestul unei maimuțe. Întrebați interlocutorul, ce gândește despre comunitate? Afirmati înțelegerea reieșind din gândirea lui. Un cuvânt conține o mie de gânduri. E prea primitiv de a atribui cuvântului o expresivitate precisă. Numai compararea conceptelor poate determina calitatea gândirii. Întrebați: „Ce anume e cel mai inacceptabil pentru voi? Ce vă atrage cel mai mult?” Întrebați nu doar o dată, altfel cel mai necesar se va uita. Oamenii nu s-au obișnuit să definească

clar inacceptabilul. Omul arhaic nu e de acord, dar se teme să-și dea socoteală. Un copil e atras de ceva, dar nu știe cum să se gândească la cauza de bază. Noul secol are nevoie de claritatea responsabilității. Cât de necesar este de a forța oamenii să se gândească la cauza inadmisibilului! Manifestarea cauzelor este jumătate din stăpânire.

Posed, pentru că am renunțat.

242. Va trebui să vă întâlniți cu oameni care vor râde la fiecare cuvânt neînțeles de ei. Aparatul lor de percepere e acoperit cu rugozitățile ignoranței. De exemplu, dacă le vom spune: „Shambala”, ei vor considera acest concept real un fetișism al superstiției. Care sunt semnele timpului Shambalei? Secolul adevărului și al conlucrării.

Urmăriți, cum în Orient se pronunță cuvântul „Shambala”. Încercați, măcar un pic, să pătrundeți în ideologia acestui concept. Încercați să înțelegeți ritmul structurii vorbirii despre Shambala și veți simți o mare realitate, ce face strunele omenirii să vibreze puternic. Fie ca rațiunea să ajute a cântări valorile acumulate de cele mai bune aspirații. În cartea „Comunitatea” nu poate fi omis conceptul de Shambala.

Prieteni, înțelegeți, ce timp frumos și tensionant e acum!

243. Îndepărtându-vă de la munții Noștri, veți simți inevitabil tristețe. Baza psihică a acestei senzații este inevitabil sporită de imposibilitatea de a relata ceea ce a avut loc. În afară de cazurile excepționale, nimeni din cei care au fost la Noi nu va spune nimic.

Sfătuiesc celui care dorește să ajungă la Comunitatea Noastră să-și completeze cunoștințele. După educația școlară generală, oamenii din Occident de obicei părăsesc cunoștințele sau scot din cunoștințe un fir subțire de specialitate, în loc să țeară întreaga plasă a celor prinse.

Când Noi spunem: cunoașteți, Noi insistăm asupra unei viziuni multilaterale și asimilări a posibilităților.

Visul de a intra iarăși în valea montană, unde e posibil de sporit cunoștințele, va conduce permanent spre realizare. De amintit trebuie ca completarea de cunoștințe să curgă neîncetat. Cel mai important: păstrați aspirația ce conduce cu toate sistemele de cunoaștere.

Aspirația – cheia lacătului.

244. Adesea vă Spunem despre cei noi și despre cei tineri. Pentru totdeauna vom stabili că prin aceste concepte nu se subînțelege vârsta în ani, ci noutatea conștiinței și tinerețea aspirației. Lungimea bărbii nu are nicio semnificație și nu are nicio valoare afir-

mația de a fi minor. Flacăra aspirației nu depinde de corp. Magnetul substanței primare se manifestă independent de evenimentele care au loc. Desigur, conceptul de magnet depășește sfera fizică. Aplicați magnetul la domeniul psihic – și veți obține cea mai valoroasă observație. Asocierea ideilor are o anumită bază în unda magnetică. Dacă vom urmări mișcarea undelor magnetice, vom putea stabili avansarea ideilor în aceeași direcție. Calitatea ideilor poate fi diferită, dar tehnica de răspândire a acestora va fi similară. Un experiment cunoscut despre legătura magnetului cu gândirea oferă un exemplu temeinic al influenței energiei fizico-invizibile asupra procesului psihic. Calitatea magneților e diversă; aceștia pot fi acordați ca niște instrumente. Lungimea undelor magnetice este de neconceput. Acțiunea asupra oamenilor nu e după vârstă, ci după aspirația psihică. Pentru radiațiile îndepărtate, undele magnetice vor servi drept un conductor neobișnuit. Astfel am început cu orizonturile îndepărtate și terminăm cu aceeași sarcină îndepărtată a omenirii.

Observați, sistemul de expunere constă nu în uniformitate, ci în spirala stărilor diverse a unei singure aspirații.

Cugetați despre undele magnetice și aspirația psihică.

245. Adaptabilitatea este cel mai bun mijloc de păstrare a puterilor. Oamenii întreabă de multe ori cum să dezvolte această calitate. Dezvoltarea adaptabilității, desigur, are loc în fluxul vieții. Tuturor le e cunoscută senzația de hotare a sferelor. Când ieșiți dintr-un teatru pe o stradă sumbră, vi se pare că a avut loc căderea într-o sferă inferioară. Când după festivități solemne vă întoarceți la munca obișnuită, deveniți uimiți de tristețea cotidianului. Când după ger intrați într-o clădire frumoasă, ea pare a fi cununa perfecțiunii. Adaptabilitatea lentă generează o serie de percepții false. Această falsitate vă face timizi și stângaci. Oamenii se închină profund înaintea mirajului indus de afect. Ei își îngustează percepțiile în fața evenimentelor neașteptate; între timp, totul trebuie să fie invers. Obișnuiți-vă cu severitate să percepeți senzațiile contrastante, să stăpâniți evenimentele neașteptate. Totul e așteptat, pentru că totul e conștient.

Minciuna mirajului forțează oamenii să aibă frică de anumite expresii. Voi începeți să vă temeți de cuvântul „spirit”, deși știți că aceasta e o anumită stare a materiei. Speriați fiind, voi evitați cuvântul „Creator”, deși știți foarte bine că fiecare formație materială are creatorul său. Minciuna și frica sunt sfătuitoari răi. Se pot indica o mulțime de superstiții

ce seamănă maturii unor copii. Rugăm: abandonați toate superstițiile și cunoașteți în realitatea deplină. Păcat de cei care sar într-un picior. Această priveliște amintește o poveste, în care bona, pentru ca copilul să nu fugă, i-a insuflat că mersul într-un picior este un semn al viței nobile.

246. Omul care nu e liber, care gândește prin prisma sa, care acționează pentru el însuși, se scufundă într-un ocean de curenți falși. Chiar și vorbirea, ca o manifestare a exprimării exterioare, omul o remodelează după sine, în mod egoist. Atrageți atenția cum sunt schimbate accentele cuvintelor din limbi străine, contrar sensului și filologiei. Oamenii modifică sunetele străine potrivit obiceiului propriei lor țări. Căci înfumurarea ignoranței și disprețul față de vecin se resimt prin denaturarea vorbirii. A raționa și a pătrunde în sensul sentimentului unui vecin e incompatibil cu asprimea îngâmfării mărunte. Sentimentul iresponsabilității și al proprietății ne-eradicată creează feudalii contemporaneității noastre. Observați: cine denaturează sensul vorbirii prin schimbarea fără sens a accentelor, va fi un om lipsit de înțelegerea evoluției. Omul sensibil va prefera să folosească expresii simple, pentru a nu distruge un sens necunoscut pentru el. Nimeni nu poate asculta un mesager care denaturează sensul ordinului.

Cel ce judeci, uită-te la tine! Proprietarule pe nedrept, nu uita că pasiunea străină de posedare e doar o reflecție a ta! Ai grijă în primul rând de amplexarea propriei conștiințe. Dacă fiara proprietății nu a fost înghițită pentru totdeauna de conștiința ta, tu nu vei rămâne liber, fiind ademenit de mirajul Maya-ei. Acumulând cunoștințe, putem rezolva problema dificilă a posedării, în bucuria luminii.

Brutarului i se permite să mănânce toată pâinea, dar el nu face acest lucru. Omul care a conștientizat esența tuturor lucrurilor, nu are nevoie de ele. Conștiința trebuie să fie obiectul grijei primordiale. Percepeți totul în mod realist, în limitele întregii vieți.

Cel care nu e liber, care acționează pentru sine, se va scufunda într-un ocean de curenți falși.

247. Când fulgerul va frige aripile, când tunetul va tulbura auzul, când vor dispărea ancorele bunăstării, atunci va bate la ușă vestitorul Nostru. Zâmbetul îndestulării nu-i va deschide ușa. Buturuga înfumurării îi va închide intrările. Realitatea evidentă va apărea înaintea celui care dorește să primească oaspetele. Deși calea evoluției e neschimbabilă, totuși fiecare decide prin libera voință. Sabia se forjează, dar crește zgura mulțumirii de sine. Apar semne de stingere a luminii. În goarnă deja s-a forjat sabia. Afirmate sunt manifestările Lumii Noi

minunate. Murdărie încă e multă, dar cenușa zgurii e leagănul sabiei. Putem ști toate imperfecțiunile, dar calomnia împotriva Lumii Noi va fi o piatră în cale. Dragonul încă zace în viață. Fiecare sabie trebuie să se ridice din cenușă. Creasta Dragonului a ascuns lumile îndepărtate. Inamicul a închis intrarea în Lumea Luminii, dar stelele vor apărea prin fisurile crestei. Groapa de gunoi nu deprimă, dar creasta de aur a Dragonului se înalță ca o momeală. Să acceptăm toate săbiile îndreptate spre Dragon și să le numărăm cu atenție.

E timpul pentru a pregăti Drapelul lui Maitreya.

Cine a spus că timpul lui Maitreya e fără fulgere și fără vârtej?!

Preferăm să vă testăm în timpul zborului.

248. Cu greu se prăbușește căsuța prejudecăților vechi. Înainte de toate să ținem minte că e imposibil de a reține nașterea fructului copt. Să revedem paginile istoriei. A venit timpul eliberării gândului – și s-au înflăcărat rugurile, dar gândul s-a revărsat. A venit timpul popoarelor de a conduce – și au început tunetele execuțiilor, dar s-au deșteptat popoarele. A venit timpul dezvoltării tehnicii – s-au îngrozit retrograzii, dar s-au mișcat mașinile, pulsând în ritmul evoluției. Acum a venit timpul pentru conștientizarea energiei psihice. Toți inchizitorii, retrograzii,

conservatorii și ignoranții se pot îngrozi, dar posibilitatea noilor realizări ale omenirii s-a copt în toate oportunitățile nenumărate ale puterii. Inchizitorii și retrograzii pot construi închisori și aziluri de nebuni, care vor fi utile pentru ei înșiși mai târziu sub forma coloniilor de muncă. Dar etapa maturizată a evoluției nu poate fi amânată. La fel cum omenirea nu poate fi lipsită de toate căile de comunicare.

Cel ce neagă evoluția se poate retrage în sihăstrie și visa la dulciurile regresului. Dar însăși viața, însăși realitatea vor indica noile manifestări incontestabile. Însă numai mintea lucidă a unui realist va plasa aceste manifestări într-o schemă concepută științific. Iar toți misticii miopi și pretinșii cărturari mici vor fi în locul ignoranților. Drapelul energiei din nou conștientizate e ridicat. Fiecare achiziție nouă trebuie să umple cu bucurie fiecare inimă. Gândirea comunitarului trebuie să palpate la posibilitățile unor noi studieri utile ale realității.

Noi chemăm la cunoaștere, pentru că numai cunoașterea poate ajuta la înglobarea complexului de contradicții aparente. Legile Marelui Aum sunt identice în toate condițiile.

Să știți, să știți, să știți – altfel căsuța vechilor prejudecăți nu se va distruge.

249. Nu întârziați cu studierea energiei psihice. Nu întârziați cu aplicarea ei. În caz contrar, un

ocean de valuri va rupe toate digurile, transformând curentul de gândire în haos. Aplicați sloganul: „Cine nu întârzie, nu va întârzia”. Nu respingeți regula realistului despre precizia muncii. Fără întârziere și în claritatea gândirii e posibil a distinge construcțiile comunităților.

Spuneți prietenilor, cât de restrâns e timpul, cum ce-i pierdut nu se întoarce. Spuneți, cum Învățătura comunității trebuie să înainteze în acord cu manifestările energiei. Greșeala obișnuită e în faptul că se încearcă separarea construcțiilor sociale și a celor științifice. E dificil să ne imaginăm un savant în afara societății. În timpul accelerării evoluției, ne putem oare imagina să rămânem în izolare? E posibil oare să ratăm fulgerele? Fără frică și fără jelire de sine trebuie de acceptat povara vigilenței. Nu există oboseală, când la porți e pustiire; când puterea energiei psihice poate năvăli precum un curent irezistibil. Comparați-vă cu Olanda, unde nivelul mării e adesea mai înalt decât cel al pământului. Ce vigilență permanentă trebuie să fie în paza canalelor și digurilor!

Acceptați fluxul de energie psihică ca un val roditor. Pierderea acelor posibilități reprezintă pentru comunități un prejudiciu ireparabil. Lăsați lumea veche să aibă frică de studierea energiei

psihice. Voi, însă, cei tineri, puternici și lipsiți de prejudecăți, cercetați cu toate mijloacele și acceptați darul ce stă la porțile voastre.

Priviți cu ochi de vultur și cu salt de leu stăpâniți puterea sortită. Nu întârziați! Manifestați râvnă spre Învățătura realității.

250. Manifestarea energiei atomice e legată de cercetarea energiei psihice și de studierea teoriei magneților. Fără acești factori putem însuși numai anumite manifestări ale energiei primare. Aprig trebuie de aspirat spre simplitate în căutări.

Spuneți-le să exprime cu ardoare dorința de a lega firul a ceea ce este fizic vizibil cu ceea ce este fizic ponderabil, dar de obicei imperceptibil pentru ochi. Realizați un experiment cu fotografierea radiațiilor fizice și a formațiunilor. Tonurile luminoase ale radiației se vor manifesta chiar și când fotografiați la lumina zilei. Astfel de imagini pot impresiona mărunții negatori. La fel, ați putea să indicați câteva experimente cunoscute de voi, dar vor fi suspectate de minuni. Pentru copii, chiar și masa de cină pare a fi o minune nemaiauzită. Noi, însă, cunoscând nărvurile copiilor, vom vorbi cu termenii științifici de ieri.

E ciudat de observat pe ce căi neașteptate se apropie omenirea de intrările noi. Tactica de apropiere a adversarului poate fi uimitor de complicată.

E imposibil de ghicit, cum se va descurca gândirea veche, pentru a nu-și distruge căsuța cărților de joc.

Unde-i însă sfârșitul? Dar asemenea unui ciocan lovește Infinitul. Acel Infinit, de la care, prin cunoașterea curajoasă, cresc aripi. Nu vă indignați de ascensiunea lentă a unor caractere – ele se tem să pară ridicole. Alții caută propria abordare în expresiile lor individuale. E mult mai bine așa, de parcă ei singuri au descoperit. Dar să treziți căutările. Lăsați-i să manifeste propriile presupuneri. Lăsați-i să acumuleze experiență în deplină individualitate.

Lacrimii credinței Noi preferăm vigilența experienței.

251. Industria contemporană și întreaga producție a obiectelor au devenit atât de dezechilibrate cantitativ și calitativ, încât exclud în prezent posibilitatea unei distribuții corecte a lucrurilor. Distribuția forțată și inconștientă generează viclenie și minciună. De așteptat oare posibilități noi în inacțiune sau de aprofundat conștiința în esența lucrurilor? Țineți minte cuvintele lui Buddha despre ucenicul înconjurat de lucruri și care a conștientizat renunțarea la proprietate. Nu trebuie să încerci a lua cu forța lucrurile și astfel a crea o pasiune pentru vechituri. Principală e realizarea rațională a sarcinii educaționale privind semnificația înjositoare a proprietății.

Nu contează că cineva va rămâne în fotoliul său. E important ca tinerii să conștientizeze absurditatea propriului fotoliu. E necesar ca această conștientizare să se manifeste nu ca o renunțare, dar ca o cucerire liberă. Când fără viclenie oamenii vor afla despre ne-practicitatea proprietății, atunci va crește un colectiv de conlucrători.

252. Respirația otrăvitoare a proprietății poate fi distrusă numai printr-un program școlar bine gândit. Nu există literatură împotriva proprietății. Doar câțiva au învins dragonul vechitirii. Dar mulți visează la achizițiile personale. Cât de veridice trebuie să fie comparațiile istorice! Cât de strict trebuie să fie alese detaliile biologice, pentru a arăta ilegalitatea și inutilitatea proprietății. Legile particularităților materiei mărturisesc cum proprietatea nu corespunde naturii omului.

Înțelegeți, trebuie de aprofundat cuceririle temeliilor de eliberare. Fiți apți să priviți curajos în fântâna ce nu e tare adâncită – cât de repede va mucegai suprafața și măcăcinile vor da spini deasupra apei stătute.

Aprofundați cele începute!

253. Cu adevărat, imaginația e doar o oglindire. Nimic din nimic nu se naște. E dificil să ne imaginăm indestructibilitatea în spațiu. Distrugerea între-

gilor manifestări pătrunde în mod evident în creier. Distrugerea întregilor epoci devine evidentă. Cum însă de înțeles realitatea densificării spațiului? Multe semne sunt în fața ochilor, dar oamenii nu știu să asocieze cele ce se întâmplă. Să luăm un exemplu: deja se știe cum energia psihică poate imperios să bată la omenire. Deja se observă manifestarea unor boli stranii, când energia vitală se scurge fără cauze vizibile. Dar această cauză și consecință nu sunt contrapuse. Astfel, cazul cunoscut de voi v-ar putea învăța, cât de necesare sunt studierea și aplicarea energiei psihice. Un val de energie psihică ar întoarce vitalitatea și ar da o nouă bucurie a existenței. Dar pentru aceasta e necesar de conștientizat energia psihică, altfel spus, de intrat în ritmul evoluției. În loc de asta, bolnavii sunt îmbuibați cu mixturi. Acolo unde e ușor de ajutat, acolo oamenii încep să se pregătească supus pentru moarte.

Când Noi chemăm spre conștientizarea energiei psihice, Noi nu ne gândim să transformăm oamenii în magicieni, ci doar indicăm cea mai apropiată treaptă a evoluției și în numele comunității să nu fie ratat termenul. Grăbiți-vă să acumulați puteri și astfel să ajutați celei mai apropiate evoluții.

Desigur, evoluția se va înfăptui, dar de ce să fim striviți, când e sortit cântecul bucuriei?!

254. Dacă veți vedea pe drum un obiect prețios, acoperit cu noroi, nu veți trece înfumurat. Veți lua ce ați găsit și veți curăța noroiul de pe el. De asemenea, când veți întâlni un om valoros, acoperit cu noroi, vă veți opri din mers și îl veți curăța. Datoria membrului comunității e de a afirma dreptatea. Învățătura nu poate respinge valorile adevărate. Comunitatea nu poate judeca – el e al nostru sau nu e al nostru. Comunitatea spune: el e valoros pentru evoluție sau nu e valoros. Alegerea cea mai severă e conform esenței. Comensurabilitatea severă obligă de a păstra comorile adevărate. În apărarea valorilor nu pierdeți timpul. Fiecare oră contează. Și renunțați la cuvintele de incertitudine. Și fiecare valoare pentru voi e ca vela pentru corabie.

În mod evident, înaintea voastră sunt aruncate în noroi valori mari. În mod evident sunt desconsiderate căile spre Comunitatea Mondială. Fiecare poate trece peste cea mai mare nenorocire, dacă există încredere în Vigilența Comunității. Trebuie de păstrat această încredere, în caz contrar – sfârșitul!

Precum curățați diamantul nearătos găsit, la fel să curățați și noroiul de pe fața marilor muncitori.

255. Să nu susțineți discuțiile aprige cu cei neștiutori. Manifestați o tăcere evidentă, dacă știți că interlocutorul este inadecvat. Adeveriți prin tăcere

cunoașterea voastră. Oamenii străini nu vor întuneca vederea voastră. Învățați prietenii voștri tineri să păstreze tăcerea, când nu există punte spre conștiință. Învățați-i doar o singură dată să ridice sabia, dacă va zbura săgeata insultării.

256. Urletul trebuie auzit fără tremurare. E necesar de înțeles, unde-i sursa urletului. Urechea trebuie să distingă urletul tigrului de strigătul victoriei. Frânturile de strigăte trebuie cu intensitate apreciate de conștiința umană – acel râu zgomotos trebuie de trecut. Valoarea căii printre strigăte e mult mai mare, decât goarna singurățății.

257. Manifestarea bolilor poate fi înțeleasă ca injecții cu soluție de substanță atot-umană. Se vede clar că oamenii cu conștiință dezvoltată sunt adesea bolnavi. Durerea de cap, afecțiunile ochilor, ale dinților și ale membrilor se referă la domeniile psihice. Ați auzit acest lucru demult. Cancerul, tuberculoza, bolile ficatului și ale splinei, precum și dilatarea inimii – toate acestea rezultă din dezechilibrul centrilor psihici. Numai aplicarea energiei psihice poate apăra cei mai buni oameni. În caz contrar, ei absorb ca bureții excesele omenirii.

Nu în zadar insistăm asupra conștientizării energiei psihice – a venit timpul!

258. Ne vom întoarce încă o dată la mirajul Maya. În mod clar, înaintea voastră va apărea inuti-

litatea evidentă a lucrului asupra umanității. Cât de evidente sunt trăsăturile umilirii reciproce! Cât de evidente sunt ipocrizia și minciuna! Cât de sufo-cantă e ignoranța și mortifiantă e lenea! Acest miraj evident acoperă orizontul realității. Dar, ca elefantul alb al lui Maitreya, vine realitatea. Când minciuna și îngâmfarea s-ar părea că domnesc, anume atunci se înfăptuiește marea rotație a evoluției. Șoptitorul nocturn în întuneric va pleca.

Cu cât mai puternic e tunetul, cu atât mai puternic a fost fulgerul. Toți afirmă: Noul Secol vine în furtună și fulger. Pentru fulger e nevoie de energie pozitivă și negativă. Dacă Maya nu va prezenta evidentul negativ, atunci cum va străluci sabia realității pozitive?

Vom spune pe scurt: niciodată pe planetă n-a fost înălțat gândul despre conlucrare, ca în prezent.

Veți vedea toate mirajele și veți cunoaște realitatea imuabilă a apropierii Conlucrării Mondiale. Forța interacțiunii trebuie să fie măreață. Strălucirea ciocanului fulgerului trebuie să fie orbitoare și tunetul trebuie să fie asurzitor. Fiecare manifestare evidentă trebuie să slujească realității imuabile.

Fie ca prietenii voștri să lumineze conștiința cu fulgerul realității. Mai mult nu ne vom întoarce la mirajul Maya și nu vom visa să potolim setea din

lacurile sale iluzorii. Manifestarea evoluției e imuabilă. Conștiința imuabilității va lumina calea voastră!

259. Vor întreba: „Cum de numit metoda Învățăturii?” Metoda de deschidere a căilor. Următoarea etapă va fi deschiderea centrilor. Simțul lăuntric trebuie să sugereze, cu câtă grijă trebuie ocrotită individualitatea. Cel mai puțin potrivit e sistemul de lecții obișnuite.

Pot exista chemări către majoritatea oamenilor, dar construcția are loc prin conversații individuale. Unul dintre Învățătorii Noștri, de obicei, doar începea propoziția, lăsându-l pe ucenic să finalizeze gândul. Astfel El acorda co-gândirea liberă.

Principiul libertății de abordare, libertății slujirii și muncii trebuie să fie protejat. Manifestarea dificultății începutului servește drept semn al imperfecțiunii. Afirmarea manifestării înțelepciunii va fi în reperatele ferme ce înconjoară figura proiectată a cunoștințelor.

Deschizând ușa corectă, vom da direcția corectă.

260. Să afirmăm dreptatea. Fiecare va primi câștigul său. Cel aprig, cel curajos, cel fricos, cel leneș – toți vor veni după plată. Calmați-i, spălați-i și arătați-le intrarea. Cine poate înțelege, acela va bate până i se va deschide.

Învățătorul simte, scutul se încinge. Are loc reali-

zarea basmului predestinat. Pe Pământ trec simboluri și prevestiri – doar cel surd nu va tresări. Eu frumusețea o simt. Învățătura e manifestată într-un mod deosebit: la fel de unitară, dar irepetabilă, spre același scop, dar într-un zbor nou, evidentă și invizibilă. Astfel se poate determina etapa Lumii Noi.

Când casa ardea, oamenii încă mai jucau în zaruri și considerau fumul incendiului – fum al vetrei.

Numărați orele, pentru că acum nu mai e posibil de numărat zilele. Chiar nu auziți cum vuieste valul?!

261. În viața fiecărei comunități poate apărea situația când dezvoltarea pe o singură direcție poate dăuna rezultatului. Atunci conducătorul trebuie să găsească un parcurs cu sarcini noi, suficient de ample pentru a absorbi disensiunea. Nu vom numi disensiunea „competiție” sau cu cele mai negative denumiri. În strâmtorile periculoase corăbiile trec câte una, la fel și în dezvoltarea comunității poate apărea nevoia de dezmembrare a mișcării participanților. În loc de o daună posibilă, va rezulta o însușire a domeniilor noi. Când mușchii se umflă, fiți apți să dați ieșire energiei. Dacă nu va fi preîntâmpinată restrângerea mișcării, atunci va fi asigurată dezbinarea.

Manifestarea diversității sarcinilor e necesară, în caz contrar se vor ciocni forțele conștiinței ascen-

dente. De conducător depinde ca forțele utile să nu se transforme într-un borcan cu scorpioni. Din fericire, sunt atât de multe sarcini, încât nu e dificil de a direcționa forțele spre o problemă urgentă. Adesea creșterea forțelor se confundă cu antagonismul. De multe ori, în loc de folosirea liniștită a posibilității se preferă aprinderea cărbunelui urii.

Recomand tuturor comunităților să nu rateze acest moment psihologic și să dea la timp o sarcină nouă. Simt cum e posibilă evitarea complicațiilor, garantând victoria prin cele mai practice metode. Învățătura realității trebuie să corespundă complexității ample a cursului evoluției. Manifestarea noilor structuri ale lumii trebuie să fie protejată cu fermitate.

262. Cu tristețe îi privim pe cei care nu au formulat cuvinte destoinice. A mai fost dată o oră pentru întărire, dar fantomele au umbrat realitatea și oportunitatea a fost omisă. Unde însă, pe ce drum veți întâlni vestitorul? Câte mări veți înota pentru a recupera un singur cuvânt neuzit? Cum poate fi atrasă înapoi oportunitatea pierdută? Ca o casă fără stăpân stau gândurile neaplicate! A izbucnit o lumină neobișnuită, dar a fost luată drept o lumânare de masă. Aspirația pe calea neobișnuitului a fost considerată un terci obișnuit. Acum va trebui de căutat și de

bătut la uși. Nimeni nu va ajuta, căci cauza a produs efectul.

Indicați prietenilor să urmărească vigilent, asemenea unui șoim, scânteile posibilităților. Găsiți timp pentru a înțelege, cât de neașteptat vine vestitorul, cum satisfacția închide ochii. Adevărat, fiecare mesaj pierdut devine o povară grea, de aceea reacționați la timp.

Nimeni nu va spune: „Întâmpinați rău primul vestitor, ca al doilea să ajungă mai repede”. Lumea are o singură speranță – cum să ocolească neobișnuitul și să acopere cu cenușă vestea despre conștiința nouă. Găsiți cuvinte demne!

263. Testarea și privarea.

Cât de solemn și emfatic împodobesc oamenii aceste concepte! Dar voi știți că testarea e îmbunătățirea calității și privarea e dobândirea posibilităților. Se testează omul pe sine, cunoscând proprietățile materiei necunoscute pentru el. Omul se lipsește de ignoranță și astfel deschide pentru sine posibilități noi. Acolo, unde pentru ignoranță e deznădejde, acolo pentru cunoaștere e apropierea bucuriei triumfătoare.

Vor spune: „Noi pentru comunitate am renunțat la bucurii”. Răspundeți: „Ce cimitir e comunitatea voastră, dacă e limitată doar la uleiul de post!” Cât

de plângărețe și posomorâte sunt privările! Cum le curg ochii după bunătățile interzise!

Privarea nu Ne este cunoscută, pentru că înglobarea exclude privarea. Învățătura Noastră vede lumea ca fiind bogată, veselă și captivantă. Nicăieri nu sunt indicate lanțuri și biciuiri. Precum o corabie plină cu comori merge comunitatea cea indicată. Luminos strălucește cunoașterea nenumăratelor proprietăți ale materiei. Materia zilei de ieri se îmbracă într-o țesătură de energie radiantă, ce nu are nevoie de un nume nou, dar pătrunde în tot spațiul și palpită prin curcubeul bucuriei omenești.

Încotro însă s-au dizolvat privările și testările sumbre, când un electron din substanță poate revărsa un întreg flux de har?

Numărați orele de apropiere a soluțiilor noi!

264. Înainte de plecare acceptați o scurtă îndrumare; ea nu va constrânge drumeții. Cunoscând locul de aflare al conlucrătorilor, niciodată nu veți rămâne în singurătate. Ar fi absurd să lăsați conlucrătorii în neștiință. Ce însă impune oamenii străini să nu creadă în relația cu Comunitatea Noastră? Sau ignoranța totală, sau invidia. Ei doresc să fie admiși la Aparatul Central, neavând nici cea mai mică idee cum să se folosească de Acesta și fără a se gândi cât de responsabilă e apropierea de Sursa de Energie.

Afirmarea Învățăturii vieții permite să ne apropiem de pârghiile cele mai periculoase. Dar fără experiență practică nicio explicație nu va ajuta.

Cum se poate extinde conștiința, dacă nu se aplică experiența anterioară? Desigur, poate fi o străluminare, dar acest fapt e atât de rar întâlnit, încât nu-l menționăm. Dar și cunoașterea din experiență trebuie scoasă la suprafață, altfel ea va rătăci ca fulgii reacțiilor eșuate. Printre monotonia zilnică doar puțini simt realitatea Cosmosului. Printre aceste manuscripte de nașteri, boli, necazuri și decese, puțini vor găsi manuscriptul căii fără sfârșit și fără început. Cum să-i spui celui flămând despre eternitate? Reieșind din prezent, el își va imagina o foamete veșnică. Cine însă și unde însă, frângând întâi pâinea, va duce la eternitate? Pâinea Pământului și Cunoașterea se manifestă numai în conlucrare.

Conlucrătorule nou, arde oare în tine bucuria la gândul despre comunitate?

265. Când direcția e determinată, când conștiința e verificată, când fermitatea e cântărită, atunci trebuie de găsit cuvântul care exprimă etapa. Lumina-forță ce arde întunericul – astfel a fost definită perioada actuală de trei ani. Dar printre aceste perioade de trei ani s-a încheiat perioada străluminării de șapte

ani. La fel de scurt putem defini o nouă perioadă de șapte ani: „lupta” e numele ei. E o luptă în conștiință deplină, în fermitate lipsită de retragere.

Voi știți despre reînnoirea organismului la fiecare șapte ani – aceleași faze se pot observa în acțiuni. Acum lupta indicată va primi un sens nou. Omenirea a protestat zgomotos la imposibilitatea de a rămâne în ignoranță. Singura ușă pentru a progresa rămâne comunitatea. Deși interpretările comunității sunt diverse și variate, direcția lor e una. Depărtându-ne de malul vechi, inevitabil omenirea va ajunge la aceeași stâncă indicată, evolutivă și verticală a Lumii Noi. Numai orbii nu observă accelerarea fără precedent a simptomelor evoluției. Fiecare ramură a vieții indică la dezvoltarea conceptelor. Manifestările termenelor sunt stabilite nu în laboratorul secret, dar în viața de zi cu zi. Vârtejuri întregi de energie mondială luminează calea viitoare. O astfel de manifestare a energiei, desigur, e susținută de toate elementele. Năzuința spre evoluție îi va obliga pe toți să se ridice în lupta lumilor.

Cei care vorbesc despre venirea construcției pașnice, nu cunosc termenele. Lupta răspunde la curentul cosmic.

Plecați nu într-o oră liniștită, ci în zorii Lumii Noi. Dorim să vă dăm la drum un magnet ca semn al

studierii proprietăților încă ascunse ale materiei. Vom da încă o bucată de meteorit, în care se află metalul Morii. Acest fragment o să vă amintească despre studierea energiei de bază, despre marele Aum.

266. Noi ne comportăm cu grijă față de aspirațiile voastre și așteptăm față de Noi aceeași sensibilitate.

Noi vă protejăm pe toate căile și putem aștepta aceeași grijă.

Acolo unde poate fi cel puțin un germene de conlucrare, acolo e nepotrivită respingerea. O minte sobră distinge în mod clar prietenii.

În obiceiurile Noastre se cuvine de a epuiza toate argumentele, înainte de a tăia.

Nu Văd obstacole în conlucrare, dar putem forma zece grupări noi. Căci conștiința Conlucrării Mondiale trebuie să crească. Încăpățânarea ignoranței nu va fi un obstacol.

Cărțile voastre se află în arhivele Noastre. La fel stau lucrurile și la voi cu cărțile Noastre? Putem răspunde despre cărțile voastre. Le-ați citit oare pe ale Noastre?

Noi punem cunoștințele la temelia Comunității, nelimitându-le. Experiența și bunăvoința le Punem la temelia Comunității. Noi oferim cele mai bune condiții pentru ascensiunea prietenilor. Să aflăm intențiile voastre față de Noi.

267. Doi marinari au naufragiat și au fost aruncați pe o insulă pustie. Ambii aproape că au murit de foame și de groază, căci se considerau pentru totdeauna izolați de lume. O navă i-a luat. Și pe insulă a fost construit un far puternic. Aceiași doi marinari au rămas la far, pentru a sluji întru salvarea celor naufragați. Acum starea lor de spirit s-a schimbat. Ei erau fericiți, oferind lumina salvatoare, și nu se mai simțeau izolați de lume. Prin urmare, conștientizarea comunicării cu lumea și a folosului pentru ceilalți transformă complet oamenii. Cauza Comună e garanția succesului.

268. Viu e cel care dorește să trăiască. Uimitoare e abilitatea de a rezista creșterii pericolului, când sensul vieții e clar. Nimeni nu se poate afirma doar prin ordonanțe neînsufletește. Violența e o rămășiță a trecutului. E necesar de aspirat spre alte măsuri eficiente. Studiarea energiilor va indica câte posibilități subtile sunt oferite omenirii. Însă trebuie de reținut că cele mai groaznice explozii se pot produce de la o singură atingere sau zguduire – astfel se întâmplă cu cele mai primitive substanțe explozive. Atunci ce se poate spune despre cele mai puternice energii subtile? Gândul e printre aceste forțe desconsiderate.

269. Viața va deveni mai puternică nu prin mecanică, ci prin ideile vieții în comun. Omul care se

alătură unei localități, nu poate fi dușmanul tuturor vecinilor. Trebuie să se stabilească relații bune, dar numai conlucrarea va conduce la un bine efectiv. E necesar de adoptat un schimb rațional – astfel vom ajunge la ceea ce se numește „cooperativă”. Dar cooperarea nu va fi durabilă, dacă la bază vor sta ascunderea și lăcomia. E nevoie de încredere. Întovărașirea bazată pe încredere a fost prima formă a cooperativei. Desigur, totul trebuie să se perfecționeze. Astfel, de când știința a dat atât de multe realizări noi, viața în comun poate deveni nu doar o chestiune de afaceri, ci și una cordială. Etica Vie va intra ca un început de consolidare.

270. Este necesar să ne întărim unul pe celălalt. O întregă știință poate fi întemeiată pentru a elucida acțiunea energiilor. Însăși energia psihică, specifică fiecărui om, necesită igienă. Nu trebuie de presupus sub acest fapt ceva supranatural – viața nouă cunoaște esența în toată infinitatea. De aceea trebuie luminos și clar să ne alăturăm afirmării vieții în comun ca temelie a lumii.

271. Cooperativa nu e o prăvălie, ci o instituție culturală. În ea se poate face și comerț, dar baza trebuie să fie una de luminare. Numai în această direcție se poate aplica cooperarea la viața nouă. Nu e ușoară o astfel de unire, oamenii s-au obișnuit să

combine comerțul cu interesul personal meschin. O astfel de eroare e dificil de deznădăcinat. Dar neîntârziat, prin intermediul educației școlare trebuie explicată semnificația schimbului sănătos. Câștigul nu înseamnă mercantilism. Plata pentru muncă nu e o crimă. Se poate vedea că munca e unica valoare justă. Astfel se poate, fără șocuri și confuzii, de explicat totul sub drapelul Luminării și Păcii.

272. Pacea este cununa conlucrării. Cunoaștem multe concepte echivalente: conlucrare, colaborare, comunitate, cooperativă – acele temelii cordiale unificatoare sunt precum farul în întuneric. Oamenii nu trebuie să se sperie la gândul fericirii celor apropiați, dar trebuie să se bucure, pentru că fericirea aproapelui e fericirea noastră. Eroii spirituali nu părăsesc Pământul, până când nu sunt tămăduite suferințele. O comuniune întregă poate vindeca cu ușurință rănila prietenului – doar trebuie de dezvoltat arta de a gândi în numele binelui. Și acest lucru nu e ușor în cotidianul agitat. Dar exemplele eroilor spirituali pot încuraja și insufla forțe noi.

273. Câtă suferință îi trebuie omenirii, înainte de a-și da seama de avantajul unității. Cele mai distructive forțe sunt îndreptate spre a umbri începuturile de unificare. Fiecare unificator e supus individual unui pericol. Fiecare pacificator e ponegriț. Fiecare

muncitor e luat în răs. Fiecare constructor e numit nebun. Astfel, slujitorii descompunerii încearcă să șteargă de pe fața Pământului drapelul Luminării. Munca e imposibilă când este dușmănie. Construirea e de neconceput în mijlocul exploziilor de ură. Comuniunea se luptă cu cei care urăsc oamenii.

Să păstrăm în memorie aceste Legi vechi.

274. Pot oare exista în comunitate comuniuni de femei, bărbați și copii? Desigur, pot exista. Comuniunea adevărată poate fi împărțită pe mai multe categorii de vârstă, sex, ocupație și mod de gândire. Trebuie ca asemenea ramuri să crească sănătoase și nu doar să nu împiedice aspirațiile oamenilor, dar și să se ajute reciproc; pentru ca ajutorul să fie benevol. Trebuie de contribuit la fiecare unificare rațională. Anume când conlucrările sunt variate, doar atunci prosperarea e posibilă. Nu punem cătușe, dar lărgim orizontul. Fie ca copiii să asimileze cele mai aprofundate însărcinări. Fie ca femeile să ducă sus Drapelul predestinat. Fie ca bărbații să ne bucure pe Noi, Orașul construind. Astfel, deasupra celor efemere vor apărea semnele Eternității.

275. Când însă se vor complica calculele și se va întuneca Infinitul, atunci din nou își vor aminti cel mai simplu principiu: de la inimă la inimă – aceasta e legea conlucrării, comunității, comuniunii.

Muncitorule, tremură sau se extinde conștiința ta, când energia se transformă într-un ocean de lumină?!

Muncitorule, se îngrozește sau triumfă inima ta, când în fața ta apare Infinitul?!

Vocabular

Agni Yoga; Etica Vie, învățătură spirituală ce conține în sine o sinteză a științei, filosofiei, religiilor mondiale și practicilor yoghine (cu excepția hatha-yoga). În traducere din sanscrită, „agni” înseamnă foc, iar „yoga” este unire. Focul este simbolul rațiunii, de aceea Agni Yoga mai este numită și „Învăătura despre gând”. Energia gândului este forța creatoare fundamentală în Univers și Agni Yoga învață despre cum aceasta poate fi stăpânită. Lucrarea este scrisă în stilul spiralat mantram – stilul scripturilor sfinte. Textul este expus în ritmul Focului, astfel încât Agni Yoga ia conștiința omului de la nivelul la care se află și, comensurând cu acumulările lui, îl conduce pe spiralele sale, ridicându-l la o înălțime maximă posibilă.

Amrita (sanscr.), băutură cerească sau mâncarea zeilor, dăruitoare de nemurire; elixirul vieții. Amrita constă din sedimentarea celor mai subtile energii. Realizarea existenței conștiente sau păstrarea conștiinței depline în toate învelișurile și în toate sferile este cea mai mare realizare a unui Arhat. Aceasta este Amrita sau adevărata nemurire.

Arhat (sanscr. „vrednic”), 1. unul dintre titlurile onorifice ale Mântuitorilor omenirii, Marii Învățători. Numai în cazul unui om-Dumnezeu sau al unui Arhat, când raținea este unită cu conștiința spirituală, pot fi folosiți termenii: clar-cunoaștere, clarviziune, claraudiență;

2. în budism, cel care este liber de nașteri noi și are dreptul de a alege: fie merge în Nirvana și nu se mai reîncarnează în samsara, fie rămâne pe Pământ și urmează calea unui Bodhisattva.

Astral, unul din cele șapte planuri ale conștiinței colective din jurul Pământului. Este lumea emoțiilor, sentimentelor și dorințelor. În om corespunde corpului astral. Din păcate, în prezent e murdărit de dorințe și emoții exagerate și impure.

AUM, OM (sanscr.), 1. cel mai sfânt dintre cele mai sfinte cuvinte, întrucât se consideră că prin acest cuvânt a fost creat Universul. A este Gândul-Temelia, U este Lumina-Începutul, M este Taina, Sacrul. Universul nu e nimic altceva, decât o formă după care se află ideea sau „Cuvântul” („Logos”), {„La început era Cuvântul...” (Ioan 1:1)};

2. unitate de trei litere, simbol al treimii ca realizare a rugăciunii ce aduce organismul celui care o pronunță într-o rezonanță armonioasă cu vibrațiile Lumii Superioare, ceea ce poate contribui la pătrunderea în el al unui aflux de energie psihică înaltă. „Amin” în creștinism nu este nimic altceva, decât o variantă modificată a „AUM”.

Aură, 1. în fizică – radiația undelor electrice de la un obiect sub forma unei aureole invizibile în jurul acestuia. O substanță subtilă, invizibilă sau un fluid ce se emană din corpurile oamenilor și animalelor, precum și din lucruri (și orice obiecte materiale – clădiri, regiuni, orașe, grupuri de oameni, omenire, Pământ ș.a.m.d.). Este o evaporare psihică, la care participă atât mintea, cât și corpul. Fiecare carte, fiecare scrisoare poartă în sine o aură întregă;

2. câmp electromagnetic de energie în jurul omului. Fiecare gând, fiecare emoție și senzație se reflectă și se înregistrează sub formă de radiații pe aură. Aura este țesută din energii și de aceea acționează nu doar asupra tuturor ființelor, dar și asupra a tot ce o înconjoară. Nu există nimic, asupra căruia aura să nu acționeze, îndeosebi aura unui om conștient. Puterea de acțiune a auri este direct proporțională cu forța energiei psihice în om.

Avatara (sanscr.), încarnare divină a unui Zeu sau a unei alte Ființe elevate, care s-a desăvârșit dincolo de limitele nevoii de reîncarnări, în trupul unui muritor obișnuit. Există două tipuri de avatara: născut dintr-o femeie și lipsit de părinți (anupapadaka).

Centru; Chakra (sanscr. „roată”), centru yoghin al puterii și al conștiinței în corp. De obicei se enumeră șapte chakre principale:

- 1) Muladhara-Kundalini – se află la baza coloanei vertebrale;
- 2) Swadhisthana-chakra – se află în abdomen, între baza coloanei vertebrale și ombilic;
- 3) Manipura-chakra, sau plexul solar;
- 4) Anahata-chakra, sau centrul cupei;
- 5) Vishuddha-chakra, sau centrul laringelui;
- 6) Ajna-chakra, sau al treilea ochi;
- 7) Brahmarandhra-chakra, sau centrul clopotului în creștetul capului.

Karma (sanscr. „acțiune”), fizic – acțiune; metafizic – legea răsplății – legea cauzei și a efectului, conform căreia soarta unui om sau a unui colectiv de oameni, soarta

civilizației planetei sau a oricărui obiect în Univers se formează ca rezultat a tuturor faptelor sale bune și rele, prin sentimente, gânduri, intenții și aspirații. Controlându-și conștient gândurile, sentimentele, acțiunile și, menținându-le într-un aspect pozitiv, omul acumulează un potențial energetic ce formează o karmă bună și, respectiv, o soartă bună.

Mahatma (sanscr. „suflet măreț”), Adept de nivel superior care, obținând control deplin asupra principiilor sale inferioare, posedă cunoștințe și putere corespunzătoare aceluși nivel, pe care l-a realizat în evoluția Sa spirituală. Mahatma este Sufletul ce și-a încheiat calea pământească și lucrează întru Binele lumii pe alte planuri ale conștiinței.

M.: **Mahatma Moria, Învățătorul Moria**, unul dintre Marii Învățători ai omenirii care și-a sfârșit evoluția pământească, dar nu a plecat în alte lumi, mult mai înalte, ci continuă să ajute omenirea. La începutul sec. al XX-lea, Învățătorul Moria a transmis prin discipola Sa, Elena Ivanovna Roerich, o nouă parte a cunoștințelor sacre sub denumirea de „Etica Vie” sau „Agni Yoga”. Mahatma Moria a fost, de asemenea, Învățătorul Elenei Petrovna Blavatsky care, sub conducerea Mahatmei Koot Hoomi, a fondat Societatea Teosofică.

Maitreya, în budism – numele viitorului Buddha – Buddha al compasiunii și al iubirii. Potrivit legendei, venirea Sa pe Pământ a fost prevestită chiar de Buddha Shakyamuni. Maitreya corespunde Avatarului Kalki în hinduism și Mesiilor tuturor popoarelor.

Materia Lucida, nivel al Materiei Primare pe planul astral. Materia Lucida, ce învăluie Spiritele superioare, este vizibilă pentru persoanele cu centrul deschis și reprezintă cea mai subtilă substanță luminoasă, dar totuși netransparentă, ce strălucește cu toate nuanțele de culori cunoscute și necunoscute pe planul nostru fizic.

Maya (sanscr.), iluzie, miraj; efemeritate; fantomă.

Prana (sanscr. „respirație, viață”), unul dintre conceptele de bază din yoga; forța vitală, energia revărsată în natură și asimilată de organism în procesul respirației. Potrivit conceptelor yoghine și teosofice, este forma de bază a „alimentației” energetice pentru corpul eteric. Cantitatea de prană asimilată corespunde rezervelor de sănătate și viabilității organismului uman.

Purusha (sanscr.), purusha sau conștiința originară, (...) Spiritul originar, martorul, domnul și stăpânul care susține toate formele și manifestările Naturii. Experiența de trăire a Purush-ei (...) în relațiile sale cu Natura are o mare importanță practică, căci de relațiile între Purusha și Prakriti (Natura) depinde manifestarea conștiinței la nivelul ființei încarnate, omului. Dacă Purusha, într-o ființă umană, ocupă o poziție pasivă și oferă Naturii libertatea acțiunii, acceptând în același timp toate condițiile ei și sancționând în mod automat tot ce face, atunci sufletul omului, la nivelul rațiunii, vieții și corpului, ființa sa mentală, vitală și fizică devin complet dependenți de Natură și activitatea ei. Acestei stări corespunde de fapt starea noastră obișnuită de necunoaștere. Dacă însă Purusha se conștientizează pe sine ca fiind Martor și se

înstrăinează de Natură, atunci astfel omul face primul său pas spre eliberarea sufletului (...). Purusha există la toate nivelurile de existență. Putem vorbi despre Purusha mental (...), despre Purusha vital și fizic. Mai există și Chaitya Purusha, sau Ființa Psihică care susține toate celelalte nivele ale conștiinței în om (...). În Upanishade este menționat, de asemenea, și Purusha supramental, sau Purusha al Beatitudinii.

Rajah (sanscr.), titlu purtat de conducătorul statului în India antică, devenit mai târziu titlu princiar.

Santana (sanscr. „flux”), în budism se obișnuiește de comparat lanțul vieților noastre, în decurgerea lor continuă, cu un flux.

Shambala (tib. Shambhala), țară sacră a Orientului, Cetate din Himalaya, Lăcașul Mahatmilor, Belovodye, Sfântul Graal, sursa tuturor religiilor, învățăturilor și prevestirilor mondiale. Locația ei exactă este necunoscută și păzită cu grijă. Cu toate acestea, se referă, aproximativ, la Himalaya. Stabilirea contactului cu Shambala trebuie să înceapă nu prin căutarea coordonatelor geografice, dar prin conștientizarea legăturilor inimii proprii cu inima Divină a Shambalei. Shambala e deschisă și a anunțat amplu existența sa prin însăși transmiterea în lume și publicarea Învățăturii Eticii Vii.

Seria Agni Yoga

1. Foi din Grădina lui Moria.
Cartea Întâi. Chemare	1924
2. Foi din Grădina lui Moria.
Cartea a Doua. Iluminare	1925
3. Comunitatea	1926
4. Agni Yoga	1929
5. Infinitul, partea I	1930
6. Infinitul, partea II	1930
7. Ierarhia	1931
8. Inima	1932
9. Lumea de Foc, partea I	1933
10. Lumea de Foc, partea II	1934
11. Lumea de Foc, partea III	1935
12. Aum	1936
13. Fraternitatea	1937
14. Suprapământescul	1938

Bibliografie

1. *Община*. Рига, 1926;
2. *New Era Community*. Agni Yoga Society, 2021;
3. Блаватская, Елена Петровна. *Теософский Словарь*. Изд-во Эксмо, 2003;
4. Ключников, Сергей. *Агни Йога. Симфония*. Изд-во Беловодье, 1997;
5. Шри Ауробиндо. *Собрание сочинений, т. 1. Биография. Глоссарий*. Изд-во Адити, 1998;
6. <https://lib.icr.su/node/2151>